

Onsdag den 8. december 2010 (D)

1

31. møde

Onsdag den 8. december 2010 kl. 13.00

Dagsorden

1) Spørgsmål til ministre til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

1) Til økonomi- og erhvervsministeren af:

Anne Baastrup (SF):

Vil ministeren oplyse, hvordan staten kan være behjælpelig med at udlåne et beløb, som kan dække perioden, frem til EU-midlerne fra Globaliseringsfonden kan udbetales til omskoling, efteruddannelse m.v. til fyrede Lindø-medarbejdere, der er ramt af massefyringer? (Spm. nr. S 630, skr. begr.).

2) Til finansministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Hvordan forsvarer ministeren, at der stadig er en betydelig ledighed blandt danske håndværkere, når Berlingske Tidende sammen med Dansk Center for Undervisningsmiljø (DCUM) afslører, at vedligehold og standard for indeklima på landets folkeskoler lader meget tilbage at ønske, og bør regeringen ikke set i det lys sikre øget beskæftigelse og bedre indeklima ved at fremrykke helt nødvendigt vedligehold af den offentlige bygningsmasse? (Spm. nr. S 653, skr. begr.).

3) Til finansministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Hvordan forklarer ministeren, at en undersøgelse fra Dansk Center for Undervisningsmiljø (DCUM) konkluderer, at op mod halvdelen af 60.000 adspurgte skoleelever oplever problemer med undervisningsmiljøet, nedslidte lokaler, toiletter, ringe udluftning og rengøring – et forhold, der i følge Danmarks Tekniske Universitet har en skadelig indvirkning på elevernes indlæring – når regeringen ellers gang på gang har lovet danskerne en folkeskole i verdensklasse? (Spm. nr. S 652, skr. begr.).

4) Til beskæftigelsesministeren af:

Meta Fuglsang (SF):

Synes ministeren, at det er fair, når ministeren hen over julen forringer økonomien særlig meget for de kommuner, der hidtil har været allerbedst til at foretage præcis den form for aktivering af syge, arbejdsløse og kontanthjælpsmodtagere, som ministeren selv tidligere har bedt dem om? (Spm. nr. S 637).

5) Til beskæftigelsesministeren af:

Meta Fuglsang (SF):

Hvor mange nye fyringer regner ministeren med, at kommunerne bliver nødt til at gennemføre for at leve op til regeringens nye økonomiske tilskud og refusionssatser for modtagere af sygedagpenge, start- og kontanthjælp samt arbejdsløshedsdagpenge? (Spm. nr. S 642).

6) Til beskæftigelsesministeren af:

Eigil Andersen (SF):

Når regeringen fra nytår laver et system, hvor kommunerne præmieres økonomisk for at sende titusinder af arbejdsløse ud i virksomhedspraktik, hvad vil ministeren så gøre for at skabe sikkerhed for, at gældende regler om, hvornår man må komme i virksomhedspraktik, bliver overholdt? (Spm. nr. S 638).

7) Til socialministeren af:

Julie Skovsby (S):

Hvordan vurderer ministeren den danske regerings indsats under det europæiske år for bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse? (Spm. nr. S 635).

8) Til socialministeren af:

Julie Skovsby (S):

Når der ifølge en ny analyse fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd er omkring 24.000 meget fattige børn i Danmark, hvilket svarer til en stigning på 65 pct. siden 2001, er ministeren så tilfreds med regeringens indsats for at nedbringe antallet af fattige børn i Danmark? (Spm. nr. S 641).

9) Til socialministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Er ministeren enig med formanden for regeringens ghettokommission, den såkaldte programbestyrelse, Jørgen Nue Møller, når han ifølge Ritzaus Bureau den 9. november 2010 siger om boligaftalen, at »jeg kunne godt tænke mig, at politikerne erkendte, at det her er en samfundsopgave, som statskassen også skal bidrage til at løse«? (Spm. nr. S 644).

10) Til socialministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Er ministeren enig med formanden for Boligselskabernes Landsforening, Palle Adamsen, når han om mangelen på initiativer til at ændre beboersammensætningen i ghettområderne siger til Altinget den 23. november 2010, at »det er en reel bekymring i de kommuner, som har en sårbar beboersammensætning, og som har rigtig mange almene boliger, at man mangler initiativer«? (Spm. nr. S 649).

11) Til socialministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Hvorfor er der et loft på 104 ture i handicapkørslen, hvor man bliver hentet ved entredøren, hvilket f.eks. kørestolsbrugere er meget afhængige af, når de skal til fysioterapi m.v., hvorefter de er overladt til at sidde og vente ved kantstenen i al slags vejr, hvilket i virkelighedens verden ikke kan lade sig gøre?
(Spm. nr. S 648).

12) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Hvad mener ministeren om, at de arbejdsgiverbetalte sundhedsforsikringer er mest udbredt blandt privatansatte mænd under 55 år med en høj uddannelse og høj indkomst?
(Spm. nr. S 646).

13) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Taget i betragtning, at ministeren den 17. november 2010 i Folketingets spørgetid påpegede, at »for det andet har fradragsmuligheden for sundhedsforsikringerne ført til, at der spares sygefravær«, kan ministeren så bekræfte, at ministeren endnu ikke har kunnet dokumentere, at de arbejdsgiverbetalte sundhedsforsikringer nedbringer sygefraværet signifikant?
(Spm. nr. S 650).

14) Til skatteministeren af:

Frank Aaen (EL):

Hvorfor kan store danske selskaber år efter år stort set slippe for at betale skat?
(Spm. nr. S 636).

15) Til skatteministeren af:

Frank Aaen (EL):

Hvad vil ministeren gøre for at sikre, at store danske multinationale selskaber kommer til at betale skat?
(Spm. nr. S 639).

16) Til undervisningsministeren af:

Christine Antorini (S):

Hvordan mener ministeren, at regeringens pulje på 5 mia. kr. til »flere i uddannelse og svage grupper« fra genopretningspakken reelt er blevet brugt til et uddannelsesløft, når ministeren i et svar til Uddannelsesudvalget ikke kan redegøre for løftet, men konstaterer, at »den konkrete disponering kan derfor først opgøres endeligt, når og så prioriteringerne for 2013 foreligger«?
(Spm. nr. S 627).

17) Til undervisningsministeren af:

Christine Antorini (S):

Hvorfor hævder ministeren hele tiden, at regeringen har øget udgifterne pr. elev i folkeskolen, når ministeren samtidig bekræfter, at læernes pensionsudgifter nu tæller med i elevudgiften, og trækkes pension samt udgifter til specialundervisning uden for den almene undervisning ud, så er enhedsudgiften pr. elev i folkeskolens almindelige undervisning faldet med 3.300 kr.?
(Spm. nr. S 628).

18) Til undervisningsministeren af:

Leif Lahn Jensen (S):

Er ministeren enig i, at de besparelser på uddannelse, som regeringen og Dansk Folkeparti har med i deres finanslovforslag, rammer de svageste, ufaglærte og kortuddannede særlig hårdt?
(Spm. nr. S 632).

19) Til undervisningsministeren af:

Leif Lahn Jensen (S):

Vil ministeren stadig holde fast i 95-procents-målsætningen, når det nu viser sig, at regeringen og Dansk Folkeparti netop skærer på de grupper, som falder fra i løbet af deres uddannelse?
(Spm. nr. S 634).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Lovforslag nr. L 90 (Forslag til lov om offentlighed i forvaltningen),

Lovforslag nr. L 91 (Forslag til lov om ændring af forvaltningsloven og retsplejeloven. (Ændringer i lyset af lov om offentlighed i forvaltningen)),

Lovforslag nr. L 92 (Forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om aktindsigt m.v. (Konsekvensændringer i lyset af lov om offentlighed i forvaltningen og af ændringer i forvaltningsloven og retsplejeloven)) og

Lovforslag nr. L 93 (Forslag til lov om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (Anvendelse af peberspray som magtmiddel, undersøgelse af den indsatte person og opholdsrum og udvidelse af behandlingsgarantien for indsatte i fængsler og arresthuse)).

Transportministeren (Hans Christian Schmidt):

Lovforslag nr. L 94 (Forslag til lov om ændring af lov om godkendelse og syn af køretøjer. (Tilbagekaldelse af tilladelser ved gæld til det offentlige og offentliggørelse af tilsynsresultater)).

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Lovforslag nr. L 95 (Forslag til lov om ændring af lov om fremgangsmåden ved inddrivelse af skatter og afgifter, lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, lov om børnefamilieydelse og lov om Det Fælles Lønindeholdelsesregister. (Effektivisering af inddrivelsen af gæld til det offentlige)).

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Lovforslag nr. L 96 (Forslag til lov om ændring af lov om anvendelsen af visse af Det Europæiske Fællesskabs retsakter om økonomiske forbindelser til tredjelande m.v. (Gebyr for behandling af ansøgninger m.v.)).

Titler på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Udvalget vedrørende Efterretningstjenesterne har afgivet:

Beretning om udvalgets virksomhed.
(Beretning nr. 2).

Beretningen vil fremgå af www.folketingstidende.dk.

Kl. 13:02

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål til ministrene til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

Kl. 13:00

Formanden:

Til at besvare spørgsmål i spørgetimen i dag har statsministeren udpeget skatteministeren og undervisningsministeren.

Jeg kan oplyse, at der til skatteministeren er anmeldt følgende spørgsmål:

Nick Hækkerup (S)

Malene Søgaard-Andersen (SF)

Yildiz Akdogan (S)

Klaus Hækkerup (S)

Til undervisningsministeren er der anmeldt følgende spørgsmål:

Margrethe Vestager (SF)

Christine Antorini (S)

Carsten Hansen (S)

Pernille Vigsø Bagge (SF)

Peter Westermann (SF)

Hvis alle holder sig inden for taletiden, kan vi i teorien nå otte.

Jeg ser hr. Kim Mortensen, er hr. Kim Mortensen stadig anmeldt her til listen?

Så er Kim Mortensen før Peter Westermann, men det er så tvivlsomt, om Kim Mortensen kommer på alligevel. Alt andet lige kan vi nå Pernille Vigsø Bagge. Når jeg nævner Kim Mortensen, er det, fordi Karsten Hønge, der står på listen, har meddelt, at han ikke er med.

I hvert tilfælde starter vi med spørgsmål til skatteministeren. Den første, der får ordet her, er hr. Nick Hækkerup. Værsgo at komme med spørgsmål.

Kl. 13:01

Spm. nr. US 53

Nick Hækkerup (S):

Tak for det. Det, jeg vil høre ministeren om, er finansieringen af forårspakke 2.0, som jo i sit udgangspunkt ikke er ufinansieret, men blot underfinansieret, idet tanken er, at i 2019 skulle provenuet komme hjem igen.

Det, mit spørgsmål går på, er som følger: Nu har det så vist sig, at der er en række af de elementer, som skulle bidrage til finansieringen af forårspakken, som enten er vurderet for højt, eller som simpelt hen ikke kommer til at indtræffe. Vi har haft nogle vurderinger af, hvor meget indtægten ville være ved afgiften på mættet fedt, hvor der fra forskellig side, bl.a. fra Teknologisk Institut og fra Fødevareøkonomisk Institut, er sat spørgsmålstejn ved, om den indtægt, der er vurderet, ikke er rigelig overvurderet. Så har vi jo også, og det er der også lejlighed til at diskutere siden hen, spørgsmålet om CO₂-kvoterne, nemlig vurderingen af, hvilken indtægt det kommende salg af CO₂-kvoterne i virkeligheden vil give. Her skulle der være tale om en underfinansiering i milliardklassen.

Så har der senest, bare inden for den sidste uge, været en melding om kørselsafgifterne på lastbiler, der er udsat på ubestemt tid, og endelig skal vi med ministerens meldinger, også fra Jyllands-Posten her den 5. december, vurdere afgifterne på energiområdet. Så spørgsmålet er: Mener ministeren på den baggrund fortsat, at forårspakke 2.0 er fuldt finansieret?

Formanden:

Skatteministeren.

Kl. 13:02

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Ja, jeg mener, at forårspakke 2.0 er fuldt finansieret. Jeg henholder mig også til det svar, som jeg gav i maj måned. Det var det serviceeftersyn, vi lavede i forbindelse med skattereformen, hvor vi jo lavede et serviceeftersyn, som bl.a. betød, at afgiften på mættet fedt kommer til at give et større provenu, end der var lagt op til, og at energiafgiften på de særlig tunge virksomheder bliver sat ned.

Men hvorom alting er, mener jeg, at forårspakke 2.0 er fuldt finansieret. Det giver vi også mulighed for at diskutere i morgen i et samråd, og derfor ved jeg så, at Arbejderbevægelsens Erhvervsråd – som jo er økonomisk afdeling for Socialdemokratiet, kan man sige – til det samråd har lavet en beregning, som jeg vil kommentere i dag, og som man kan læse i morgen i Politiken. Jeg har ikke endnu haft lejlighed til at se det socialdemokratiske partsindlæg, men det glæder jeg mig selvfølgelig til at se.

Kl. 13:03

Formanden:

Hr. Nick Hækkerup.

Kl. 13:03

Nick Hækkerup (S):

Jamen det er jo fair nok, og det er også fair nok, at man har lavet serviceeftersynet i foråret, men der er en række af de her finansieringselementer og usikkerheden om elementerne, som er kommet til siden serviceeftersynet i foråret, eksempelvis den diskussion, der har været om prisen på CO₂-kvoter, som jo alene står for en underfinansiering i størrelsesordenen over 1,5 mia. kr., hvis prisniveauet er sådan, som det ligger nu, i forhold til det, det var, dengang man lavede forårspakken.

Så det relevante spørgsmål i den her sammenhæng er: Med de elementer, som der er kommet ind siden serviceeftersynet, mener ministeren så fortsat, at forårspakke 2.0 er fuldt finansieret?

Kl. 13:04

Formanden:

Skatteministeren.

Kl. 13:04

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

I forhold til det serviceeftersyn, der blev lavet for et halvt år siden, er der sådan set ikke kommet særlig meget nyt til. Det nye, der er kommet, er, at vi har sagt, at kørselsafgiften på lastbiler bliver forsinket, og der har jeg så sent som i weekenden også gjort klart, at det provenu, der kommer til at mangle, finder vi selvfølgelig på en anden måde.

Hele spørgsmålet om CO₂-kvoter og om, hvordan prisen på CO₂-kvoter vil være i 2013, er jeg ikke i stand til at besvare nu. Ej heller tror jeg, at hr. Nick Hækkerup er i stand til at besvare det nu, så jeg synes ikke, at det giver særlig meget mening at diskutere, hvad der eventuelt må ske i 2013.

Kl. 13:04

Formanden:

Hr. Nick Hækkerup.

Kl. 13:05

Kl. 13:07

Nick Hækkerup (S):

Kan ministeren med udgangspunkt i de bemærkninger, der netop blev fremsat om det med kørselsafgifterne osv., bekræfte, at hvis en række af de afgifter, som jeg har peget på, f.eks. afgiften på mættet fedt, ikke viser sig at give det, de skulle, og CO₂-kvoterne heller ikke giver det, som var forudsat, hvis lastbilkørselsafgiften og omkalfatringen af afgifterne på energiområdet ikke kommer hjem, hvis der mangler et provenu, så vil regeringen regulere på andre skatter for at skaffe det provenu hjem?

Kl. 13:05

Formanden:

Skatteministeren.

Kl. 13:05

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Det er jo en spændende diskussion at tage, men jeg kan sige, at vi lavede et serviceeftersyn for et halvt år siden, som netop tog afsæt i nogle af de udfordringer, der var på det tidspunkt, og man kan være helt tryk ved, at regeringen står fuldt og fast ved, at skattereformen er fuldt finansieret – i modsætning til det forslag, S og SF har fremlagt, som jo er en bombe under dansk økonomi.

Kl. 13:06

Formanden:

Tak til hr. Nick Hækkerup.

Så er det fru Malene Søgaard-Andersen med et spørgsmål til skatteministeren. Værsgo.

Kl. 13:06

Spm. nr. US 54**Malene Søgaard-Andersen (SF):**

Tak for det. Jeg vil tage udgangspunkt i noget lidt andet, nemlig den kvartalsrapport, som beskriver den aktuelle situation for SKAT i andet kvartal. Der er der på side 29 og 30 en opgørelse, som beskriver, hvordan de kommunale restancer ser ud lige p.t., og sådan overordnet ser det jo rigtig godt ud. Det er jo dejligt, at de kommunale restancer over en kam er faldet fra første kvartal til andet kvartal. Men når man går ned og kigger lidt nærmere i det, kan man se, at den andel, kommunerne ikke får refunderet, faktisk er steget, og der vil jeg gerne have skatteministerens kommentar til, hvad årsagen kan være til, at der er kommunale andele, som ikke er faldet, men faktisk er steget, i den her kvartalsrapport.

Kl. 13:07

Formanden:

Skatteministeren.

Kl. 13:07

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg må desværre sige, at jeg nok ikke er i stand til fuldstændig minuttøst at huske enhver side af kvartalsrapporten. Men jeg kan sige, at jeg så sent som i går aftes har oversendt svar på mellem 25 og 30 spørgsmål stillet af hr. Nick Hækkerup om hele inddrivelsesområdet, og her bliver en del af det her også belyst. Så det vil jeg starte med at henvise til, men ellers tror jeg, der er behov for, at jeg svarer skriftligt på den del, som handler om side 29 i kvartalsrapporten.

Kl. 13:07

Formanden:

Fru Malene Søgaard-Andersen.

Malene Søgaard-Andersen (SF):

Tak for det. Der er fra min side fuld forståelse for, at skatteministeren ikke kender samtlige rapporter ud og ind, og jeg må så også sige, at jeg ikke har læst de svar, som skatteministeren har oversendt til hr. Nick Hækkerup, så der må vi jo stå lige. Men jeg kunne godt tænke mig at vide, hvad skatteministerens holdning og tanker er med hensyn til, at der er blevet iværksat en masse ting omkring inddrivelse på restancer generelt, og at det ser ud til, at der nu er et rigtig positivt udbytte. Men man kan få den tanke, at der måske ligger noget bag, altså at de kommunale restancer, som der ikke gives refusion for, ikke bliver prioriteret nær så højt som de andre kommunale restancer. Kan ministeren bekræfte det eller afkræfte det?

Kl. 13:08

Formanden:

Skatteministeren.

Kl. 13:08

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg kan i hvert fald bekræfte den meget rigtige antagelse, at inddrivelsesområdet har det bedre, end det længe er set, og det er i hvert fald vigtigt, at SF også bakker op om det. Det er første gang, i hvert fald i den tid jeg har været minister, at SF siger, at det er rart at se det, så ros og en cadeau for det. Jeg synes, vi skal glæde os over, at det nu også er kommet til SF.

Men jeg kan så ikke bekræfte, at der ikke bliver gjort noget ved inddrivelsesområdet. Jeg kan sige, at vi jo netop nu, kan man sige, er inde i slutspurten med hensyn til at få gjort boet op i forhold til det, vi kalder »Operation Rent Bord«, som handler om et beløb på 6 mia. kr., der potentielt kunne forfalde, hvis der ikke blev lavet udlægsforretninger, og hvis der ikke blev fulgt op på det. Til det kan jeg sige, at vi har lavet tusindvis af besøg hos folk for at gøre kravene gældende, og derfor mener jeg faktisk, at det, man nu ser på inddrivelsesområdet, er et ret flot resultat i forhold til de problemer, som der har været på inddrivelsesområdet før.

Jeg vil ikke lægge skjul på, at det har været problematisk. Det er også derfor, vi har opprioriteret det, og at vi nu også så sent som i dag fremsætter et lovforslag, som har fokus på, hvad vi kan gøre for at styrke inddrivelsen.

Kl. 13:10

Formanden:

Fru Malene Søgaard-Andersen.

Kl. 13:10

Malene Søgaard-Andersen (SF):

Jamen der er ingen tvivl om, at der er blevet gjort rigtig meget på inddrivelsesområdet.

Men jeg kunne godt tænke mig at vide, hvilke tiltag ministeren kunne tænke sig at der så blev gjort i forhold til de kommunale restancer, som ikke bliver refunderet. For det er faktisk et rigtig stort beløb, og det er jo et ret stort problem for kommunerne, så jeg kunne egentlig godt tænke mig at høre skatteministerens vurdering af, hvad der kan blive foretaget på det område.

Kl. 13:10

Formanden:

Skatteministeren.

Kl. 13:10

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Der kan blive foretaget det, som vi allerede er startet på, nemlig en intensiv dialog med kommunerne om deres krav. Så lægger vi jo i den inddrivelsesplan, der lige præcis skal behandles i Folketinget, og

som er blevet fremsat i Folketinget i dag, nu op til, at vi også skal give mulighed for at kunne lave lønindeholdelse på nogle af de her mindre bøder, som kommunerne slås så meget med, det kan være P-bøder, og det kan være S-togs-bøder. Her er det ikke så meget kommunerne, men hvad angår P-bøder, er det i hvert fald en ret stor ting for nogle kommuner.

Så jeg kan fuldt og helt bekræfte, at vi har et tæt samarbejde med kommunerne, og at vi har en stor interesse, lige så stor som kommunerne har, i, at de penge, der er ude hos borgerne, og som ikke bliver betalt, bliver krævet op, så kommunerne også kan få deres penge. Det siger sig selv.

Kl. 13:11

Formanden:

Tak til fru Malene Søgaard-Andersen.

Så er det fru Yildiz Akdogan med spørgsmål til skatteministeren, værsgo.

Kl. 13:11

Spm. nr. US 55**Yildiz Akdogan (S):**

Tak for det. Jeg vil gerne høre ministeren vedrørende trængselsafgifter. For nylig afblæste ministeren ideen om kørselsafgift og bompenge efter hollandsk model, som vi jo skulle have indført i 2015. Argumentet fra ministerens side var bl.a., at Holland havde droppet udviklingen af det her system, så det måtte vi også hellere gøre. For tænk nu, hvis vi kom til at opleve endnu en sag a la tingslysningen. Jeg må indrømme, at det virker lidt banalt at bruge tingslysningssagen som et argument, som ministeren har gjort. Tænk, hvis man hele tiden skulle forholde sig til, hvad andre lande ikke tør at gøre. Så skal vi heller ikke være foregangsland, så skal vi heller ikke udvikle noget system. Det er det ene.

Det andet er, at ministeren også siger, at der ikke rigtig er noget system, der kan være med til at løfte det her med kørselsafgifter. Der vil jeg egentlig gerne prøve at spørge ministeren, om ministeren ikke kan kigge lidt rundt i andre lande, bl.a. hovedstæderne i Europa, hvor man faktisk kan se, at der er udviklet nogle systemer, som fungerer meget, meget godt. Det gælder bl.a. Stockholm, det gælder London, og det gælder også Oslo, hvor man har indført kørselsafgift og bompenge for netop at afhjælpe den tunge trafik i storbyerne. Så kunne ministeren nu, hvor han har droppet hele ideen på landsplan, overtales til at prøve at tænke det i lidt mindre perspektiv, f.eks. i forhold til hovedstaden, København.

Kl. 13:12

Formanden:

Skatteministeren.

Kl. 13:12

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Først og fremmest tak for tilsagnet fra Socialdemokratiet om, at hvis der er projekter, der er nødlidende og har det svært, så vil Socialdemokratiet til enhver tid bakke op om, at de projekter gennemføres. Det noterer jeg mig med stor interesse. Det er i hvert fald ikke det, som Socialdemokratiet giver udtryk for i samråd: Hvis der er it-projekter, der bliver forsinket, er der ligesom ikke den store interesse i at være det, som jeg synes spørgeren giver udtryk for, nemlig meget forstående. Snarere tværtimod går man jo efter at finde ethvert hår i suppen, og det forstår jeg sådan set udmærket godt, for man skal være sikker på, at de systemer, man introducerer, virker. Alene af den grund er det da i hvert fald en helt ny spændende melding i dag fra Socialdemokratiet, at hver gang der måtte være en udfordring, så er Socialdemokratiet klar til at bakke op og sige til regeringen: Det er naturligt, det kan være et svært projekt, det bakker vi op om. Det

glæder jeg mig til at få afprøvet i Folketinget Finansudvalg og også i andre udvalg. Så må vi jo få afprøvet, om det, som spørgeren siger, er for egen regning, eller om det er for Socialdemokratiets regning.

Når det så er sagt, vil jeg sige, at jeg i hvert fald er af den opfattelse, at bompenge er en fladpandet idé, som kun betyder, at man laver en skat på mobilitet, og det er jeg vitterlig imod, og det er regeringen også.

Kl. 13:13

Formanden:

Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 13:13

Yildiz Akdogan (S):

Man skal jo være visionær på Danmarks vegne. Ministerens argument er: Holland tør ikke, derfor tør vi heller ikke. Det synes jeg ikke er en speciel visionær tilgang fra ministerens side. Måske skulle vi være lidt mere vovede på hele den moderne teknologiske vej. Men ministeren har jo en fortid som miljøminister, og et af argumenterne for at indføre bompenge i hovedstaden er netop at prøve at hjælpe, aflaste miljøet, ikke bare når det gælder trafikken, men også med tanke på sundhedsområdet. Som tidligere miljøminister kan ministeren vel nok se en ræson i, at det har en betydning. Hvis man igen ser på erfaringerne fra andre byer, bl.a. London, efter indførelsen af en afgift, viser det sig faktisk, at det har haft en effektiv betydning for borgernes sundhed. Bl.a. er trafikken faldet med 18 pct., til gengæld er den kollektive trafik øget. Mener ministeren ikke, der er nogle argumenter, der taler for at tænke over bompenge? Kunne der ikke være en ræson i at tænke det ud fra kollektiv trafik-fremme, ud fra sundhedsfremme og ikke mindst ud fra miljøhensyn?

Kl. 13:15

Formanden:

Skatteministeren.

Kl. 13:15

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Regeringen er sådan set indstillet på, at man skal tage alle gode, fornuftige beslutninger, hvis det kan fremme en fornuftig samfundsudvikling. Det er jo også derfor, vi har investeret massivt – milliardbeløb – i en metro i København, hvor der nu bliver lavet en ny metrocityring, som gør, at den kollektive trafik får det langt bedre. Det er også derfor, der i et forlig, hvor Socialdemokratiet også er med, er lagt op til en meget stor udvikling af den kollektive trafik, som vil have en afsmittende effekt på nogle af de udfordringer, vi slås med i hovedstadsområdet: trængsel og luftforurening.

Lad os så glæde os over, at luftforureningen jo aldrig har haft det så godt, som den har det nu i København. Det havde jeg jo selv mulighed for som miljøminister at oplyse, fordi vi nu er kommet et meget, meget stort skridt nærmere det, at vi opfylder de direktivforpligtelser, som vi skal. Det er en indsats, som ikke mindst skyldes, at regeringen har givet mulighed for at indføre miljøzoner, men som også skyldes, at vi har lavet en omlægning af bilafgifterne, som tilskynder til mere rene og miljøvenlige biler. Så derfor må jeg sige: Det er ikke sådan, at der er et kæmpestort sundhedsmæssigt problem. Det er klart, at der selvfølgelig er udfordringer i, at man har trængsel, men vi kan glæde os over, at kvaliteten af luften har det langt bedre nu, end den havde for bare 10 år siden.

Kl. 13:16

Formanden:

Så er det fru Yildiz Akdogan.

Kl. 13:16

Yildiz Akdogan (S):

Det er lidt interessant, at ministeren mener, at luftkvaliteten i København har det rigtig, rigtig fint. Det tror jeg godt jeg vil prøve at spørge ministeren yderligere om, for når man spørger eksperterne i København, er de ikke helt enige med ministeren. Men nu er ministeren heller ikke længere miljøminister, så han kan være lidt ligeglad med, hvordan miljøet i København har det.

Når man ser på, hvad eksperter udtaler om erfaringerne fra andre storbyer – og der vil jeg gerne have, at ministeren tænker lidt længe end til Danmarks grænser og kigger lidt til London, til Stockholm og til Oslo, hvor man kan se, at der gøres konkrete positive erfaringer, nemlig at den kollektive trafik øges, at det er godt for borgernes sundhed, og at det fremmer, at der kommer færre biler i byen – kan ministeren så, også med sin fortid som miljøminister, ikke se ræson i, at der her i hvert fald er et område, man kunne prøve at gøre et forsøg med og måske på sigt tænke over, om man kunne indføre trængselsafgifter på landsplan også? Igen: Kunne man ikke se på det lidt visionært og fremadrettet og så måske også se på, hvordan man via intelligente teknologier faktisk kunne løse både sundhedsmæssige og trafikmæssige problemer?

Kl. 13:17

Formanden:

Skatteministeren.

Kl. 13:17

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Hvis der er noget, jeg har lyst til at være, så er det bestemt visionær, men man skal jo også passe på, at man ikke er dumdristig eller sætter ting i gang, som man ikke kan kontrollere.

Det er lige præcis derfor, at jeg nu tillader mig at sige, at der ikke er nogen i verden, der har udviklet et sådant system, som Holland lagde op til. Derfor må jeg så sige, at jeg ikke har i sinde at sætte mig selv i spidsen for et projekt, som er fuldstændig nyskabende, som skal regulere trafik på alle tænkelige tidspunkter af døgnet ud fra en model, som ikke findes. Derfor er det ikke noget, som jeg så kan introducere i 2015 eller 2016.

Hvad angår luftkvaliteten vil jeg sådan set bare sige, at det var der en lang diskussion om for et år siden, og der nåede DMU jo frem til, at luftkvaliteten var langt bedre i København, end man havde forudset, og det skyldtes så ikke mindst, at der var fluer i måleapparatet. Altså, der kan man så sige, at det jo ikke er særlig heldigt, at man laver målinger, som viser sig ikke at være korrekte. Men da man så fik renset måleapparatet og lavede nye målinger, kunne man konstatere, at luftkvaliteten har det rigtig, rigtig godt i København. Der er da stadig udfordringer, men hvis vi bare ser på den udvikling, der har været inden for de sidste 5 år, kan vi se, at det går meget i den rigtige retning, og det synes jeg vi skal glæde os over, for det er også godt for københavnernes sundhed.

Kl. 13:18

Formanden:

Tak til fru Yıldiz Akdogan.

Så er det hr. Klaus Hækkerup med spørgsmål til skatteministeren.

Kl. 13:18

Spm. nr. US 56**Klaus Hækkerup (S):**

Nu har den korte spørgetid, vi har haft, jo allerede afsløret, at ministeren er formidabelt god til at svare på alt andet end det, der er spurgt om, og tale udenom. Det lykkedes også ministeren på et spørgsmål om finansieringen af forårspakke 2.0 at fremføre den på-

stand, at S og SF's skatteforslag »Fair Forandring« er en bombe under dansk økonomi.

Så vil jeg godt spørge ministeren: Er det ikke en bombe under dansk økonomi, at man har finansieret forårspakke 2.0 ved energiafgifter, der på nuværende tidspunkt er uafklarede; CO₂-afgifter, hvor provenuet på nuværende tidspunkt er usikkert; mættet fedt, hvor man har overvurderet indtægtskønnet; lastbilafgifter, der er blevet udsendt; en ciderafgift, der skal undersøges en gang til næste år; plus det, at vi kan se, at personskatterne i indeværende år giver 25 mia. kr. mindre end sidste år? Er det virkelig ikke en bombe under dansk økonomi, at regeringen kører sådan fuldkommen med hænderne for øjnene og blindet siger: Det her klarer vi nok en gang?

Kl. 13:20

Formanden:

Skatteministeren.

Kl. 13:20

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Jamen det, der jo er en bombe under dansk økonomi, er det, man i folkemunde kalder unfair forandring, for det er jo lige præcis det, S og SF's udspil kommer til at betyde, nemlig at man virkelig tager fat hos den enkelte borger og ikke mindst hos virksomhederne. Det synes jeg bare man skal sige helt åbent, for det er jo et udspil, som man nu lægger afstand til. Jeg kan også forstå, at den beregning, der var en del af udspillet, forsvandt fra en hjemmeside, fordi der var nogle ubehagelige ting, der kom til folks kendskab, nemlig om, hvem det så var, der blev ramt.

Men hvorom alting er, kan jeg sige til hr. Klaus Hækkerup, som jeg jo ved følger det her område med stor interesse – og det er også derfor, vi kan glæde os over at have fornøjelsen af hinandens selskab i morgen i et samråd om bl.a. en del af det her – at regeringen står fuldstændig vagt om, at skattereformen er fuldt finansieret og også bliver ved med at være det i fremtiden.

Kl. 13:20

Formanden:

Hr. Klaus Hækkerup.

Kl. 13:20

Klaus Hækkerup (S):

Det er meget godt, at regeringen siger, at den står vagt om det. Spørgsmålet er, om den så også virkelig varetager sin vagtopgave. Vi kan se nu, at vi da kommer til at mangle penge på energien, på CO₂-afgiften, på mættet fedt, på lastbilafgiften, på ciderafgiften. Vi kan se, at de samlede indtægter til staten er 15 mia. kr. lavere på nuværende tidspunkt, end de var sidste år.

Alt det her peger jo i retning af et kæmpe hul i statskassen, som den her regering efterlader, og mit simple spørgsmål er: Hvordan vil regeringen lukke det hul? Og lad nu være med at skælde Socialdemokratiet ud. Det er regeringen, der har lavet hullet. Hvordan vil regeringen lukke det?

Kl. 13:21

Formanden:

Skatteministeren.

Kl. 13:21

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Først og fremmest er der jo ikke lavet noget hul, men det er da helt rigtigt, vil jeg sige til hr. Klaus Hækkerup, at den internationale krise også har haft betydning for Danmark. Man kommer ikke uden om, at Danmark lever i verden. Når man ser Socialdemokratiets forslag til finanslov, hvor man vil indføre højere cigaretafgifter og højere afgifter på alt, som vil betyde massive grænsehandelsmæssige problemer,

så bliver man selvfølgelig lidt i tvivl om, hvorvidt Socialdemokratiet er af den opfattelse, at vi lever på en isoleret ø. Men der må jeg sige, at det gør vi ikke – vi lever i en helt globaliseret verden, hvor verdensøkonomien desværre og heldigvis påvirker dansk økonomi.

Så kan jeg også sige til hr. Klaus Hækkerup, så hr. Klaus Hækkerup går herfra i opmuntret tilstand, at vi står fuldt og helt fast på, at skattereformen både er fuldt finansieret og bliver ved med at være fuldt finansieret. Så er det da rigtigt, at der kommer nogle bølger undervejs, og at vi selvfølgelig skal sørge for at glatte de bølger ud. Men til det vil jeg sige, at det også var derfor, vi lavede det serviceeftersyn i foråret, som netop tog afsæt i nogle af de udeståender, der var. Jeg synes, at hr. Klaus Hækkerup skulle følge sit eget forslag til finanslov med den samme nidkærhed, som hr. Klaus Hækkerup følger skatteområdet med, for med det går det i hvert fald kun en vej, nemlig arbejdspladser ud af Danmark og ingen vækst.

Kl. 13:22

Formanden:

Hr. Klaus Hækkerup.

Kl. 13:23

Klaus Hækkerup (S):

Jeg blev en lille smule overrasket, da ministeren antydede, at det var den internationale krises skyld. Var det den internationale krise, der tvang den borgerlige regering til i 2003 at gennemføre ufinansierede skattelettelser? Er det den internationale krise, der har tvunget den borgerlige regering til i 2007 at lave ufinansierede skattelettelser? Er det den internationale krise, der har tvunget regeringen til at indføre en række energiafgifter på danske erhvervsvirksomheder, så man skader deres konkurrenceevne, og som man nu er usikker på provenuet af? Er det den internationale krise, der har skabt faldet i CO₂-afgifterne? Er det den internationale krise, der gør, at man har regnet forkert med hensyn til mættet fedt? Er det den internationale krise, der gør, at man har udskudt beskatningen af lastbiler? Er det den internationale krise, der gør, at man ser på ciderafgiften?

Svaret på det her er vel nej, og hvad er det så for en søforklaring, ministeren stiller op med? Vi sejler lige mod et kæmpe hul og kæmpe underskud, og det simple spørgsmål er: Hvad vil regeringen gøre for at lukke det hul?

Kl. 13:24

Formanden:

Skatteministeren.

Kl. 13:24

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Undgå, at S og SF kommer i regering. Det er det meget klare svar på det. Det vil netop føre til et massivt hul – et massivt hul! Så derfor kæmper vi i døgnets 24 timer for at undgå, at der måtte komme en anden regering til. For det vil netop betyde, at der ikke er styr på økonomien.

Det med de ufinansierede skattelettelser ved hr. Klaus Hækkerup jo udmærket godt ikke er rigtigt. Det bliver heller ikke mere rigtigt af, at man står og gentager det her i Folketingssalen. De er finansierede. I forhold til mættet fedt er det da interessant, at hr. Klaus Hækkerup kender et lovforslags konsekvenser, inden det er fremsat i Folketinget. Lovforslaget om mættet fedt er ikke fremsat i Folketinget endnu.

I forhold til energiafgifterne noterer jeg mig også, at hr. Klaus Hækkerup interesserer sig meget for dem. Jeg husker fru Mette Gjerkskov og andre socialdemokratiske folketingsmedlemmer sige, at afgifter på miljø og energi er for lave i Danmark, og være meget interesseret i, at de skal sættes op. Så man må jo sige, at der er en meget stor divergens mellem det, som hr. Klaus Hækkerup står og giver udtryk for nu, nemlig en stor forkærlighed for, at energiafgifterne

skal sættes ned, og så den grønne fløj i Socialdemokratiet, som ønsker, at afgifterne skal sættes markant op. Jeg ved ikke, hvem man skal lytte til. Jeg vælger at lytte til det, man kan læse i S og SF's forslag, og det er jo altså, at afgifterne skal sættes betragteligt op.

Kl. 13:25

Formanden:

Tak til hr. Klaus Hækkerup, og tak til skatteministeren.

Så er det spørgsmål til undervisningsministeren, og den første spørger er fru Margrethe Vestager. Værsgo.

Kl. 13:25

Spm. nr. US 57**Margrethe Vestager (RV):**

Mange tak. Statsministeren har flere gange og meget markant i åbningstalen her i Folketinget gjort sig til fortaler for, at undervisningen skal baseres på viden, ikke på vane. Det er i hvert fald en af de ting, som Radikale Venstre og Venstre er enige om, nemlig at viden bør være grundlaget for det, man foretager sig.

Derfor synes jeg, det vil være væsentligt, hvis undervisningsministeren kan fortælle, hvilken viden regeringens skoleudspil bygger på. Det gælder både forslaget om at offentliggøre de obligatoriske nationale test og om at ophæve loftet over klassekvotienten, for bare at tage to helt markante ting.

Hvis jeg skal give et eksempel på, hvorfor det vækker undren, at et skoleudspil, der bygger på viden, kan indeholde de to forslag, er det jo, fordi bl.a. professor Peter Mortimore, som tidligere har været rapportør for OECD, i sin rapport »Lessons from Pisa 2000«, som han skrev i 2004, gentagne gange advarer Danmark imod at offentliggøre de obligatoriske testresultater.

Kl. 13:26

Formanden:

Undervisningsministeren.

Kl. 13:26

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Det har spillet ind i forhold til de prioriteringer, vi har lavet i folkeskoleudspillet. Men lad os nu bare tage det første først.

I forhold til offentliggørelse af nationale test skal det ses i den sammenhæng, at vi ønsker at styre skolen langt mere efter mål frem for efter det input, der er i skolen. Vi vil gerne gøre op med, at vi på Christiansborg definerer alt, hvad der rører sig ude i den danske folkeskole. Omvendt vil vi gerne have klarhed over, at de mål også nås. Og den åbenhed, der er om resultaterne, er afgørende for, at man kan sanktionere både som forælder og også som borger.

Samtidig ønsker vi, at den åbenhed, der skal være om resultaterne fra de nationale test, sættes ind i en sammenhæng, hvor man bl.a. også redegør for progression i læringen, hvordan skolen udvikler sig, er der antimobningskampagner, hvordan ser elevernes evalueringer generelt ud af skolen og af undervisningen, så det bliver sat ind i en sammenhæng. Derudover er det jo også korigeret for sociale indikatorer.

Men det er jo et mærkeligt demokrati, kan man sige, at vi, hvis det er sådan, at fordi der er en enkelt forsker, der advarer imod, at man offentliggør informationer, så i et demokrati siger, at det jo er farlig information at få ud. Det står i skærende kontrast til det, vi foretager os hernede, nemlig at ministeren skal svare i overensstemmelse med sandheden om alt mellem himmel og jord. Når vi har informationer, som forældrene gerne vil have, virker det mærkeligt, at kommunerne, skolelederne, lærerne, ministeren, stort set alle kan få den information, men ikke dem, der betaler for skolen, nemlig borgerne, og heller ikke dem, der bruger den, nemlig elever og forældre.

Hvad angår klasseloftet, vil jeg også gerne returnere spørgsmålet, for der er nemlig intet i forskningen, der peger i retning af, at 28 er et helligt tal. Der er intet, der siger, at 28 er det perfekte. Faktisk viser PISA-undersøgelsen for de danske resultaters vedkommende, der blev fremlagt i går, at hvis der er færre end 15 i en klasse, er der typisk dårligere resultater, end hvis der er over 15. Det siger ikke noget om tallet 28, men det gør derimod kommunernes stærke ønske om at forpligte sig på, at hvis de får en mere fleksibel måde at tilrettelægge deres skole på, vil de gerne leve op til også højere krav i skolen. Derfor har de tilsluttet sig de syv mål, men vil gerne afvente de konkrete forslag.

Kl. 13:28

Formanden:

Fru Margrethe Vestager.

Kl. 13:28

Margrethe Vestager (RV):

Jeg kan forstå på undervisningsministerens svar, at svaret er nej. Det bygger ikke på nogen viden, overhovedet. Det bygger på en fiks idé om, at hvis man rangordner og hænger ud og sætter i gabestok, så skal de nok arte sig.

Jeg vil gerne lægge et par andre forskningsresultater til vurderingen fra professor Peter Mortimore, som jo altså gentagne gange har advaret mod at offentliggøre de obligatoriske testresultater, nemlig at professor Sven Erik Nordenbo fra DPU har lavet en imponerende gennemgang af al forskning fra 1990 til 2008. Han har ud fra den gennemgang, som jo er en massiv forskning af, hvad der virker, lavet 11 anbefalinger. Ikke en eneste af dem er at offentliggøre test.

Derudover må man sige, at i England er man ved at afvikle det. Man har nu opgivet det fra 9. klasse. I Sverige, hvor man indførte offentliggørelse af test i begyndelsen af 1990'erne, har man konstateret, at skolen er blevet markant dårligere, og i Finland, som er det eneste land, der overhovedet scorer i topfem på nogle af PISA-kategorierne, har de ikke nationale test og har derfor heller ingen offentliggørelse. Derfor vil jeg bare bede ministeren om at bekræfte, at forslaget om offentliggørelse af test ikke bygger på nogen form for viden eller forskning, men er en fiks idé hos regeringen, fordi man mener, at man kan true lærerne til at gøre, som man ønsker.

Kl. 13:30

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:30

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jeg havde et rigtig dejligt besøg for nogle uger siden af en fuldstændig fantastisk kvinde fra USA. Hun har stået med ansvaret for udviklingen af hele skolesystemet i Washington State. Det rykkede sig markant. Fra at være et af landets absolut ringeste skolesystemer har man virkelig flyttet skolen i Washington State, ikke kun i byen, men i det hele taget også i områderne. Hun peger bl.a. på, at noget af det, der har virket, har været åbenhed omkring, når der var udfordringer, åbenhed omkring dårlige præstationer i skolen, hvor man enten har kunnet gå ind at løse dem eller har kunnet arbejde med dem ad åre.

Faktum er, at fru Margrethe Vestager og hendes parti er så bekymrede for, at vi evaluerer i den danske skole, og at resultaterne er offentligt kendt. Jeg er mere bekymret for, at der er så mange, der forlader skolen uden tilfredsstillende resultater, og at vi har mellem 15 og 20 pct. af de unge, som ikke kan håndtere en ungdomsuddannelse. I det arbejde, der nu pågår i forligskredsen og andre steder for at forbedre folkeskolen, er det afgørende, hvis vi skal sætte skolen fri, og det ønsker vi i regeringen, at vi så har nogle mål, vi styrer efter, og også at resultaterne er til rådighed, også for befolkningen.

Kl. 13:31

Formanden:

Fru Margrethe Vestager.

Kl. 13:31

Margrethe Vestager (RV):

Så svaret er altså fortsat nej. Det bygger ikke på nogen form for forskningsresultater, men undervisningsministeren har mødt en dame, som mener, at det virker. Jeg tager bare til efterretning, at det er det fundament, regeringens politik hviler på. Jeg tager også til efterretning, hvad undervisningsministeren mener at kunne vurdere om Det Radikale Venstres politik. Også her kan jeg konstatere, at det ikke bygger på noget særlig indgående kendskab til, hvad vi har arbejdet med, nemlig det forhold, at det er helt afgørende, at læreren har forskellige muligheder for at kunne vurdere elevernes faglige progression for at kunne tilrettelægge undervisningen med henblik på det, hvilket er noget ganske andet – ganske andet.

Jeg vil gerne bede undervisningsministeren om at være meget specifik i sin skelnen mellem lærerens evaluering med henblik på en tilbagemelding til eleven og til forældrene med henblik på at tilrettelægge undervisningen og så en offentlig rangordning af skolerne, som undervisningsministeren ikke har noget forskningsmæssigt belæg for virker. Dertil må lægges, at hvis ministeren virkelig var bekymret – og det forstår jeg godt – efter at Venstre og Konservative har haft ansvaret i små 10 år, og der fortsat er knap 20 pct., der ikke kan gennemføre en ungdomsuddannelse, så vil jeg gerne vide, på hvilken måde undervisningsministeren forbinder forslagene om at offentliggøre test og ophæve loftet over klassekvotienter med det, at flere skal kunne gennemføre en ungdomsuddannelse.

Kl. 13:32

Formanden:

Undervisningsministeren.

Kl. 13:32

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jeg kunne jo vende spørgsmålet om og sige: Hvilken forskning bygger man på, når man mener, at 28 i en klasse er det fuldstændig optimale? Det var det jo også under fru Margrethe Vestager, da hun var undervisningsminister. Det er jo en smagssag, men det er ikke en smagssag, om man tror på, at lokalt kommunalvalgte også træffer kloge beslutninger, eller om det alene kan ske på Christiansborg.

Det passer mig udmærket med de her spørgsmål, for det har været karakteristisk for de debatter, vi tidligere har haft omkring skolerne hernede i Folketingssalen, fru Margrethe Vestager og jeg, at ofte er vi blevet skosat i regeringen og i Venstre – for den sags skyld – for, at vi ikke har tillid til det kommunale.

Nu gør vi faktisk det, at vi vil give store frihedsgrader til, at de lokalt kan træffe beslutning om, hvordan skolen skal se ud, og så er det faktisk alligevel ikke helt Det Radikale Venstres smag, det er ikke lige det, man tænkte på. Man tænkte ikke på, at friheden skulle være så vidtrækkende, at de ude kommunalt kunne træffe beslutning om, hvordan en klasse og en skole skulle se ud.

Men jeg kan da i øvrigt også henvise til, at med hensyn til klassestørrelse, så er der en forsker i New Zealand, der har samlet 163 internationale undersøgelser om klassestørrelser, der konkluderer, at små klasser pr. definition er bedre end store klasser. Men dertil siger Niels Egelund og Jørgen Søndergaard i en artikel fra september, at det jo forudsætter, at man kun bruger ressourcen til den lille klasse og fjerner den, hvis det bliver en større klasse. Hvis man alternativt bruger ressourcerne på andre tiltag, vil det have langt større effekt for læringen, herunder f.eks. en lillebitte smule ro i klassen.

Formanden:

Tak til fru Margrethe Vestager.

Så er det fru Christine Antorini med spørgsmål til undervisningsministeren. Værsgo.

Kl. 13:34

Kl. 13:34

Spm. nr. US 58**Christine Antorini (S):**

Tak. Vi kan jo fortsætte, hvor ministeren slap, med at sige, at det er en fordel med ro i klassen. Det er der ingen tvivl om. Der er mange undersøgelser, der viser, at hvis der var mere ro i klassen, så lærte alle eleverne mere. Derfor er det jo også med stor forundring, at vi har set på regeringens forslag om, at det åbenbart skulle være en gave til mere ro i klassen, at man fjerner loftet på maks. 28 elever i klassen. Så kan man lave megaklasser på 35-40 elever, og så skulle man tro på, at det gav bedre undervisning, højere faglighed og mere ro i klassen. Vi kan simpelt hen ikke se sammenhængen.

Men jeg vil godt holde fast i det der med, hvorfra ministeren rent faktisk ved, at det virker at fjerne klasseloftet, så man kan have store klasser. Jeg kan konstatere, at professor Niels Egelund fra Danmarks Pædagogiske Universitetsskole har været ude at undersøge, hvornår antallet har en betydning, og det, han konkluderer, er, at når der er over 25 elever i klassen, begynder det faktisk at betyde noget for fagligheden, og kommer man over 30 elever, begynder det for alvor at betyde noget for fagligheden. Anvendt KommunalForskning har lavet en stor sammenlignende undersøgelse, og de kommer frem til præcis det samme resultat som professor Niels Egelund, nemlig at det selvfølgelig har en betydning: Jo større klasser, jo mindre faglighed, fordi der er mindre lærertid til den enkelte.

Så jeg vil gerne spørge: Hvad er det for en viden, undervisningsministeren bygger på, når hun skråsikkert kan sige, at det jo bare er en smagssag, at der overhovedet ikke er noget om det, og at det kan være lige så fint med 35 elever, som det kan være med 28 elever. Hvad er det for en viden, der gør, at undervisningsministeren mener det?

Kl. 13:36

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:36

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Det er jo beklageligt, at det kun er sådan, at det er folketingsmedlemmerne, der stiller spørgsmål til ministeren, for jeg kunne jo også spørge om, hvad det er, der gør, at fru Christine Antorini ikke vil lytte til sine kommunale partifæller. Når jeg imødekommer Kommunernes Landsforening i dette spørgsmål, er det, fordi jeg har tillid til kommunerne. Det er fru Christine Antorinis partifælle, hr. Jan Trøjborg, som står i spidsen for kommunerne, og han har en enig bestyrelse bag sig, når han i de drøftelser, vi har haft, har anmodet om, at de får lidt større frihedsgrader, ikke fordi de ønsker at spare, ikke fordi de ønsker at proppe en hel masse ind i klasserne, men fordi de ønsker en bedre folkeskole.

Men at fru Christine Antorini ikke er i samklang med sit bagland, er der jo ikke noget unaturligt i. Det hænder også på andre områder, og det er jo i orden, men det ændrer ikke ved, at fru Christine Antorini må forholde sig til, at et folkevalgt led, som er lige så anerkendt, som vi har al mulig grund til at have lige så stor tillid til som Christiansborg, udtrykkeligt ønsker større frihedsgrader for at skabe en bedre folkeskole for eleverne.

Jeg må sige, at det også gælder en udvalgsformand i Silkeborg, som jeg har givet en dispensation, som Socialdemokraterne selvføl-

gelig var meget imod, fordi de der kommuner jo ikke skal gøre, som det passer dem. Men der er det også fru Christine Antorinis egen partifælle, som peger på, at det har de stor glæde af i Silkeborg. Men erfaringer fra virkeligheden tæller selvfølgelig ikke hos Socialdemokraterne. Har man læst en enkelt artikel, hvoraf det fremgår, at det ene tal er bedre end det andet, så skal vi selvfølgelig bestemme det på Christiansborg.

Jeg er af en anden opfattelse. Der er meget divergerende opfattelser af, hvad der er bedst. Hvis man bruger en samlet ressource; hvis man siger, at man har 1 mia. kr. eller adskillige milliarder kroner, som fru Christine Antorini vil bruge på at nedbringe klassekvotienten, så er der ingen tvivl om, heller ikke hvis man ser på, hvad Niels Egelund, Jørgen Søndergaard og andre forskere peger på, at hvis man sætter den ressource ind på andre områder, så kan man vinde endnu mere.

Kl. 13:37

Formanden:

Fru Christine Antorini.

Kl. 13:37

Christine Antorini (S):

Jeg er ligesom den tidligere spørger, fru Margrethe Vestager fra De Radikale, nødt til at konstatere, at det er helt åbenbart, at når regeringen siger, at det er en rigtig god idé at give frihed til at lave megaklasser, så bygger det på nul viden om, at det skulle styrke fagligheden. Det giver jo også sig selv, for det er en helt almindelig erfaring for enhver, at jo flere elever der er til en enkelt lærer, jo mindre undervisningstid er der.

Så prøver undervisningsministeren at komme med sådan en udenomssnak og sige, at der er nogle socialdemokratiske borgmestre, der synes, at det er meget godt, hvis man får den frihed til at lave kæmpeklasser. Så vil jeg godt fortælle undervisningsministeren, at jeg synes, at ministeren skal tage ud og besøge skoler og opleve den virkelighed, der er. Virkeligheden er, at regeringen og Dansk Folkeparti i en årrække alene har gennemført finanslovaftaler, som har betydet, at den økonomiske spændetrøje har været rigtig stram.

Jeg tror ikke, at det er for sjovs skyld, at kommunerne nu er i en situation, hvor de skærer ned i timetallet. Nogle steder er man under timetallet; de fyrer lærere; de har næsten lukket for efteruddannelseskontiene; der er ikke gennemført nødvendige renoveringer af skolen, og de siger så, at det da måske er bedre, at de kan putte lidt flere elever i klassen. Jeg ville da også, hvis jeg var kommunalpolitiker, gøre mig umage med bare at finde en eller anden form for begrundelse. Men sagen er jo, at de har et kæmpe hul i deres kommunale budgetter, og de skal stå og vælge imellem, om der skal flere elever i klasserne, eller om de skal fyre lærere. Det er det, der er virkeligheden, og det er ikke det, der løfter fagligheden, hvis det er ministerens svar.

Kl. 13:39

Formanden:

Undervisningsministeren.

Kl. 13:39

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jeg ved ikke, hvor den vrede kommer fra. Altså, det er jo et faktum, at Socialdemokraternes kommunale bagland ønsker dette. Det er et faktum, at Kommunernes Landsforenings bestyrelse ønsker dette. Så er spørgsmålet bare: Hvorfor denne mistillid? Så forsøger fru Christine Antorini at pege på, at det nok er, fordi vi har sparet helt vildt. Faktum er, at vi bruger 9 pct. flere penge i folkeskolen nu, end da S og R var i regering. Vi kan godt bringe det tilbage til det niveau, hvis det er fuldstændig afgørende for fru Christine Antorini. Enhedsomkostningerne pr. elev er øget med 5 pct.

Kommunerne kommer til os og drøfter med os, hvordan vi kan lave en bedre folkeskole. Noget af det, vi har lavet aftaler om, er, at vi bl.a. skal have en mere inkluderende folkeskole. Jeg ønsker ikke klasser med 35 elever i, hvor man har én lærer, og at der så i øvrigt ikke er noget, der er ændret. Vi forestiller os en helt anden dynamisk skole – det ligger selvfølgelig uden for Socialdemokraternes rækkevidde, det er jeg klar over – hvor de med frihedsrettigheder ude kommunalt kan lave klasser, hvor der er plads til flere og også til forskelligheder, men hvor der til gengæld er ekstra ressourcer qua det, at man ikke på hver sin side af skillevæggen i en skole skal sidde med hver sin klasse med 15 elever. Det giver simpelt hen ingen mening.

Hvis man føler, at det er et retskrav, man har givet eleverne, så må jeg bare sige, at det slet ikke er tilfældet. I nogle klasser sidder der i dag 15 elever, og i andre 28. Er det fair? Nej, det er ikke fair. Lad det dog være op til det kommunale bagland at træffe nogle beslutninger, også i forhold til folkeskolen.

Kl. 13:40

Formanden:

Fru Christine Antorini.

Kl. 13:40

Christine Antorini (S):

Der skal ikke være nogen tvivl om, at vi synes, at det loft, der er, på 28 elever, dog i det mindste er en garanti for, at der er lidt lærertid pr. elev. Jeg kan bare konstatere, at ministeren overhovedet ikke har noget fagligt belæg for, at det øger fagligheden, hvis man bare giver frit slag til at lave kæmpeklasser.

Så aner jeg ikke, hvor ministeren har det fra, at det socialdemokratiske bagland skulle synes, at det var helt fantastisk med megaklasser. Jeg tror godt, at ministeren ved, at vi faktisk synes, at man skal sænke klasseloftet, at der højst skal være 24 elever i klasserne, for det betyder rigtig meget for fagligheden. At der så er nogle borgmestre, der i øjeblikket er i gang med at skulle få nogle kommunale økonomier til at hænge sammen, der er helt elendige, og at de så tænker, at hvis de kan få dispensation til at proppe flere elever i klasserne, så er det dog bedre, end at de måske skal lave nogle endnu mere alvorlige nedskæringer på andre områder, er jo en del af den praktiske virkelighed, de skal tage sig af.

Så vil jeg bare minde ministeren om, at Kommunernes Landsforening ikke er et parti. Det er en kombination af alle de partier, der er, og derfor skylder ministeren mig et svar på, hvad det egentlig er for et socialdemokratisk bagland. Det er fra vores side i hvert fald helt sikkert, at vi ønsker at fastholde klasseloftet, og det håber jeg at ministeren vil respektere, når vi skal i gang med forhandlinger i folkeskoleforligskredsen.

Kl. 13:41

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:41

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Skal jeg forstå det sådan, at de socialdemokratiske repræsentanter i KL's bestyrelse ikke på nogen måde repræsenterer det socialdemokratiske kommunale bagland? Så tager jeg det til efterretning. Det er nyt for mig – det er nyt for mig, det er det. Jeg opfatter hr. Nicolai Wammen og hr. Jan Trøjborg som forholdsvis repræsentative for det socialdemokratiske kommunale bagland, men det forstår jeg så at man ikke gør på Christiansborg. Det er jo igen udtryk for lidt den samme hovne holdning, som der er til, at man overlader beslutningerne til netop det kommunale niveau.

Situationen er den, at vi på et tidspunkt på Christiansborg har truffet nogle beslutninger om, hvordan en klasse og en skole skal se

ud. Udfordringerne er anderledes i dag. Det er fuldstændig korrekt, at de er det, også med hensyn til økonomien. Det er jeg fuldstændig klar over at fru Christine Antorinis parti overhovedet ikke har taget notits af, eftersom man angiver to muligheder: Skab enten noget mere gæld, og smadr dermed ungdommens fremtid, fordi det er dem, der skal betale den tilbage, eller hent 31,5 mia. kr. i skat, hvilket så kan betyde, at vi nedlægger private arbejdspladser, der i en parentes bemærket finansierer den offentlige sektor.

Men det, jeg kan udlede af spørgerens spørgsmål, er jo sådan set, at man ingen tillid har til det kommunale niveau. Det har vi i regeringen. Det betyder ikke, at vi holder af mastodontklasser, men hvis man giver den frihed, kan vi også komme til at styre efter mål og se på resultaterne og have åbenhed omkring dem. Men alt det ved jeg godt er i modstrid med socialdemokratisk ideologi.

Kl. 13:43

Formanden:

Tak til fru Christine Antorini.

Så er det hr. Carsten Hansen med spørgsmål til undervisningsministeren.

Kl. 13:43

Spm. nr. US 59**Carsten Hansen (S):**

Se, selv om det er mange år siden, kan jeg godt huske, da jeg selv gik i skole. Vi startede 34 eller 35 elever i klassen. Vi blev hentet ude i skolegården – man stillede sådan op i rækker, og så kom lærerne og hentede os ind. Det var sådan opdelt i religion og geografi og dansk og historie. Når der kom en lærer ind, rejste vi os alle sammen op – ligesom skudt ud af en kanon stod vi op. Jeg skal love for, der var ro i klassen, og kunne vi ikke finde ud af det, måtte man give os en lille lussing eller noget – det måtte man indtil 1969 – for lige at få os til at opføre os ordentligt.

Jeg skal love undervisningsministeren for, at dengang sad der oppe bagved i klassen 8-10 stykker, som ikke fik fat i det. Det var faktisk sådan, at da Nyrup overtog regeringsansvaret og dermed folkeskolen, var der 33 pct., som ikke læste godt nok til at kunne klare sig på arbejdsmarkedet. I dag viser den nyeste PISA-undersøgelse, at det går den forkerte vej.

Nu vil ministeren så indføre megaklasser. Er svaret på PISA-undersøgelsen, at der skal 35 elever i klasserne igen? Er det virkelig så fattigt, at i en tid, hvor alle kommuner skærer ned på folkeskoleområdet – der er fyret 1.000 lærere i det ganske danske land, det er faktisk sådan, at en tredjedel af kommunerne nu kører ned på minimumstimetallet i stedet for det vejledende timetal – at svaret så på det, fra en regering, der har lavet tre store folkeskoler reformer, er, at nu, hvor det går den forkerte vej, skal der bare flere elever i klasserne? Jeg kan simpelt hen ikke få de her megaklasser til at hænge sammen med en ordentlig pædagogik – det, at børnene lærer mere, det, at der er flere, der tager sig af dem, det, at vi ikke efterlader noget barn til sig selv nede bagved, det, at vi giver alle en kompetencegivende uddannelse. Kan ministeren ikke forklare mig, hvordan det hænger sammen?

Kl. 13:45

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:45

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jo, det kan jeg godt. I regeringen ser vi simpelt hen anderledes på det. Vi indfører ikke friheden til kommunerne til at lave megaklasser, hvor der skal være ti elever, der bliver glemt nede i bunden af klassen. Altså, det er jo absurd.

Det parti, jeg selv tilhører, har været med i 100 år i forligskredsen omkring folkeskolen alene med henblik på at lave en bedre folkeskole. Så det er jo en absurd beskyldning at komme med, at vi skulle gøre det for at ødelægge folkeskolen. Det, der derimod er intentionen – og som der er blevet spurgt om igen og igen og igen hernede i Folketingssalen, nemlig hvorfor vi holder kommunerne så stramt styret, og om vi da ikke har tillid til kommunalbestyrelserne, for de ved vel også noget derude, og de vil vel også noget godt – er at efterkomme præcis det.

Vi fremlægger det mest markante folkeskoleudspil nogen sinde, som tillægger kommunalt valgte politikere en vis legitimitet; vi tror, de godt kan træffe beslutninger – oven i købet kloge beslutninger.

Kritikken er ikke overraskende, må jeg sige, for det er bare slesk tale og billig portvin, når man taler om frihedsgrader fra Socialdemokraternes og SF's side hernede. Men faktum er, at når Kommunernes Landsforening kommer og ønsker frihed på et område og vi imødekommer det, burde man faktisk bifalde det i oppositionen, for man har jo ofte nok hernede i salen stået og sagt, at kommunerne ikke har tilstrækkelig med frihed.

Jeg har ikke nogen opfattelse af – når jeg taler med de socialdemokratiske borgmestre, som jeg nu har mødt i den her sammenhæng – at de agter at misbruge adgangen til store klasser og så vende det blinde øje til. Og hvis det skulle ske, at de gjorde det, har vi jo lagt sådan en rigtig smart mekanisme ind, som Socialdemokraterne så heller ikke kan lide, nemlig det, at vi styrer efter nogle mål, offentliggør resultaterne. Så kan både forældre og borgere – læs: vælgerne – se, hvad det er, man i byrådet byder skolen, og se, om man skulle gøre noget, der er forkert. De sanktioneres jo også. Altså de lokalt valgte skal jo også på valg, ligesom vi skal herinde på Christiansborg, og jeg har bare stor tillid til, at de godt kan træffe beslutninger, som er indrettet efter det lokale behov.

Så vil jeg blot sige, at det, at vi har et 28-elevers-loft, jo også er med til at lukke små skoler, fordi de bliver tvunget ud i at lave mange små klasser. Og det er ikke nødvendigvis hensigtsmæssigt i alle dele af landet.

Kl. 13:47

Formanden:

Hr. Carsten Hansen.

Kl. 13:47

Carsten Hansen (S):

Jeg vil gerne have lov at anholde, at ministeren bruger mit udtryk om slesk tale og billig portvin. Det har jeg reserveret til senere.

Men når det så er sagt, er jeg nødt til at sige, at jeg stadig væk ikke forstår sammenhængen mellem megaklasser og det, at vi synker dybt i PISA-undersøgelsen. Regeringen har kørt en ideologisk kamp på folkeskolens område og straffer nu kommunerne økonomisk med en nulløsning osv. Det her er jo reelt en frihed til at lave megaklasser, til at spare på folkeskolen. Vi kan se det i år. Der er fyret tusind lærere. Vi kan se, at en tredjedel af kommunerne er nede på minimumstimetal. Jeg ved ikke, om det er noget, ministeren ønsker sig, men man skulle næsten tro det. Og så siger man: Nu får I så friheden til at spare, til at putte 35 eller 38 elever i klasserne.

Megaklasser er for søren da ikke svaret på noget som helst. Hvor henter regeringen den viden fra? Er der nogen forskere, der kan dokumentere, at jo flere elever, der er i klasserne, jo bedre bliver de til at lære at læse eller regne og få matematik?

Det hænger ganske enkelt ikke sammen, og jeg tror ikke, der er nogen, der tror på, at ved at de bliver 35 i klasserne og vender tilbage til tilstanden fra 1964, så skulle det blive rigtig godt.

Kl. 13:48

Formanden:

Så er det ministeren.

Kl. 13:48

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Der er faktisk lande, hvor der er rigtig mange i klasserne. Kina, har jeg ladet mig fortælle, har rigtig mange i klasserne. De ligger bedre end Danmark. Man kan ikke bare slutte noget fra det ene til det andet og sige, at hvis vi giver større frihedsgrader, er det, fordi regeringen mener, at de frihedsgrader skal bruges til noget ondt. Så kunne vi da have været langt snedigere fra regeringens side. Så kunne vi have sagt, at det minimum er et eller andet antal, der skal være i klasserne, for så kunne vi sådan set have tilvejebragt noget økonomi, vi selv kunne håndtere. Det har vi slet ikke gjort. Der er overhovedet ikke noget økonomi i det fra regeringens side, for det omvendte DUT-princip gælder ikke i den her sammenhæng. Vi giver en frihed til at lave større klasser, men vi får ikke nogen penge ind, som vi kan sidde og rode rundt med og bruge til, hvad der nu passer os. Overhovedet ikke. Men vi giver en frihedsgrad til, at derude, hvor man kender skolen, hvor man kender eleverne, hvor man kender forældrene, kan man træffe en beslutning.

Det gælder også i forhold til holddannelse. Hvis vi skal have en mere inkluderende folkeskole – det mener jeg er helt nødvendigt – kan vi ikke være bekendt, at vi sender så mange ud af skolen. PISA-undersøgelsen i går bekræftede, at der er en kultur i Danmark om, at der er mange elever, der ikke duer. 8,1 pct. af danske elever blev vurderet til ikke at være stærke nok til at være med i en international undersøgelse.

Hvis det skal lykkes at få flere elever tilbage i normalklassen, er det helt afgørende, at man har en lokal fleksibilitet. Så det er et friheds- og fleksibilitetsforslag, ikke et forslag om større klasser.

Kl. 13:49

Formanden:

Så er det hr. Carsten Hansen.

Kl. 13:49

Carsten Hansen (S):

Jeg må konstatere nu for tredje gang, at jeg ikke har fået noget svar på, hvordan PISA-undersøgelsen hænger sammen med at lave megaklasser. Det hænger ganske enkelt ikke sammen. Jeg får en masse svar, der går ud på, at ministeren gerne vil have kinesiske tilstande i folkeskolen. Det er måske selvfølgelig en selvstændig mening fra Venstres side, men det er ikke det, vi har bedt om.

Jeg har fundet ud af, at rigtig mange folkeskoler nu skærer ned, så man er nede på minimumstimetal, og svaret på det er så også megaklasser. Det her er jo friheden til at skære ned på folkeskolen.

Er det ikke korrekt, vil jeg spørge ministeren, at et maksimumsloft, uanset om det er 28 eller 24, jo sikrer, at hver gang, der er 28 eller 24 elever i klassen, skal der også en lærer til? Er det ikke korrekt, at man kan holde på tværs, og at man kan lave god samkøring i undervisningen osv. i folkeskolen? Og er det ikke korrekt, at man oven i købet kan lave holddeling i halvdelen af tiden? Men det, det her åbner op for, er, at kommunerne, der bliver holdt i et økonomisk jerngreb af den her regering, og som i øjeblikket fyrer skolelærere på samlebånd, kan spare endnu mere. Det er forklaringen på, at Danmark synker længere og længere ned i en globaliseret verden, hvor viden er det, vi konkurrerer på. Det passer altså som en boksehandske til et blåt øje i forhold til det.

Så skal jeg ikke tale om slesk tale og billig portvin med alle de udenomsforklaringer, jeg har hørt, men de har været mange og lange. Men der er ingen forklaring på, at når vi synker i PISA-undersøgelsen, er svaret, at vi skal lave megaklasser. Jeg har ikke hørt det endnu.

Kl. 13:51

Kl. 13:53

Formanden:

Så er det ministeren.

Kl. 13:51

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Nu har hr. Carsten Hansen muligvis ikke haft lejlighed til at læse hele folkeskoleudspillet, som jo rummer rigtig mange ting, også større frihedsgrader, mere faglighed, en skoledag på seks klokketimer. Vi moderniserer udskoling, så det bliver mere interessant også for de store elever at være der. Vi vil gerne give samme ligeværdighed og prestige til fagene og dermed karakterer i alle fag og ikke kun dem, nogle har prioriteret frem for andre.

Men der er bare hele den her diskussion om fremtiden, altså om, hvad der vil ske ude i kommunerne. Jeg stod på denne talerstol for nogle år siden og var ordfører på et forslag om, at vi flyttede den vidtgående specialundervisning fra amterne til kommunerne, og jeg kan huske, at der var nøjagtig den samme sang, nemlig at det ville kommunerne bruge til en kæmpestor spareøvelse, og at nu ville det gå helt galt. Og siden er udgifterne til den vidtgående specialundervisning faktisk øget med en tredjedel.

Der er altså ikke noget, der tyder på, at kommunerne, når vi overlader noget til dem inden for skoleområdet, så misbruger deres frihed til at ødelægge skolen. Jeg har grundlæggende tillid til kommunalpolitikere. Deres legitimitet er lige så høj som vores herinde, og det er derfor, at jeg gerne vil give dem den fleksibilitet og imødekomme Jan Trøjborg og Nicolai Wammen og andre borgmestre fra det socialdemokratiske bagland, som har ønsket øgede frihedsgrader for folkeskolen.

Kl. 13:52

Formanden:

Tak til hr. Carsten Hansen.

Så er det fru Pernille Vigsø Bagge med spørgsmål til undervisningsministeren. Værsgo.

Kl. 13:52

Spm. nr. US 60**Pernille Vigsø Bagge (SF):**

Tak. Det er jo klart for enhver, at undervisningsministeren har fremlagt folkeskoleudspillet i dag, og det, der bekymrer mig og SF, er jo, at der er nogle helt centrale dele i det her udspil, som aktørerne i folkeskolen vender sig imod, så jeg tænker, at det et eller andet sted må gøre indtryk på ministeren.

Det forholder sig jo netop sådan, at folkeskolelærerne er rigtig bekymrede for f.eks. offentliggørelse af nationale test; at eleverne er utrolig bekymrede for de her meget store klasse størrelser, som kan blive en realitet med det her udspil; at forældrene forholder sig utrolig skeptiske til, at man nu skal have flere karakterer i skolen fra 6. klasse og i alle fag, men det er ikke nok med det. Vi har også været igennem spørgerunden her, der viser, at der er dokumentation for, at nogle af de her tiltag faktisk modarbejder fagligheden i folkeskolen set fra uddannelsesforskningens side. I SF er vi meget optaget af, at det, når vi skal lave folkeskole i Danmark, er vigtigt at inddrage aktører, der er allertættest på folkeskolen – både lærere, forældre og elever – men da også at lytte til forskningen, i forhold til hvad der virker i folkeskolen. Gør det ikke et temmelig stort indtryk på undervisningsministeren, at de helt centrale aktører i folkeskolen vender sig mod nogen helt centrale dele i regeringens udspil?

Kl. 13:53

Formanden:

Undervisningsministeren.

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Den omsorg for forskningen oplevede jeg ikke hundrede procent evidensbaseret i SF's udspil, f.eks. med hensyn til tolererordningen, altså at man til enhver tid skal have to lærere i hver klasse i udvalgte fag. Det er jo bl.a. ikke evidensbaseret, at det er et gode. Derimod ved vi i hvert fald noget om, hvad der engagerer, og det er frihed til selv at træffe beslutninger ude lokalt. Det mener jeg faktisk er evidensbaseret sådan generelt, med hensyn til hvordan folk arbejder og engagerer sig i deres arbejdsplads.

Lad mig sige det på den måde, at fru Pernille Vigsø Bagge peger på bekymring, men udtrykker faktisk mistillid, for den bekymring, der gives udtryk for, er jo et spejlbillede på den mistillid, der måtte være over for de kommunalbestyrelser, der rent faktisk får frihedsgraderne som f.eks. i forbindelse med holddannelse, fri klassedannelse, hvordan man kan lave en bedre udskoling, eller at man kan lave en 6-klokketimers-skoledag, som ikke er fuldstændig defineret inde fra Christiansborg, men efterlader tid til leg og læring i skøn forening. Så selvfølgelig er det da bekymrende, at der er så meget bekymring, men mest ud fra en betragtning om, at jeg faktisk mener, at det har været en barriere for, at vi har kunnet lave den folkeskole, som vi har brug for.

Vi har i regeringens tid taget en stribe initiativer – i øvrigt med Socialdemokraterne – som er ganske fornuftige, og vi bruger også flere ressourcer pr. elev og samlet i folkeskolen i dag, end der blev gjort, da vi tiltrådte, men det ændrer ikke på, at vi stadig væk er langt fra målet, nemlig at komme op blandt verdens bedste.

Jeg kan forstå fra dagspressen i dag, at der er aktører i forbindelse med skolen, der mener, at det mest saliggørende ville være, hvis vi bare ingenting gjorde. Jeg vil bare sige: Det er ikke en mulighed, at vi ingenting gør. Regeringen fremlægger sit udspil, og så drøfter vi det selvfølgelig i forligskredsen og meget gerne også med andre partier her i Folketingssalen, det er meget naturligt. Men den mistillid, som bekymringen er udtryk for, deler jeg ikke. Jeg deler den simpelt hen ikke.

Jeg kender ikke nogen kommunalpolitikere, der ville ønske at stå på mål for at forringe folkeskolen, og vi har heller ikke nogen erfaringer for, at det er sket. Vi taler meget om, hvilke erfaringer vi har høstet, og der må man sige, at udgiften pr. elev er steget i den her regerings tid.

Kl. 13:56

Formanden:

Fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 13:56

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Det er klart for enhver, at vi er nødt til at gøre noget for folkeskolen. Vi fik i går resultatet af en PISA-undersøgelse, der viste, at eleverne i 2009 læste dårligere, end de gjorde i 2000, at vi rasler ned med hensyn til både matematik og naturfagskundskaber, så det er klart, at vi skal gøre noget for folkeskolen, det tror jeg er klart for enhver.

Men det er også klart, at de 75.000 folkeskolelærere, de 600.000 skoleelever og de utrolig mange forældre, der er meget tæt på folkeskolen hver dag, skal tages med på råd, når der skal laves reformer af folkeskolen. Det er sådan, at regeringen har foretaget 28 eller 29 lovreguleringer på folkeskolens område gennem de 9 år, regeringen har siddet ved magten, uden at det har øget fagligheden i folkeskolen.

Derfor er jeg altså nødt til at spørge ministeren: Kan det virkelig passe, at man ikke er til sinds at prøve at skabe et partnerskab med lærere, elever, forældre og uddannelsesforskere om, hvordan det her bedst kan spænde af? Har man virkelig tænkt sig at gennemføre de centrale dele af udspillet, nemlig offentliggørelse af nationale test,

megaklasser og niveaudeling, så børnene bliver delt i A- og B-hold, fuldstændig upåagtet af, hvad alle, der har med folkeskolen at gøre, siger til det?

Kl. 13:57

Formanden:

Så er det ministeren.

Kl. 13:57

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Fru Pernille Vigsø Bagge skal lige være opmærksom på, at al den kritik, hun hælder ud over den nuværende folkeskole, jo også rammer Socialdemokraterne, og derfor er folkeskolepolitikken muligvis endnu et af de emner, hvor S og SF af taktiske årsager ikke ligesom går ud og diskuterer, hvad de er uenige om, fordi det er en stribe ting, men kun det, de er enige om, hvilket så er at bruge flere penge, som de i øvrigt ikke har. Det er sådan set dér, enigheden mellem S og SF på skolepolitikken tilsyneladende er.

Med hensyn til offentliggørelsen af nationale test vil jeg bare sige: Ja, når regeringen kommer med udspil, er det da intentionen at gennemføre det, og det forudsætter jo så, at vi kan få forligskredsens med, sådan som situationen er nu. Men jeg vil gerne understrege, at det skyldes mange andre ting – man kan jo ikke forestille sig, at vi, hvis vi på sygehusområdet havde nogle oplysninger om, at der var sygehuse, der foretog nogle hjerteroperationer, og det faktisk gik galt hver eneste gang, så ikke ville fortælle det til omverdenen, fordi det ville være noget mærkeligt noget at rangordne sygehuse. Der er da ingen af os, der ville acceptere at sende vores barn ind til en hjerteroperation på et sted, hvor man kunne se, at de ikke fik tilstrækkelig gode resultater ud af de operationer.

Det er nøjagtig det samme, der gælder i folkeskolen: Tre fjerdedele af forældrene vil gerne have en offentliggørelse af testene, simpelt hen fordi de gerne vil have mere viden om deres børns skole, og det er jo sådan set såre menneskeligt og naturligt.

Kl. 13:58

Formanden:

Fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 13:58

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Jeg kan godt forstå, at det er svært for ministeren at svare på, hvad de forskellige aktører i tæt tilknytning til folkeskolen mener om regeringens udspil, for det er jo ikke pæne ord, regeringens udspil får med på vejen. Det kan man roligt sige.

Ministerens kom selv ind på det med pengene, og det synes jeg da er meget interessant at dvæle ved, når vi snakker om folkeskolen. Det er nemlig sådan efter 9 års VK-regering, at hver klasse i København i gennemsnit har 5 timer om uger, som enten aflyses eller erstattes med vikarer. Vi ser over hele landet, hvordan der skal spares på folkeskoleområdet, og regeringen har lanceret nulvækst i de kommende år i kommunerne. Regeringen har også stået for en besparelse på normalundervisningen i folkeskolen fra 2002 til 2009. Den er faldet med 6 pct.

Det kunne jo godt være, at der var en sammenhæng imellem de besparelser, man ser i folkeskolen, og så den udvikling, der er i forhold til PISA, hvor det går den stik modsatte vej af, hvordan det bør gå.

Når vi gerne vil afsætte flere ressourcer til folkeskolen, er det, fordi vi ved, at folkeskolen skal løfte rigtig mange flere opgaver i fremtiden. Det tror jeg da også er gået op for ministeren her de seneste dage.

Kunne ministeren ikke svare på, hvordan man med en nulvækst i kommunerne og med de besparelser, regeringen allerede har gennemført på normalundervisningen i folkeskolen, skal få en øget fag-

lighed, for hverken eksperterne på folkeskoleområdet eller aktørerne på folkeskoleområdet synes, at det er nogen hurræløsnings.

Kl. 14:00

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:00

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Fru Pernille Vigsø Bagge bevæger sig lidt langt ud, når hun siger: de besparelser, som regeringen har foretaget på normalområdet. Altså, det er det rene vrøvl, det har vi intet med at gøre.

Vi snakker med kommunerne om, hvor mange penge der er ude i kommunerne, og så prioriterer de ressourcerne efterfølgende. Det, at udgiften til den vidtgående specialundervisning er steget med 25 pct., siden det blev et kommunalt område, er da en lokalprioritering – også at man har valgt at beholde det i normalklassen. Det kan man også vælge at gøre.

Situationen er den, at vi bruger 5 pct. mere pr. elev i folkeskolen nu, end vi gjorde, da SR-regeringen kom til. Det er et faktum. Derudover bruger vi samlet set 9 pct. flere penge på folkeskolen nu, end da VK-regeringen kom til. Det er også et faktum.

Det, der er den virkelig store udfordring, når man drøfter folkeskolepolitik og enhver anden form for politik med S og SF i Folketingssalen, er jo, at der intet er, der ikke er for godt til, at der kan bruges endnu flere penge. Der er ingen tvivl om, at SF vil bruge rigtig mange flere penge på alting, og enten skal det være skatterne, der får et ordentligt boost opad på bekostning af danske arbejdspladser, eller også skal det være en gældsætning, som de unge mennesker kan få lov at slæbe af, samtidig med at de betaler pension til fru Pernille Vigsø Bagge og mig. Det ændrer bare ikke på, at penge ikke løser problemet. Hvis penge var det saliggørende, havde vi også en af verdens bedste folkeskoler, for det er en af verdens dyreste.

Kl. 14:01

Formanden:

Tak til fru Pernille Vigsø Bagge og tak til undervisningsministeren. Hermed sluttede spørgetimen.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

Kl. 14:01

Formanden:

Jeg skal her oplyse, at de af fru Sophie Hæstorp Andersen under nr. 12 og 13 opførte spørgsmål til indenrigs- og sundhedsministeren efter ønske fra spørgeren er overgået til skriftlig besvarelse.

Det første spørgsmål er stilet til økonomi- og erhvervsministeren af fru Anne Baastrup.

Kl. 14:01

Spm. nr. S 630

1) Til økonomi- og erhvervsministeren af:

Anne Baastrup (SF):

Vil ministeren oplyse, hvordan staten kan være behjælpelig med at udlåne et beløb, som kan dække perioden, frem til EU-midlerne fra Globaliseringsfonden kan udbetales til omskoling, efteruddannelse m.v. til fyrede Lindø-medarbejdere, der er ramt af massefyringer?

Skriftlig begrundelse

Den 6. oktober 2010 indsendte Danmark ansøgning til EU's Globaliseringsfond med anmodning om støtte til omskoling, efteruddannelse og iværksætterstøtte til foreløbigt godt 800 Lindø-medarbejdere, der er blevet ledige som følge af beslutningen om at lukke Odense Staalskibsværft. Ansøgningen forventes godkendt i EU-systemet, men ifølge EU's egne oplysninger tager det 28 uger fra ansøgningens indsendelsesdato til fondsmidlernes udbetalingsdato. Det drejer sig om ca. 96 mio. kr. og svarer til 65 pct. af det totale beløb, der opereres med. De sidste 35 pct. af beløbet skal finansieres af Danmark (region, kommuner, fonde osv.). Opgaven med at hjælpe alle disse mennesker forstås af Jobcenter Odense på de involverede parter vegne. For at kunne påbegynde indsatsen er det imidlertid nødvendigt, at der ydes enten et kortfristet lån eller et udlæg fra statens side, således at indsatsen ikke skal afvente EU-midlernes udbetaling. I samme øjeblik EU-pengene udbetales, kan staten få sine penge retur. Det samlede budget for indsatsen, der løber i 24 måneder fra nu, er på 146,2 mio. kr. EU ansøges om en støtte 65 pct. af beløbet, hvilket svarer til 95 mio. kr. Indsatsen kan dog først starte, når der er givet tilsagn om bevilling fra EU. Selve administrationen af de ekstraordinære indsatser er bekostelig, derfor har Region Syddanmark bevilget 1,6 mio. kr. til arbejdet, ligesom Odense og Kerteminde kommuner har bevilget henholdsvis 1 mio. og 600.000 kr. Pengene fra EU tilgår Jobcenter Odense, som skal sikre, at penge anvendes efter forskrifterne. Det er således Odense Kommune, som får det endelige ansvar for, at den ekstraordinære indsats afvikles. De enkelte aktiviteter iværksættes som tilkøb efter udbud.

Formanden:

Værsgo med spørgsmålet.

Kl. 14:01

Anne Bastrup (SF):

Vil ministeren oplyse, hvordan staten kan være behjælpelig med at udlåne et beløb, som kan dække perioden, frem til EU-midlerne fra Globaliseringsfonden kan udbetales til omskoling, efteruddannelse m.v. til fyrede Lindø-medarbejdere, der er ramt af massefyringer?

Kl. 14:02

Formanden:

Så er det økonomi- og erhvervsministeren.

Kl. 14:02

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg vil gerne understrege, at det ligger regeringen meget på sinde at hjælpe de områder, der rammes af større virksomhedslukninger, men en indsats skal stå på to ben. Det skal på den ene side være en beskæftigelsesmæssig indsats, som fokuserer på jobsøgning og opkvalificering af de varslede medarbejdere, på den anden side skal der være en erhvervsrettet indsats, som skal bidrage til at skabe varige, nye arbejdspladser og erhvervsaktivitet. På den måde hjælper vi altså effektivt både den enkelte med dennes ledighed og lokalområdet, som skal omstille sig til nye vækstmuligheder.

For så vidt angår beskæftigelsesindsatsen, etableres der med varslingspuljen en lokalt forankret indsats, som skal sikre en omfattende, hurtig, sammenhængende indsats for de berørte medarbejdere. Fra marts i år er der også oprettet en supplerende varslingspulje til fyringsvarslede, som har korte opsigelsesperioder, så de kan få kurser og opkvalificering ud over opsigelsesperioden. Her har vi så forbedret de lediges muligheder for at vende tilbage til arbejdsmarkedet.

I forhold til det andet ben om at skabe ny vækst og beskæftigelse handler det jo først og fremmest om, at man fra lokal og regional si-

de identificerer fremtidige muligheder og udfordringer og også omsetter det til handling.

Med hensyn til Nordfyn har Økonomi- og Erhvervsministeriet sammen med Odense og Kerteminde kommuner og vækstforum for Syddanmark bidraget til udarbejdelsen af en vækstplan.

Derudover har de særlig hårdt ramte områder mulighed for at søge midler fra EU's globaliseringsfond. Den konkrete ansøgning fra Lindø er desværre først indsendt til Kommissionen fra lokal side den 6. oktober 2010, men Kommissionen er godt i gang med at behandle den. Ansøgeren – og det er i det her tilfælde Odense Kommune og Jobcenter Odense – kan godt selv træffe beslutning om at gå i gang med den supplerende indsats, som de vil gennemføre allerede nu. Det skyldes, at ansøgere til Globaliseringsfonden kan opnå finansiering af udgifter fra den dag, hvor der er påbegyndt aktiviteter over for de ledige, der er omfattet af ansøgningen. Det er de enkelte kommuner, der skal træffe en beslutning herom, og det er altså også de enkelte kommuner, der udformer ansøgningerne og bærer ansvaret for, at ansøgningerne ligger inden for fondens rammer og dermed kan godkendes. Hvis der er kommuner, der af likviditetsmæssige årsager ikke kan igangsætte indsatsen før godkendelsen i EU, ved jeg, at Indenrigs- og Sundhedsministeriet gerne vil være med til at se på eventuelle løsningsmuligheder.

Kl. 14:04

Formanden:

Fru Anne Bastrup.

Kl. 14:04

Anne Bastrup (SF):

Jeg er dybt, dybt skuffet over, at regeringen for et års tid siden var på Lindø, hvor den lovede guld og grønne skove, og intet er sket. Jeg har sagt det flere gange mundtligt til ministeren på gangene, og jeg ved også, at ministerens partifæller på Fyn har rejst det her spørgsmål, og ministeren har tilsyneladende bare siddet på sine hænder.

Det drejer sig om i størrelsesordenen 10 mio. kr., som man skal låne til de pågældende kommuner. Hvad har ministeren konkret gjort for at sikre, at Odense Jobcenter og Kerteminde og Odense kommuner har pengene? Har ministeren overhovedet intet foretaget sig andet end at sidde på sine hænder?

Det her drejer sig om 800 mennesker, der har brug for her og nu at få en god opkvalificering, en god efter- og videreuddannelse, således at de med de ressourcer, de allerede har, kan gå videre til noget andet arbejde.

Vi ved jo, at man i Nordjylland og i Sønderjylland har haft problemet i 2 år, før man fik pengene. Derfor er jeg dybt, dybt skuffet over, at ministeren overhovedet intet svar har andet end det her. Jeg havde faktisk forventet mig noget andet.

Kl. 14:05

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:05

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Man kan jo være dybt, dybt skuffet over, at spørgerne ikke sætter sig ind i tingene, før de spørger om dem.

Regeringen har gjort en kolossal indsats på Fyn, en kolossal indsats på beskæftigelsesområdet og på varslingsområdet.

For så vidt angår indsatsen på Lindø, har Beskæftigelsesministeriet oplyst, at det regionale beskæftigelsesråd i Them har bevilget 5,9 mio. kr. fra varslingspuljen til Jobcenter Odense. Fra den supplerende varslingspulje er der desuden bevilget 15,6 mio. kr., hvoraf størstedelen er gået til Jobcenter Odense og Kerteminde.

Det er så også sådan – og det er derfor, at man, før man stiller et spørgsmål, selvfølgelig lige skal undersøge, hvad det handler om –

at det er kommuner, der søger om penge fra EU's globaliseringsfond. Det kan og må ikke være staten. Det er kommuner, der søger om penge, og det er kommuner, der selvfølgelig må stå inde for den ansøgning, og så kan staten jo ikke gå ind og finansiere det, for vi ved jo ikke, hvad der ligger inden for den ramme.

I det her tilfælde handler det om Odense Kommune, og det handler om Kerteminde Kommune. Odense Kommune er i deres allerbedste ret til at gå ind og finansiere det, og hvis de tror, de får penge fra Globaliseringsfonden – og det kan de jo med god ret tro, når nu de har fået det i Sønderjylland og Nordjylland – kan de roligt gå ind og finansiere det, og Odense Kommune har likviditet til at gøre det. Når det handler om Kerteminde Kommune, siger jeg, at vi har været i dialog med Indenrigs- og Sundhedsministeriet, og de vil godt drøfte det med Kerteminde Kommune, hvis de har likviditetsmæssige problemer. Men Odense kommune har rigelig likviditet til selv at gå ind og lægge ud, hvis de vil det.

Kl. 14:07

Formanden:

Fru Anne Baastrup.

Kl. 14:07

Anne Baastrup (SF):

Ministeren ved eller burde vide, at det her er cpr-registrerede tilskud til enkelte medarbejdere. Derfor ved ministeren jo også, at der kan opstå problemer. Det har vi set i Sønderjylland, det har vi set i Nordjylland. Mange af de penge, som man i virkeligheden havde 99 pct. sikkerhed for at kunne få, blev ikke udløst, fordi de pågældende medarbejdere var af en sådan karakter, at de hurtigt kunne gå videre.

Det vil sige, at den mulighed for at opkvalificere de veluddannede og velfungerende medarbejdere fra Lindø mister vi. De glider ud andre steder, i stedet for at man bruger den her ekstraordinært gode mulighed for at støtte og hjælpe de gode, velkvalificerede metalarbejdere, så de kan komme videre.

Jeg troede rent faktisk, at det var regeringens politik, at man skulle opkvalificere medarbejderne fra de store industrivirksomheder, som nedlægges nu, således at de kunne gå ud med innovation og andet. Det, jeg kan se nu, er, at vi har en regering, der sidder på sine hænder, og som end ikke selv har taget initiativ til at snakke med Kerteminde Kommune, før fagbevægelsen kom i sidste uge. Jeg synes simpelt hen bare ikke, at det er værdigt, at vi har en regering, der kan se, at Lindø mister arbejdspladser, Vestas mister arbejdspladser. Og hvad gør regeringen? Nada, intet.

Kl. 14:08

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:08

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Det er direkte i modstrid med sandheden. Det er direkte i modstrid med sandheden, og der bliver fortalt løgnagtigheder fra talerstolen, og det er jo godt, at det bliver dokumenteret. Det er direkte usandt, hvad der bliver sagt.

Regeringen har gjort en kolossal indsats. Vi har sat en skærpet beskæftigelsesindsats i gang på Lindø, vi har bevilget penge også fra Fornylsesfonden til LORC, og der har været en tæt dialog også med de lokale partnere om det her.

Det er derfor, jeg bliver nødt til at reagere, som jeg gør, fordi regeringen har prioriteret det her benhårdt og grebet ind fra allerførste dag, da man gik ind, også med varslingspenge fra Beskæftigelsesministeriet side. Vi har været i dialog også med området derovre, og Fornylsesfonden har givet 25 mio. kr. til et videns- og testcenter.

Men det her handler jo om principper. Hvis en kommune går ind og søger nogle penge, så må man jo stå inde for den ansøgning, man

laver. Så er det jo ikke staten, der kan stå inde for den ansøgning, for vi er ikke involveret i den ansøgning. Vi hjælper alt det, vi kan. Aldrig nogen sinde har der været en regering, som hjælper de udsatte områder så meget, som vi gør, for vi prioriterer at hjælpe til omstillingsparathed. Det er en benhård prioritering. Vi prioriterer det med penge, vi prioriterer det med mandskab. Derfor bliver der også hjulpet rigtig mange mennesker på Nordfyn. Det vil vi fortsætte med, for det har høj prioritet for den her regering at hjælpe folk, når de har været uventet udsat for afskedigelser og fyringsrunder.

Så det har høj prioritet for os.

Kl. 14:09

Formanden:

Fru Anne Baastrup.

Kl. 14:09

Anne Baastrup (SF):

Det, jeg bare kan konstatere, er, at regeringen er totalt ligeglad med, at f.eks. kommissæren, der er ansvarlig for det her område, har undskyldt, at det tager så lang tid. Der ville det jo være naturligt, at regeringen går ind. Det her er en helt særlig måde at give konkret efteruddannelse og videreuddannelse til enkeltpersoner på.

Den der sådan generelle puljediskussion er jo ikke den, det handler om. Det handler om, at man kan gå ind, og så kan man pege de der enkelte mennesker ud og sige: Nu har du inden for de næste 2 år x antal kroner til at efteruddanne og videreuddanne dig for.

Det er jo derfor, at det er så fortvivlende, at regeringen ikke benytter sig af alle de muligheder, der er. Vi ved jo, at der kommer penge fra EU. Vi ved, at kommunerne ikke har muligheden for at gå ind individuelt med cpr-nummer og give det her tilskud. Så derfor er jeg dybt, dybt skuffet over, at regeringen har lovet guld og grønne skove til Lindø-arbejderne og til Vestas-arbejderne, og hvad sker der? De bliver arbejdsløse. Og samtidig løber de jo ind i en dagpengeperiode, der er begrænset. Om 2 år lander de på kontanthjælp. I stedet for kunne man have sagt, at om 2 år, fra 6. oktober, kunne de have fået en rigtig god uddannelse.

Kl. 14:10

Formanden:

Så er det ministeren.

Kl. 14:10

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Så er det jo godt, at vi har en borgerlig regering, som vil skabe reelle, varige job til metalarbejderne i Odense og ikke bare sådan ofte kunstig offentligt finansierede job. Hele vores politik handler jo om at opkvalificere, så man får et reelt job i en anden virksomhed, og så man ikke er på dagpenge. Hele vores formål er at sikre, at man ikke er på dagpenge, og at man får et ordentligt job.

Vi har taget fat og brugt rigtig mange penge på opkvalificeringsindsats. Jeg har skrevet til Kommissionen, og der er jeg sådan set enig med spørgeren, nemlig at det tager for lang tid at behandle de her sager i EU. Derfor har jeg bedt Kommissionen om at behandle ansøgningerne så hurtigt som muligt. Der går for lang tid. Det er jo ofte desværre det, vi ser i forhold til nogle af EU-ansøgningerne. Men det er og bliver kommunen, som udformer ansøgningerne, og som jo bærer ansvaret for, at ansøgningen ligger inden for fondens rammer og dermed kan godkendes.

Vi vil gerne hjælpe, hvis man ikke sådan kan skaffe noget likviditet, for man må godt fra kommunernes side gå ind, uanset om det er på cpr-nummer eller ej, og hjælpe og starte finansieringen, hvis man tror, at man får de penge. Det kan man godt. Derfor vil jeg understrege, at vi gerne vil være med til at se på løsningsmuligheder, hvis kommunerne, og det kan jo f.eks. være en lille kommune som Kerteminde, ikke kan igangsætte indsatsen før endelig godkendelse i

EU. Der synes jeg, at man så skal tage kontakt til Indenrigs- og Sundhedsministeriet, og så vil de gå ind i en dialog med kommunen om det.

Kl. 14:12

Formanden:

Tak til fru Anne Baastrup og tak til økonomi- og erhvervsministeren. Hermed sluttede spørgsmål 1.

Spørgsmål 2 er stilet til finansministeren af hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:12

Spm. nr. S 653

2) Til finansministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Hvordan forsvarer ministeren, at der stadig er en betydelig ledighed blandt danske håndværkere, når Berlingske Tidende sammen med Dansk Center for Undervisningsmiljø (DCUM) afslører, at vedligehold og standard for indeklime på landets folkeskoler lader meget tilbage at ønske, og bør regeringen ikke set i det lys sikre øget beskæftigelse og bedre indeklime ved at fremrykke helt nødvendigt vedligehold af den offentlige bygningsmasse?

Skriftlig begrundelse

Berlingske Tidende, forsiden plus, side 4-5, fredag den 3. december 2010.

Formanden:

Værsø med spørgsmålet.

Kl. 14:12

Rasmus Prehn (S):

Tak. Jeg vil læse op:

Hvordan forsvarer ministeren, at der stadig er en betydelig ledighed blandt danske håndværkere, når Berlingske Tidende sammen med Dansk Center for Undervisningsmiljø (DCUM) afslører, at vedligehold og standard for indeklime på landets folkeskoler lader meget tilbage at ønske, og bør regeringen ikke set i det lys sikre øget beskæftigelse og bedre indeklime ved at fremrykke helt nødvendigt vedligehold af den offentlige bygningsmasse?

Kl. 14:13

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 14:13

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Regeringen har i løbet af de seneste år iværksat og fremrykket en lang række offentlige investeringsprojekter. Det understøtter væksten og beskæftigelsen i Danmark. Regeringen har bl.a. planlagt og af-talt et investeringsniveau på omkring 2,5 pct. af BNP i 2010. Det er det højeste niveau siden begyndelsen af 1980'erne.

Kommunerne fik med økonomiaftalen for 2010 finansieret et historisk højt investeringsniveau på 20 mia. kr. I forlængelse af finanslovaftalen for 2010 udmøntede regeringen herudover yderligere lå-nepuljer på 4,3 mia. kr. til kommunale investeringer. I finanslovaftalen for 2010 valgte regeringen desuden at iværksætte en række vækstinitiativer og offentlige investeringer for knap 5 mia. kr., som bl.a. går til vedligeholdelse af sygehuse, forstærket vedligeholdelse af statens veje og energirenovering af statens bygninger. Regeringen har ydermere planlagt at fortsætte et historisk højt niveau for de of-fentlige investeringer i 2011.

Det er store og langsigtede investeringsprojekter, der er sat i gang i de senere år. Det tager naturligvis tid at forberede den slags ting og også at udføre dem, så vi forventer også et højt investeringsniveau i

2011. Derudover har regeringen med Infrastrukturfonden i 2009 af-sat betydelige midler til investeringer på transportområdet frem til 2020. Hertil kommer så betydelige investeringer som følge af Metro-cityringen i København og en fast forbindelse over Femern Bælt, så man må sige, at der er gjort ganske meget.

Kl. 14:14

Formanden:

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:14

Rasmus Prehn (S):

Det er jo ret sigende, at her står jeg i Folketingssalen og stiller spørgsmål omkring folkeskolen og vedligehold i landets folkeskoler, og sidst jeg sådan kiggede efter i ressortfordelingen, lå folkeskolerne under landets kommuner. Nu ved jeg godt, at regeringen har mange planer på folkeskolens område. Der skal laves en ny reform hver an-den dag, får man indtryk af, når regeringen melder ud, men det lig-ger stadig væk under landets kommuner.

Det, som ministeren så har med som svar på det her spørgsmål om vedligehold af folkeskolerne, som er meget nedslidte, er en lang forklaring om, hvad man gør i forhold til statslige bygninger. Der er også problemer, det ved vi, og der er det også nødvendigt, at man igangsætter projekter. Men hvad sker der i forhold til landets kom-muner? Hvordan kan det være, at vi for 2-3 år siden havde en større kampagne, hvor eleverne selv satte fokus på nedslidte forhold på landets folkeskoler? Der var hele kampagnen med skolernes toilet-ter, som var så uhumske og nedslidte, at eleverne holdt sig hele dag-en og blev syge af det osv. Regeringen har så lovet, at der nu skal gøres noget ved det. Man kan så i Berlingske Tidende her i fredags læse, at når man spørger 60.000 elever, er det op mod halvdelen af dem, der giver udtryk for, at forholdene ikke er tilfredsstillende. Der er stadig væk nedslidte skoler osv.

Er det ikke problematisk at have en sådan situation, når vi samti-dig ved, at der er uhyggelig mange håndværkere, som går derhjem-me og er ledige, og som ville elske, at man fra samfundets side sag-de: Vi ved, at vi skal have den her investering alligevel før eller si-den, så lad os sætte gang i det nu, mens ledighedstallene er høje. Lad os få håndværkere i arbejde, lad os få renoveret skolerne, så vi både kan få høj beskæftigelse, vækst og udvikling og også tålelige inde-klimeformål for vores skoleelever.

Kl. 14:16

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 14:16

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Grunden til, at jeg svarede, som jeg gjorde, var jo bl.a., at hr. Ras-mus Prehn stillede spørgsmål om, hvor meget vi havde gjort for be-skæftigelsen, og det var sådan set det, jeg svarede på. Men det er jo helt rigtigt, som hr. Rasmus Prehn konstaterer her, at de fysiske ram-mer på de kommunale områder entydigt er et kommunalt ansvar. Det er jo godt, at vi er enige om det. Så det er kommunernes ansvar at prioritere på det kommunale område, og det gælder også de fysiske rammer i folkeskolen, inden for de store investeringsrammer, der er afsat i økonomiaftalerne i de senere år.

Regeringen ønsker at understøtte et løft af de fysiske rammer i kommunerne, og derfor har vi afsat en kvalitetsfond på 22 mia. kr. til medfinansiering af investeringer på borgernære serviceområder i kommunerne i perioden 2009-2018. Alene i aftaleperioden 2009-2013 løftes de fysiske rammer på dagtilbudsområdet i folke-skolen og på ældreområdet med 9 mia. kr. Kvalitetsfonden betyder således et investeringsløft fra det hidtidige niveau på 25 mia. kr. til i alt 34 mia. kr. over perioden.

Formanden:

Hr. Rasmus Prehn.

Rasmus Prehn (S):

Tak. Ministeren nævner medfinansiering, og det kan jo være et godt initiativ, hvis det er sådan, at kommunerne har penge i kassen, de kan gøre godt med. Nu havde vi en situation, som jeg håber at ministeren kan bekræfte – ikke fordi det er en god historie, det er faktisk en trist historie – hvor landets regering indtil omkring 2008 opererede med det, man kalder et anlægsloft.

På det tidspunkt havde kommunerne faktisk en vis likviditet, og de ville gerne renovere noget af deres bygningsmasse, men fik at vide af regeringen: Det må I ikke, for så overopheder I økonomien, og derfor har vi et anlægsloft. Nu her, hvor der er en krise, hvor bygningshåndværkere er blevet sendt hjem med en fyreseddel, hvor der stadig væk er nedslidte bygninger, er regeringens svar så: Vi laver noget med medfinansiering.

Men kommunerne er i den situation, at de på grund af den økonomiske krise, på grund af stigende ledighed, på grund af alle de udgifter, kommunerne har, ikke har penge til at gå ind i nogen af de her projekter. Så i stedet for at få renoveret, i stedet for at få løst nogle af de her opgaver, f.eks. skoleelevernes indeklimaproblemer, og i stedet for at få sat gang i noget beskæftigelse er der nogle, der er mere tilbageholdende, end de ville være, hvis der var en bedre kommunal økonomi. Kan ministeren bekræfte det?

Kl. 14:18

spørgsmål. Jeg vil gerne have Aalborg på dagsordenen her i Folketinget, det er dejligt. Nu har vi også problemer med vedligehold i vores kommune, det skal jeg medgive; det gælder desværre for alle kommuner.

Kl. 14:18

Det kan godt være, at ministeren taler om en masse ting, man har gjort fra regeringens side, men er det tilstrækkeligt? Når ministeren taler om, at man har lavet et markant løft – et markant løft – hvordan kan ministeren så forklare, at man nu her efter 9 år ved regeringsmagten kan have en overskrift i den ellers borgerlige avis Berlingske Tidende den 3. december, hvor der står: »Elever døjer med hørm og hede«? Det lyder ikke rart. Hørm og hede! Og det er simpelt hen på grund af nedslidte lokaler, dårligt indeklima osv. Hvordan kan man efter alt det gode, ministeren har sagt, stadig væk have hørm og hede i landets folkeskoler?

Kl. 14:21

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 14:22

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu er det jo ikke ren reklame, jeg laver for Aalborg Kommune. De sidste gange, hvis jeg husker ret, påviste jeg jo f.eks., at Aalborg Kommune ikke var i stand til at overholde deres egne budgetter og derfor måtte igennem nogle spareøvelser i år, og det er jo da ikke til hæder for Aalborg Kommune, at man ikke kan holde hus med pengene.

Men i øvrigt vil jeg bare sige, at det jo er dokumenteret, at vi har givet et kolossalt løft til de her områder, også til folkeskolen. Og der må man så sige, som hr. Rasmus Prehn jo indledte med at konstatere, nemlig at det er kommunerne, der har ansvaret for prioriteringen i de enkelte kommuner.

Det, vi kan som regering, det, jeg kan som finansminister, er at sørge for, at pengene er til stede, men kommunerne foretager jo prioriteringen af, om det er det ene område eller det andet område, man vil anvende pengene på. Og sådan skal det selvfølgelig være, men det berettiger jo ikke hr. Rasmus Prehn til at forkaste det system, vi har med kommunalt selvstyre herhjemme, og sige, at det så er staten, der skal bestemme. Sådan et system går jeg ikke ind for.

Kl. 14:23

Formanden:

Hermed sluttede spørgsmål 2.

Spørgsmål 3 er også stilet til finansministeren af hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:23

Spm. nr. S 652

3) Til finansministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Hvordan forklarer ministeren, at en undersøgelse fra Dansk Center for Undervisningsmiljø (DCUM) konkluderer, at op mod halvdelen af 60.000 adspurgte skoleelever oplever problemer med undervisningsmiljøet, nedslidte lokaler, toiletter, ringe udluftning og rengøring – et forhold, der i følge Danmarks Tekniske Universitet har en skadelig indvirkning på elevernes indlæring – når regeringen ellers gang på gang har lovet danskerne en folkeskole i verdensklasse?

Skriftlig begrundelse

Berlingske Tidende, forsiden plus, side 4-5, fredag den 3. december 2010.

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 14:19

Kl. 14:19

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Regeringen har med Kvalitetsfonden sikret et markant løft af de fysiske rammer i kommunerne. Kommunerne har allerede fået udbetalt 5 mia. kr. fra Kvalitetsfonden i 2009 og 2010, og kommunerne får udbetalt yderligere 2 mia. kr. i 2011.

Hvis vi eksempelvis tager en kommune, som ligger hr. Rasmus Prehns hjerte meget nær, nemlig Aalborg Kommune, kan vi se, de har fået udbetalt 36 mio. kr. i 2009 og 143 mio. kr. i 2010 fra Kvalitetsfonden, og Aalborg Kommune vil i 2011 få udbetalt 72 mio. kr. fra Kvalitetsfonden. Endvidere har regeringen afsat en lånepulje på 800 mio. kr., der er målrettet investeringer på kvalitetsfundsområderne i kommunerne, og det er for kommuner, som er i en økonomisk vanskelig situation, og i den situation er folkeskoleområdet særlig fremhævet.

Kommunerne har således fået tilført penge, der muliggør et markant løft af de fysiske rammer på folkeskoleområdet, og kommunerne er allerede godt i gang med at realisere det. Det bør således stå klart, at regeringen har prioriteret investeringerne på folkeskoleområdet højt i de senere år.

Kl. 14:20

Formanden:

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:20

Rasmus Prehn (S):

Jeg skal starte med at notere mig med stor glæde, at jeg tror, det er tredje eller fjerde onsdag, hvor jeg stiller spørgsmål og ministeren så fremhæver et eksempel fra den fantastiske kommune Aalborg. Det er jo nærmest et reklameindslag for den her fremragende fjordkommune nordpå, så det er ikke noget, der afholder mig fra at stille flere

Formanden:

Værsgo med spørgsmålet.

Kl. 14:26

Kl. 14:23

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 14:26

Rasmus Prehn (S):

Jeg skal igen læse højt:

Hvordan forklarer ministeren, at en undersøgelse fra Dansk Center for Undervisningsmiljø, DCUM, konkluderer, at op mod halvdelen af 60.000 adspurgte skoleelever oplever problemer med undervisningsmiljøet, nedslidte lokaler, toiletter, ringe udluftning og rengøring – et forhold, der i følge Danmarks Tekniske Universitet har en skadelig indvirkning på elevernes indlæring – når regeringen ellers gang på gang har lovet danskerne en folkeskole i verdensklasse?

Kl. 14:23

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 14:23

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Eleverne i folkeskolen skal selvfølgelig have et godt indeklima. Et godt indeklima er jo afgørende for at sikre et godt undervisningsmiljø og dermed gode rammer for elevernes indlæring.

Ansvar for indeklimaet i folkeskolerne ligger entydigt hos kommunerne. Det er kommunerne, der er ansvarlige for at sikre, at elever og lærere har velfungerende fysiske rammer i folkeskolen. Det er regeringens opgave, det er min opgave, sammen med kommunerne at lave aftaler om kommunernes økonomi. Og som jeg dokumenterede i min tidligere besvarelse, har det indebåret et betydeligt løft til forbedring af de fysiske rammer og til investeringer i kommunerne.

De økonomiske rammer har været aftalt med kommunerne, og det har givet mulighed for at prioritere de fysiske rammer for folkeskolen, fordi der følger penge med. Man kunne jo nævne, at de årlige investeringer i folkeskolen under denne regering rundt regnet udgør det dobbelte af, hvad de udgjorde under den tidligere regering. Med økonomiaftalen for 2010 fik kommunerne herudover finansieret et historisk højt investeringsniveau på 20 mia. kr. Der har aldrig tidligere været brugt så mange penge på kommunale investeringer som nu.

Kl. 14:25

Formanden:

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:25

Rasmus Prehn (S):

Der har aldrig tidligere været brugt så mange penge, siger ministeren. Og når kommunerne skal løse en opgave, følger pengene med, siger ministeren. Kan ministeren ikke bekræfte, at Danmarks Lærerforening har lavet en undersøgelse, hvor de dokumenterer, at hvis man ser på kommunernes budgetter, vil der i 2011 blive brugt 600 mio. kr. mindre, end der bliver brugt i indeværende år? Altså markant færre kroner, hvilket også betyder, at der er skolelærere, der skal sendes hjem med en fyreseddel, fordi der simpelt hen ikke er kroner nok i kommunekassen til at løse den her opgave.

Hvordan kan det blive en folkeskole i verdensklasse? Og hvordan kan det være – jeg står her med en artikel, hvor der står, at elever døjer med hørm og hede – at regeringens forslag til folkeskolepolitikken er, at der skal flere elever i klassen? Det virker lidt, som om man har siddet på et regeringsseminar, og så har man tænkt: Elever døjer med hørm og hede, vi må have nogle flere til at sidde derinde og svede. Er det det, der er regeringens politik?

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nogle kommuner bruger 50.000 kr. om året pr. folkeskoleelev, andre kommuner bruger godt 90.000 kr. om året pr. folkeskoleelev. Der kan være forskellige vilkår, men det afspejler også, at nogle kommuner driver skolen billigere og mere effektivt end andre, og det betyder jo bare, at det er et udslag af lokale prioriteringer, og sådan skal det selvfølgelig også være. Det er kommunen, der skal prioritere pengene.

Så har jeg næsten lyst til at gentage noget, men det er jo ikke så godt, hvis man slår op i Folketingets forhandlinger og ser, at jeg bliver ved at sige det samme onsdag efter onsdag. Det opvejes jo også bare af, at spørgeren spørger om det samme onsdag efter onsdag. Men i 2002 havde kommunerne flere penge end i 2001. I 2003 havde kommunerne flere penge end i 2002. I 2004 havde kommunerne flere penge end i 2003. Så vil jeg springe lidt i rækkefølgen og sige, at i 2008 havde de flere penge end i 2007. I 2009 havde de flere penge end i 2008, i 2010 flere end i 2009, og i 2011 får de flere end i 2010.

Kl. 14:27

Formanden:

Så når vi ikke længere. Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:28

Rasmus Prehn (S):

Det var en længere remse, ministeren kom med der. Jeg kan høre, at ministeren har øvet sig på den. Men sagen er jo, at det ikke er nok, at der kommer flere penge. Det handler om, hvad pengene skal bruges til, hvilke opgaver der bliver løst. Hvis der er flere opgaver, er det jo ikke nok, at der er kommet flere penge. Hvis man kigger konkret på, hvad der bliver brugt på landets folkeskoler, kan man se, at situationen nu er den, at Danmarks Lærerforening har regnet sig frem til, at der ikke kommer flere penge i 2011, end der kom i 2010. Der kommer faktisk færre penge. Der er sat 600 mio. kr. mindre af, har de regnet sig frem til.

Så selv om vi har en situation, hvor ministeren har sagt at vi i årenes løb har pris- og lønudviklet, og at der derfor er kommet lidt flere penge hvert år, så har man faktisk kunnet dokumentere, at der, hvis man kigger på, hvad der er pr. enkelt elev på normalområdet, har været et fald. Det har været træls nok i sig selv, men nu, hvor vi står foran 2011, kan Danmarks Lærerforening konstatere, at der bliver brugt færre penge til næste år. Hvad er ministerens svar til Danmarks Lærerforenings undersøgelse?

Kl. 14:29

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 14:29

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Mit svar til hr. Rasmus Prehn er, at kommunerne har flere penge, og som hr. Rasmus Prehn selv konstaterede tidligere under det foregående spørgsmål, er det kommunerne, der prioriterer, hvordan de skal bruge deres penge. Og mon ikke, vil jeg sige til hr. Rasmus Prehn, det er den rigtige måde, vi indretter os på, altså sådan at det er kommunerne, der prioriterer. Det, regeringen skal, og det, jeg skal som finansminister, er at lave aftaler med kommunerne, der dækker de budgetter, som kommunerne har lagt, og det er det, vi gør.

Så er der selvfølgelig nogle kommuner som Aalborg Kommune, som ikke kan styre udgifterne, men det bliver da forhåbentlig bedre i de kommende år.

Kl. 14:30

Formanden:

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:30

Rasmus Prehn (S):

Jeg synes, at det er ærgerligt at høre den måde, finansministeren taler om landets kommuner på, og også den måde, finansministeren taler om folkevalgte byrådspolitikere på. Jeg er faktisk helt overbevist om, at hvis det er, at man vælger at bruge sin sparsomme fritid på at være kommunalpolitiker, så er der altså ikke nogen, der med vilje ønsker, at der skal være rod i økonomien, og der er ikke nogen, der med vilje ønsker sig, at der skal spares på folkeskolen. Det, de giver udtryk for, er, at det er svært at få enderne til at nå sammen. Den nulvækst, som finansministeren har meldt ud, er medvirkende til, at man er nødt til at prioritere uhyggelig hårdt, og selv om man har skåret ned på ældreområdet, børneområdet og på alle mulige andre områder, kan det ikke lade sig gøre at holde folkeskolerne fri. Så med et grædende hjerte skal man spare på folkeskolerne også. Det er jo ikke noget, de er stolte af, det er noget, de synes er uhyggeligt.

Det er jo her, at man ikke længere kan skyde skylden på kommunalbestyrelsesmedlemmerne eller på byrådene. Der er det altså regeringens overordnede politik, som skal tage ansvar for det. Der skal ministeren altså svare på, hvordan man på en og samme tid kan love en folkeskole i verdensklasse og så have en situation, hvor Danmarks Lærerforening kan dokumentere, at der bliver brugt færre penge, og hvor den konservative avis Berlingske Tidende taler om elever, der dør med hørm og hede.

Kl. 14:31

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 14:31

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Som jeg redegjorde for før, er der nogle kommuner, der bruger over 90.000 kr. pr. folkeskoleelev om året, og det er jo udtryk for en prioritering. Andre kommuner bruger omkring 50.000 kr. om året. Det er udtryk for en prioritering. Nogle kommuner bruger flere penge på de ældre osv., og det er et udslag af lokalt selvstyre, at kommunerne kan prioritere mere.

Det, jeg skal levere, er, at kommunernes budgetter er økonomisk dækket ind, og det er jo det, vi gør år efter år efter år. Vi lægger jo kommunernes budgetter sammen, så siger vi, hvor mange penge det kræver, og det leverer staten. Alt inden for det er en lokal prioritering, når vi har med de kommunale velfærdsområder at gøre. Det, jeg så kan konstatere, er, at de penge, kommunerne får i 2011, er flere penge end dem, de fik i 2010.

Kl. 14:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til beskæftigelsesministeren af fru Meta Fuglsang.

Kl. 14:32

Spm. nr. S 637

4) Til beskæftigelsesministeren af:

Meta Fuglsang (SF):

Synes ministeren, at det er fair, når ministeren hen over julen forringer økonomien særlig meget for de kommuner, der hidtil har været

allerbedst til at foretage præcis den form for aktivering af syge, arbejdsløse og kontanthjælpsmodtagere, som ministeren selv tidligere har bedt dem om?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Meta Fuglsang for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 14:32

Meta Fuglsang (SF):

Synes ministeren, at det er fair, når ministeren hen over julen forringer økonomien særlig meget for de kommuner, der hidtil har været allerbedst til at foretage præcis den form for aktivering af syge, arbejdsløse og kontanthjælpsmodtagere, som ministeren selv tidligere har bedt dem om?

Kl. 14:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 14:33

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg har svært ved at greje, hvad det er, spørgeren gerne vil have opklaret her i spørgsmålet. Så først tror jeg, at vi lige skal have afklaret, hvad det er for en type aktivering, jeg før har bedt om.

Loven siger, at kommunerne skal hjælpe arbejdsløse og sygemeldte med hurtigt og effektivt at komme tilbage i beskæftigelse, således at de kan forsørge sig selv og deres familie. Så den aktivering, jeg har bedt om, er jo den, der hurtigst og mest effektivt bringer ydelsesmodtageren tilbage i arbejde. Det gør de altså ikke i aktiveringsforløb, hvor man skal lære at finde sin indre fugl, eller hvor man skal efterabe Hitlers underskrift eller anden fjollet aktivering. Men det er jo netop de aktive tilbud, som ligner rigtigt arbejde, der er den mest effektive måde at få folk tilbage i beskæftigelse på.

Kl. 14:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Meta Fuglsang.

Kl. 14:34

Meta Fuglsang (SF):

En af de måder, som man har prøvet at regulere kommunernes adfærd på, har været via de refusionssatser, der er for de ydelser, som kommunerne giver til dem, der er på sygedagpenge, kontanthjælp og forskellige andre former for overførselsindkomst. Det, vi ser, er jo, at der med de seneste forslag er kommet en ændring i de refusionssatser, der bliver givet til kommunerne, og det er vel at mærke en ændring af refusionssatserne i nedadgående retning, så kommunerne får mindre refusion på de her tiltag, som de skal udføre, og så bliver de til gengæld kompenseret for i hvert fald en del af det via noget bloktilskud.

Det betyder jo, at de kommuner, som har været dukse, de kommuner, som faktisk har gjort det, de skulle, altså aktiveret til tiden og givet de tilbud, de skulle, til tiden, og som har modtaget den refusion, de skulle have, nu oplever, at takken for det er, at refusionen bliver sat ned, og at man bliver overladt til den generelle finansiering af det, kan man sige.

Det giver nogle kommuner et problem, når man nedsætter refusionen. Så de kommuner, som faktisk har opført sig allerbedst ifølge ministerens egne termer, og som har gjort det, de skulle, nu oplever, at refusionssatserne bliver sat ned, og at man på den måde ikke selv længere er så meget herre over den måde, som man får finansieret det her på.

Synes ministeren, det er rimeligt, at lige præcis de kommuner, som opfører sig bedst og gør alt det, de skal, nu oplever, at refusionssatser bliver sat ned?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:35

om man får hjælpen til rette tid, og frem for alt da også, om man får en ordentlig kvalitet. Men jeg synes da godt nok, at det er overraskende, at det er kommunerne, man er interesseret i fra Socialistisk Folkepartis side, og ikke de lediges ve og vel. Det må jeg sige. Det forventede jeg ikke af Socialistisk Folkeparti.

Kl. 14:38

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg fornemmer næsten, at det, spørgeren forsøger at lægge mig i munden, er, at det kun handler om rettidighed og om, hvor hurtigt ledige bliver aktiveret. For mig handler det om, hvorvidt der er kvalitet i aktiveringen, samtidig med at man selvfølgelig skal have tilbuddene til den rette tid, og at man skal have de tilbud, som man har ret til at få, og de samtaler og den aktivering, som man har ret til. Så tingene hænger jo sammen.

Kommunen skal være rettidig, man skal altså ikke lade folk sejle i deres egen sø. Men det er jo lige så vigtigt, at der også er kvalitet i de tilbud, man giver de ledige. Jeg har kunnet registrere, at der har været alt for mange eksempler på dårlig aktivering, altså den form for aktivering, som jeg nævnte i mit første svar, hvor man finder ud af, at man er 62 pct. due og 38 pct. høj, og det får man altså ærlig talt ikke et arbejde ved.

Jeg kan se, at den form for aktivering, der virker bedst, er den aktivering, der foregår ude på rigtige virksomheder, hvor man kommer til at indgå i produktionen i dagligdagen. Det er det, der gør, at man kommer hurtigst tilbage på arbejdsmarkedet igen. Det er derfor, at vi har ændret refusionsreglerne, så kommunerne får en relativt højere refusion for den aktivering, vi ved virker, nemlig den ude på virksomhederne, og en lavere refusion for den aktivering, som vi ved ikke virker, nemlig standardkurser.

Kl. 14:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Meta Fuglsang.

Kl. 14:36

Meta Fuglsang (SF):

Men jeg er optaget af, hvad konsekvenserne er for de kommuner, som faktisk sidder og administrerer det her og budgetterer efter de indtægter, de regner med, når det gælder bloktilskud og refusionsordninger. Det vil sige, at vi har kommuner, som nu har afsluttet budgetter for næste år baseret på kendt lovgivning, på kendt økonomi, på kendte refusioner, på kendte beregninger af, hvordan man gør, og med en plan for, hvordan man vil gøre med aktiveringer og forskellige andre ting. De kommuner oplever nu, at sådan nærmest fra den ene dag til den anden bliver den måde, deres økonomi bliver skruet sammen på, anderledes.

Hvordan i alverden har man som minister tænkt sig, at de kommuner fra den ene dag til den anden skal sadle om og opleve, at de, der har gjort det, de skulle og var blevet bedt om, og som har lavet et budget, på den måde skal omstille sig så hurtigt til noget, som bliver besluttet på den her måde?

Kl. 14:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:37

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg synes ærlig talt, at det er en lidt interessant tilgang, fru Meta Fuglsang har til sagen, for fru Meta Fuglsang siger nu – og det er et citat, tror jeg, det er næsten ordret: Det, jeg er interesseret i – altså som fru Meta Fuglsang er interesseret i – er kommunerne.

Dermed er det sagt, at det åbenbart ikke er de ledige, fru Meta Fuglsang og Socialistisk Folkeparti er interesseret i. Jeg kan godt sige, at jeg er interesseret i, om ledige får den hjælp, de skal have, og

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Meta Fuglsang.

Kl. 14:38

Meta Fuglsang (SF):

Det er heller ikke sandheden. Og det, der sker nu, er, at ministeren svarer på ét, når jeg spørger til noget andet. For når jeg siger, at jeg er interesseret i kommunerne, siger jeg, at det spørgsmål, jeg stiller, er et spørgsmål om den kommunale situation på baggrund af den økonomi, som ministeren er med til at give kommunerne. Det er det, jeg har spurgt ind til, og det er det, jeg har forventet at få nogle svar på, altså rimeligheden i at behandle kommunerne på den måde økonomisk.

Svaret er så, at jeg åbenbart kun er interesseret i kommunerne og ikke de ledige, og det passer simpelt hen ikke. SF har været de første til at stille spørgsmål om bl.a. de her ting.

Men det, vi får her, er en spareøvelse, som regeringen laver, iklædt et ønske om at lave en anden form for aktivering. Og så laver man nogle refusionsopgørelser, som stiller kommunerne i en fuldstændig håbløs situation. Hvordan det skal gavne de ledige, må jeg indrømme, at jeg simpelt hen ikke forstår.

Kl. 14:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:39

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Nu kan jeg jo kun svare på, hvad jeg hører, fru Meta Fuglsang siger, og ikke på, hvad fru Meta Fuglsang tænker. Jeg håber, at vi dog kan nå så langt, at vi kan blive enige om det.

Når det er sagt, vil jeg sige, at den nye refusionsmodel jo er skruet sammen på en måde, så kommunerne netop har muligheden for at indrette sig efter det. Man kan jo lægge sin aktiveringsform om, og man kan jo så dermed lægge aktiveringsforløb om, så det netop er til gavn for de ledige, og dermed kan man opnå den høje refusion. Det tror jeg da egentlig vi kunne være enige om er et udmærket princip, altså at man aktiverer på den måde, som man ved giver ledige den hurtigste vej tilbage på arbejdsmarkedet. Det er jo det, den nye refusionsmodel nu betyder.

Derudover går jeg også ud fra, at fru Meta Fuglsang er helt bekendt med, at der jo er en overgangsordning, som gør, at de kommuner, der bliver ramt hårdest af det her, netop bliver kompenseret.

Kl. 14:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til beskæftigelsesministeren af fru Meta Fuglsang.

Kl. 14:40

Spm. nr. S 642

5) Til beskæftigelsesministeren af:

Meta Fuglsang (SF):

Hvor mange nye fyringer regner ministeren med, at kommunerne bliver nødt til at gennemføre for at leve op til regeringens nye økonomiske tilskud og refusionssatser for modtagere af sygedagpenge, start- og kontanthjælp samt arbejdsløshedsdagpenge?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Meta Fuglsang.

Kl. 14:43

Kl. 14:40

Meta Fuglsang (SF):

Hvor mange nye fyringer regner ministeren med at kommunerne bliver nødt til at gennemføre for at leve op til regeringens nye økonomiske tilskud og refusionssatser for modtagere af sygedagpenge, start- og kontanthjælp samt arbejdsløshedsdagpenge?

Kl. 14:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:40

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Med den nye og effektive refusionsmodel sikrer vi, at de kommunale jobcentre fremover har større fokus på at sende arbejdsløse i virksomhedsrettede tilbud og ordinære uddannelsesforløb frem for at sende dem på kurser og projekter uden tilstrækkelig jobfokus. Jeg har i hele min tid som minister opprioriteret, at mennesker på offentlig forsørgelse skal have mulighed for at komme ud på rigtige virksomheder, ud på rigtige arbejdspladser, hvor der er rigtig produktion, hvor den rigtige service fungerer, hvor resultatet af arbejdet er til gavn for rigtige mennesker.

For både svage og mere stærke arbejdsløse peger pilen i samme retning, nemlig at komme ud på rigtige virksomheder, da det ofte er det bedste springbræt til et ordinært arbejde. Det er op til kommunerne, hvordan de i praksis vil tilrettelægge indsatsen efter de nye regler, og derfor kan jeg heller ikke sige noget om konsekvenserne i kommunerne helt ned til cpr-numre, som fru Meta Fuglsang beder mig om.

Med lovforslaget ændrer vi refusionerne, så kommunerne får et incitament til at omlægge indsatsen fra det, man jo populært sagt kan kalde dyr og dårlig aktivering, til en billigere, men mere effektiv aktivering. Og det gør jeg med helt åbne øjne, for det handler jo netop om at få mennesker ud i arbejde, og her er den virksomhedsrettede aktivering altså den bedste og mest effektive form for aktivering.

Kl. 14:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Meta Fuglsang.

Kl. 14:42

Meta Fuglsang (SF):

Vi er lidt tilbage i det, der hørte til det tidligere spørgsmål, nemlig spørgsmålet om de økonomiske konsekvenser. For det fremgår jo af det, som er regeringens eget materiale, at der er tale om et mindre forbrug, altså en besparelse i forbindelse med den her omlægning af refusionen. Det er klart, at når der er besparelser og mindre refusioner til kommunerne, så får det nogle økonomiske konsekvenser for kommunerne.

For at vi ikke skal glemme sammenhængen til de arbejdsløse og de aktiverede, har jeg stadig væk svært ved at forstå, hvordan det, at kommuner bliver klemte økonomisk, kan være til nogen som helst fordel for de borgere i kommunen, som skal hjælpes, og som skal have differentierede tilbud på aktiveringssiden eller på andet. Det virker umiddelbart, som om man her er gået fra en ting til en anden, har puttet nogle besparelser på, kaldt det en fornyelse af refusionen, og så kører man videre. Jeg synes faktisk ikke, at lige præcis det er til gavn for dem, der skal aktiveres, at man laver den her massive satsning på virksomhedsaktivering uden at have de nuancer.

Jeg håber – og det går jeg ud fra – at ministeren har læst de indvendinger, der har været, og de problemstillinger, der bliver rejst i forbindelse med den her refusionsordning.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:43

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Som jeg også nævnte i mit første svar, kan jeg sige, at jeg går ind i det her med fuldstændig åbne øjne. Det er sådan, at den form for aktivering, der foregår på standardkurser, altså hvor man finder ud af, hvor meget due eller høg man er, som ikke virker, den form for kurser, hvor man skal efterligne Hitlers underskrift, som ikke virker, den form for aktivering, hvor man skal bygge tårne af skumfiduser og spaghetti, som ikke virker, den form for aktivering er den dyre form for aktivering.

Den form for aktivering, hvor man kommer ud på rigtige virksomheder og kommer til at indgå i produktionen i dagligdagen og får kollegaer og kommer til at bidrage, er den form for aktivering, der virker bedst, men den er også billigere end den dyre kursusaktivering. Og så skulle man da være en meget, meget ringe politiker, hvis man så ikke ønskede at få en bedre, mere effektiv og billigere form for aktivering, der netop hjælper de ledige tilbage i arbejde. Jeg vil jo næsten sige, at man da ville kunne klandre mig og regeringen og flertallet i Folketinget, hvis vi ikke gennemførte de her ændringer, når vi nu ved, at det er virksomhedsaktivering, der er bedst og også billigst.

Kl. 14:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Meta Fuglsang.

Kl. 14:44

Meta Fuglsang (SF):

Nu har jeg flere gange nævnt, at der med det her forslag kommer til at ske nogle besparelser, og at det vil blive nogle væsentlige besparelser. Det har ministeren ikke modsagt, og jeg betragter det da også som en bekræftelse af, at der ligger en besparelse i det her, og at de konsekvenser, det vil få for kommunerne, bl.a. er, at nogle kommuner taber på det. Det er de kommuner, som er de fattiges kommuner, kan man sige, og det kan være de kommuner, der indtil nu har opført sig pænt og lagt budget efter de refusionsordninger, som de kender til. Derfor vil jeg gerne igen spørge om, hvad der så sker i de kommuner. Hvor mange i kommunerne vil blive ramt af det, når kommunerne får færre penge til det her område?

Kl. 14:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:45

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jamen jeg kan jo høre, at vi åbenbart oplever virkeligheden parallelt, for fru Meta Fuglsang vil ikke anerkende, at den bedste af alle former for aktivering er den, som både forskning, undersøgelser, analyser og erfaring peger i retning af, nemlig virksomhedsaktivering. Men det vil fru Meta Fuglsang slet ikke anerkende. Socialistisk Folkeparti sætter sig helt ud over det og siger: Nej, vi ved bedst, fordi vi sidder inde på Christiansborg, så det handler om noget helt andet. Men når det nu er sådan, at man kan vælge at få en bedre og billigere form for aktivering, skal man da også gøre det.

Det er også rigtigt, at der ligger en besparelse i det her, og jeg har jo sagt, at jeg går ind i det her med åbne øjne, så når noget er bedre og billigere, er det helt tosset ikke at gøre det. Men jeg kan jo ikke over for fru Meta Fuglsang sige, hvordan hver enkelt af de 98 kommuner vil indrette sig, og derfor kan jeg jo heller ikke nøjagtigt sige,

hvad det vil betyde i hver enkelt kommune. Det, jeg præcis kan sige, er, at man jo kan indrette sig efter det her, for man kan lægge sin aktiveringsform om til den bedre og billigere form for aktivering.

Derudover har vi jo også lavet en overgangsordning, som jeg ved fru Meta Fuglsang er bekendt med, og som gør, at man kun i et begrænset omfang vil komme til at opleve det her, hvis man er en af de kommuner, som ellers ville komme til at opleve en stor ændring.

Kl. 14:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Meta Fuglsang.

Kl. 14:46

Meta Fuglsang (SF):

Men med ministerens besvarelse er vi i hvert fald nået frem til en anerkendelse af, at det er en besparelse, at der er en overgangsordning, fordi nogle kommuner vil tabe på det, og at man ikke præcist ved, hvilke konsekvenser det vil få. Men der ligger altså en økonomisk konsekvens for kommunerne i det.

Det kan diskuteres, om det skal være den ene eller den anden form for aktivering, og jeg deltager gerne i debatten, men der en konsekvens af det her, for hensigten er jo netop at opnå nogle besparelser; man ændrer en refusionsordning, så der i de kommuner, som har opført sig efter reglerne, bliver skåret ned, men hvad det tab vil blive for kommunerne, er ministeren endnu ikke klar til at se på. Men vi må så kigge på det, når det kommer frem, hvor meget kommunerne vil miste ved det her, og finde ud af, hvordan det kan omfordeles.

Så mit spørgsmål er stadig væk, om det er en rimelig måde at behandle kommuner på, når man med så kort varsel vil lave så store ændringer med tab til følge for nogle kommuner, et tab, det er svært at kompensere for.

Kl. 14:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:47

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jamen igen må jeg bare sige, at konsekvensen for kommunerne er den, at de kan komme til at omlægge deres aktiveringsform; det er rimelig nemt. Så det kan de jo gå i gang med. Vi har lavet nogle beregninger, hvilket jeg også går ud fra fru Meta Fuglsang er fuldstændig klar over, for ellers mangler der jo en komplet del af den her debat, og det ville jo virke meget, meget underligt, at fru Meta Fuglsang ikke havde sat sig ind i det. Der ligger nogle præcise beregninger for, hvad det betyder i kroner og øre, men jeg kan jo selv sagt ikke sige, hvordan det vil påvirke tingene for medarbejderne rundt omkring i kommunerne, og det tror jeg dog også fru Meta Fuglsang må erkende.

Men jeg må så sige, at det, der står tilbage i dag, altså er en dyb forundring fra min side over, at fru Meta Fuglsang og Socialistisk Folkeparti er komplet ligeglade med de ledige, for nej, for dem handler det om kommunerne, det handler om kommunekassen, og ikke om, om de ledige får den bedste form for aktivering, der hjælper dem tilbage i arbejde. Det er da ærlig talt en lidt bagvendt diskussion at føre, vil jeg sige til fru Meta Fuglsang.

Hvis jeg var politiker i Socialistisk Folkeparti, ville jeg da gå op i, om de ledige kommer tilbage i arbejde, først og fremmest, sådan kan jeg i hvert fald sige at det er fra regeringens side.

Kl. 14:48

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til beskæftigelsesministeren af hr. Eigil Andersen.

Kl. 14:48

Spm. nr. S 638

6) Til beskæftigelsesministeren af:

Eigil Andersen (SF):

Når regeringen fra nytår laver et system, hvor kommunerne præmieres økonomisk for at sende titusinder af arbejdsløse ud i virksomhedspraktik, hvad vil ministeren så gøre for at skabe sikkerhed for, at gældende regler om, hvornår man må komme i virksomhedspraktik, bliver overholdt?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Eigil Andersen.

Kl. 14:48

Eigil Andersen (SF):

Når regeringen fra nytår laver et system, hvor kommunerne præmieres økonomisk for at sende titusinder af arbejdsløse ud i virksomhedspraktik, hvad vil ministeren så gøre for at skabe sikkerhed for, at gældende regler om, hvornår man må komme i virksomhedspraktik, bliver overholdt?

Kl. 14:48

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:49

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Med den politiske aftale om en aktiv beskæftigelsesindsats, der virker, ændres refusionerne, så kommunerne får høj refusion, når de giver ledige tilbud ude på virksomhederne, for vi ved, at det er det, der virker bedst, når det drejer sig om at skaffe ledige tilbage i job.

Vi skal have luget ud i de ellers alt for populære find din indre fugl-kurser, som jeg også ved hr. Eigil Andersen har været meget modstander af tidligere, og anden form for nytteløs aktivering.

Det nye refusionssystem ændrer ikke på, at det er kommunernes ansvar at sikre, at reglerne overholdes, og det gælder naturligvis også, når det kommer til virksomhedspraktik.

Det indgik i den brede aftale »Flere i arbejde«, at der skulle være rammer for brug af virksomhedspraktik og i øvrigt også løntilskud, der sikrer, at disse redskaber anvendes på en ordentlig måde.

For det første skal der være et rimeligt forhold i virksomheden imellem de ordinært ansatte, personer i virksomhedspraktik og ansatte med løntilskud.

For det andet er der grænser for, hvor længe en virksomhedspraktik kan vare. Dagpengemodtagere kan f.eks. få virksomhedspraktik i op til 4 uger, og arbejdsmarkedssparate kontant- og starthjælpsmodtagere kan få virksomhedspraktik i 4 uger, og der er mulighed for forlængelse i op til 13 uger, hvis den pågældende ikke har erhvervs erfaring, har en langvarig ledighed eller i øvrigt har vanskeligt ved at opnå beskæftigelse med løntilskud.

Inden virksomhedspraktikken etableres, skal der forelægges en skriftlig og underskrevet tilkendegivelse fra arbejdsgiveren og fra en medarbejderrepræsentant om, at rimelighedskravet er opfyldt.

Som den sidste regel på området vil jeg nævne, at jobcenteret skal underrette det lokale beskæftigelsesråd en gang om måneden om brugen af virksomhedspraktik. Rådet kan så tage kommunens brug af praktik op, hvis det ikke synes, at det sker på en ordentlig måde og efter reglerne.

Kl. 14:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Eigil Andersen.

Kl. 14:51

Kl. 14:54

Eigil Andersen (SF):

Nu lagde jeg mærke til – også under et af de foregående spørgsmål – at ministeren siger, at hun ønsker, at der skal være kvalitet i aktiveringen. Jeg må så sige, at jeg ikke tror på, at man kan skabe den kvalitet i al den her virksomhedsaktivering. Desværre ikke.

Det, der jo vil ske, er, at der bliver titusinder af arbejdsløse, som nu fremover skal ud i virksomhedspraktik. Jeg så et tal forleden dag, som viste, at der for øjeblikket er 5.000, så det er jo en voldsom forøgelse af virksomhedspraktik. Det, der er det vigtige, er, at man ikke får det gjort til en eller anden form for opbevaring, en tid, der bare skal gå, og hvor den arbejdsløse ikke lærer noget eller har et udbytte af det.

Der vil jeg vende mig mod den del af lovgivningen, som handler om, hvornår vi må sende folk i virksomhedspraktik. Der er to grunde, der kan føre til virksomhedspraktik. Den ene er, at man har brug for at få afklaret et beskæftigelsesmål. Det vil typisk være, at man f.eks. har arbejdet inden for ét område og har brug for at snuse til et andet. Det er den ene årsag til at komme i virksomhedspraktik.

Den anden årsag til at komme i virksomhedspraktik er ifølge den gældende lovgivning, at man mangler sproglige eller sociale kompetencer. Det vil typisk være, hvis man er gået arbejdsløs i lang tid. Så er der måske nogle kompetencer, man har brug for at få genopfrisket. Det er de to formål, der er.

Det, jeg egentlig spørger ministeren om, og som jeg ikke oplever der er blevet svaret på, er: Hvordan vil beskæftigelsesministeren sikre, at disse regler bliver overholdt, og at det kun er i de her tilfælde, man kommer i virksomhedspraktik?

Jeg er super nervøs for, at arbejdsløse i titusindvis bliver sendt ud i virksomhedspraktik, som de ingen som helst form for glæde har af. Mange af dem vil i øvrigt have i kommunerne, og hvad skal kommunerne dog stille op med så mange mennesker? Ministeren sætter private arbejdsgiver og kommuner på en umulig opgave.

Kl. 14:53

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:53

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg må så sige, at jeg synes, at det er yderst interessant at lytte til hr. Eigil Andersen i dag. Det synes jeg især, fordi for 1, 2, 3 måneder siden havde hr. Eigil Andersen en fuldstændig modsatrettet holdning. Derfor er det jo altid interessant at komme herved i Folketingsalen og få klarlagt, at nu har Socialistisk Folkeparti så skiftet holdning igen.

For ganske få måneder siden var det sådan, at der var virksomhedspraktik det, der duede. Det var at komme ud på rigtige virksomheder. Det, der ikke duede, var kurser, hvor man fandt ud af, at man 38 pct. due og 62 pct. høg. Det er jeg jo fuldstændig enig med hr. Eigil Andersen i, nemlig at den form for masseaktivering ikke fungerede. Jeg har set alt for mange dårlige eksempler på aktivering.

Derfor har vi ændret det til nu at blive til virksomhedsaktivering. Nu duer det så ikke, på trods af at hr. Eigil Andersen har ment det modsatte lige indtil for nylig, lige indtil regeringen lavede det om, men i sådan en iver for bare at være imod regeringen, har hr. Eigil Andersen nu skiftet standpunkt, fordi det dog trods alt er vigtigere åbenbart end at få ledige tilbage i arbejde. Det er nyt for mig, må jeg sige til hr. Eigil Andersen.

Kl. 14:54

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Eigil Andersen.**Eigil Andersen (SF):**

Der var ikke noget svar på det, jeg spurgte om, i det, der her blev sagt. Det var jo tydeligt for alle, der lytter til debatten.

Sagen er, at man går fra et aktiveringscirkus, hvor folk er kommet på de her ret tåbelige kurser – det er jeg enig med ministeren i, og det har da kun taget mig 1½ år at overbevise ministeren om, at de var tåbelige, men jeg er glad for, at det nu er opnået – til et andet aktiveringscirkus, og det er det, der er problemet med regeringens regler på det her område, nemlig at de er forfærdelig firkantede. Man laver nogle slagord, og man skifter så retning fra en retning til en anden. Men der kan simpelt hen blive for meget af det.

Hvis jeg må komme med et billede? Hvis man har en gulvspand og den kan rumme 10 l vand, og der er 9 l i den, og man synes, det er godt, at den kan rumme det, og hvis man så kommer med 5 l og fylder oveni, så løber den altså over. Derfor tror jeg, at arbejdsgiverne vil blive oversvømmet med virksomhedspraktik, og kommunerne vil blive oversvømmet af det, og så lader vi de arbejdsløse i stikken, for de vil ikke få noget udbytte, desværre.

Kl. 14:55

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:55

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg takker meget for det meget klare billede, som hr. Eigil Andersen beskrev så malende.

Når det er sagt, vil jeg dog sige, at erfaringerne viser noget andet – dog ikke det med gulvspanden, der vil jeg sige at hr. Eigil Andersen har fuldstændig ret. Men erfaringerne med hensyn til virksomhedspraktik viser bare noget andet end det billede, hr. Eigil Andersen maler op. Det er faktisk sådan, at der er blevet mere og mere af den her form for virksomhedspraktik, også fordi man kan se, at det virker. Det er også sådan, at når man spørger jobcentre om, hvorvidt de har svært ved at få virksomheder til at gå ind i det her arbejde, har de ikke svært ved at få virksomheder til at gå ind i det. Når man spørger f.eks. Dansk Arbejdsgiverforening og andre, om det er noget, man har lyst til måske at gøre endnu mere ud af, så er svaret faktisk også: Ja, det vil man gerne.

Så derfor kan det godt være, at hr. Eigil Andersens billede af gulvspanden – nu er det jo farligt at regne som minister i de her dage, har jeg lagt mærke til, men de 9 l + de 5 l vover jeg mig dog alligevel ud i at sige, at det så er 14 l – er et meget godt billede på, at det ikke kan lade sig gøre, men i virkelighedens verden hænger tingene bare lidt anderledes sammen, når det handler om virksomhedspraktik.

Kl. 14:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Eigil Andersen.

Kl. 14:56

Eigil Andersen (SF):

Der vil naturligvis være visse arbejdsgivere, som vil være interesse-rede i at få noget gratis arbejdskraft. De vil så sige ja til virksomhedspraktikanterne, men der vil da også være masser af arbejdsgivere, som vil sige til sig selv: Hvis jeg skal gøre det her ordentligt, og det ønsker jeg at gøre – sådan er en hel del af arbejdsgiverne trods alt også – har jeg ikke ressourcer til at tage mig af de pågældende arbejdsløse, og så må jeg sige nej. Så er det altså kommunerne, der har opgaven med at samle resten op.

Jeg kan mærke, at ministeren ikke helt forstod mit billede med, at fordi noget har fungeret med et vist antal, er det ikke det samme

som, at det så kommer til at fungere godt med fem gange så mange eller ti gange så mange som hidtil. Det bliver simpelt hen for stor en opgave. Derfor fatter jeg ikke en lyd af, at ministeren fastholder et system, hvor hun opfordrer kommunerne til kassetænkning og siger, at nu kan de tjene mange millioner til deres slunkne kasser, hvis de sender dem i virksomhedspraktik. Jeg tror, at det går ud over kvaliteten.

Kl. 14:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:57

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Man kan jo i hvert fald ikke beskyldte hr. Eigil Andersen for at komme med et lyst sind, når han tropper op her i Folketingssalen, for det er ofte sådan, at hr. Eigil Andersen ikke rigtig tror på det, ikke rigtig mener, at tingene kan lade sig gøre, og skulle det være sådan, at virkeligheden viser noget andet, er det til stor overraskelse for hr. Eigil Andersen. Det ændrer dog ikke på, at al erfaring viser, at hr. Eigil Andersen altså ikke har ret, og sådan kan det jo altså være en gang imellem.

Så siger hr. Eigil Andersen, at der godt kan være nogle virksomheder, der godt vil tage ledige ind og gøre den her indsats, men det er så bare for at få gratis arbejdskraft. Det er jo derfor, vi har sat de her meget entydige regler op om, at man netop ikke må benytte ledige som gratis arbejdskraft og dermed det her instrument som gratis arbejdskraft.

Det er derfor, at vi har sat nogle meget klare hegnspele op, så det ikke kommer til at ske. Det er jo bl.a. også derfor, at en medarbejderrepræsentant også skal være med til at underskrive og godtgøre, at tingene i orden. Så det fæster jeg nu altså min lid til, og derudover kan jeg også berolige hr. Eigil Andersen med, at vi jo rent faktisk evaluerer området, inden der er gået så lang tid. Så jeg håber da i det mindste, at vi kan samles omkring det og omkring de ting, der så vil komme på bordet, når vi når så langt.

Kl. 14:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til socialministeren af fru Julie Skovsby.

Kl. 14:59

Spm. nr. S 635

7) Til socialministeren af:

Julie Skovsby (S):

Hvordan vurderer ministeren den danske regerings indsats under det europæiske år for bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Julie Skovsby for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 14:59

Julie Skovsby (S):

Tak for det.

Hvordan vurderer ministeren den danske regerings indsats under det europæiske år for bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse?

Kl. 14:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:59

Socialministeren (Benedikte Kiær):

EU's år til bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse har haft til formål at skabe debat og opmærksomhed om dette vigtige emne. Der har været rig debat i løbet af året, og jeg er ikke i tvivl om, at debatten vil fortsætte, selv om året nu rundes af.

Jeg vil ikke bruge Folketingets tid på endnu en gang at fortælle om de mange, mange aktiviteter og den omfattende debat, som har været i forbindelse med året. Det har jeg faktisk gentagne gange givet et svar på.

Jeg vil blot som svar på dette mundtlige spørgsmål sige, at jeg sådan set er tilfreds med, at afviklingen af EU-året lever op til de krav, der er kommet fra EU-Kommissionen, og derfor er jeg også tilfreds med regeringens indsats i forbindelse med året.

Kl. 15:00

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Julie Skovsby.

Kl. 15:00

Julie Skovsby (S):

Nu kan det være svært sådan at give en vurdering, som vi alle sammen kan forholde os til, så derfor vil jeg egentlig bede ministeren om ud fra 7-trins-skalaen at omsætte de ord, som ministeren lige har sagt, til en karakter.

Hvis jeg lige skal opridsse 7-trins-skalaen, så gives et 12-tal for en fremragende præstation – det tror jeg ikke bliver aktuelt her – og vi har så også karakteren -3 i den nye karakterskala.

Ministeren har tidligere udtalt, at ministeren mener, at det er gået meget godt med hensyn til at sætte fokus på fattigdom og social udstødelse. Hvis jeg selv skal prøve at vurdere, hvor ministeren ligger på karakterskalaen ud fra ordene om at være tilfreds, og at formålet har været at skabe debat, er det så rigtigt forstået, at ministeren så vil placere regeringens indsats under et 7- eller eventuelt et 4-tal? Er det deromkring, regeringen ligger, eller hvor vil ministeren placere regeringens indsats?

Personligt vil jeg give ministeren og regeringens indsats en dumpekarakter, men de argumenter vil jeg lade stå tilbage til senere. Hvor vil regeringen og ministeren placere den indsats, der har fundet sted?

Kl. 15:02

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:02

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Den dag, hvor fru Julie Skovsby og oppositionen ved Socialdemokraterne giver en karakter til regering og regeringens ministre, som ligger over dumpekarakter, er nok den dag, hvor vi vil have to torsdage i en uge. Jeg kan simpelt hen ikke forestille mig, at man vil kunne få oppositionen til at sige noget som helst pænt om regeringen i disse måneder. Det ligger simpelt hen ikke i oppositionens dna overhovedet, for man har kun fokus på én ting, og det er den kommende valgkamp.

I forhold til hvilken karakter regeringen og jeg som minister skal have for det her EU-fattigdomsår, vil jeg sige det, som jeg også sagde, da vi havde indgået en glimrende boligaftale, og jeg blev spurgt, hvilken karakter jeg ville give for det, nemlig at jeg ikke giver mig selv og min egen indsats karakter; det vil jeg lade være op til andre.

Kl. 15:02

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Julie Skovsby.

Kl. 15:03

Julie Skovsby (S):

Jeg synes, det er skuffende, at en konservativ minister ikke ønsker at give karakter til sig selv, især i den her tid, hvor rigtig mange bliver målt og vejret, og hvor vi har meget diskussion om karakterer. Regeringen vil åbenbart ikke give sig selv karakter.

Det er her, jeg synes, at den her karakter -3 faktisk kommer til sin ret. Jeg har aldrig kunnet forstå, at man i den nye karakterskala lige frem skulle have en minuskarakter. Men jeg forstår det egentlig, når vi ser på regeringens indsats i forbindelse med det europæiske fattigdomsår, for her har regeringen jo faktisk gennemført nogle tiltag, som har øget fattigdommen i Danmark. Der er blevet indført brøkpension til flygtninge, der er forringelser på børnechecken, der er dagpengeperioden, som er blevet halveret fra 4 år til 2 år. Der ved vi, at der er nogle, der vil falde igennem, de vil ikke kunne komme på kontanthjælp, og de vil heller ikke længere kunne være på dagpenge, de vil falde igennem systemet og ryge helt ud, og det vil også skabe fattigdom. Og så endelig er der 450-timers-reglen, som også er blevet skærpet. Man har indført en række lang række tiltag, som faktisk har haft den modsatte effekt, som nemlig ikke har bekæmpet fattigdom, men som har øget fattigdommen i Danmark. Derfor vil jeg sige, at -3 ...

Kl. 15:04

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ja tak! Socialministeren.

Kl. 15:04

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg vidste ikke, at det var en debat om karakterskalaer. Jeg mener faktisk ikke, at det er en debat, der sådan set burde være i forbindelse med det her meget vigtige emne. Jeg synes simpelt hen, at det her emne er for vigtigt til, at man begynder at lave polemik omkring, hvilken karakter man vil give en minister eller regeringen i det her spørgsmål. Jeg synes, at man som oppositionspolitiker hellere skal interessere sig for substansen frem for at komme med nogle sjove bemærkninger omkring karakterer.

Med hensyn til det synspunkt, at fru Julie Skovsby synes, at regeringen ikke har bestilt andet end at gøre dårlige tiltag, vil jeg sige, at jeg synes, det er rigtig ærgerligt, at man ikke har set alle de gode tiltag, som regeringen også har gjort i løbet af det her år. Jeg kan f.eks. nævne Barnets Reform, som træder i kraft her fra 1. januar. Jeg troede egentlig, at det var noget, som Socialdemokraterne også synes var rigtig godt. Jeg kan også nævne – for at nævne noget i flæng – ghettoindsatsen, hvor vi også fra regeringens side har fokus på, hvordan vi får vendt den negative udvikling i netop de meget udsatte boligområder rundt i landet. Eller for den sags skyld den indsats, jeg var ude og forklare her i sommerferien omkring, hvordan vi kan sørge for at hjælpe unge mødre, som ikke har fået taget en uddannelse, og som har svært ved at få et arbejde.

Jeg kan næsten forstå på fru Julie Skovsby, at det er mere interessant at kigge på ydelser og bare få givet ydelserne et ekstra hak, end at have fokus på, hvordan vi kan hjælpe folk i uddannelse, og hvordan vi kan hjælpe folk i arbejde.

Kl. 15:05

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Julie Skovsby.

Kl. 15:05

Julie Skovsby (S):

Vi Socialdemokrater tager det dybt alvorligt, at EU har haft det her fattigdomsår, og vi tager det også meget alvorligt, at regeringen desværre ikke har levet op til det formål, som netop hedder bekæmpel-

se af fattigdom og social udstødelse. Tværtimod hører vi jo i dag ministeren sige, at formålet var at skabe debat. Formålet var jo *ikke* bare at skabe debat omkring fattigdom, det var jo netop at bekæmpe fattigdom. Og der er regeringen jo gået den stik modsatte vej i det forgangne år. Man har jo iværksat flere tiltag, som vi med sikkerhed ved vil øge fattigdommen i Danmark.

Derfor synes jeg, det er utrolig trist, at ministeren ikke engang vil gå ind og give en eller anden form for vurdering, som vi kan forholde os til. Det handler derimod om skoleelever, der ned til 6. klasse skal gives karakterer, det er offentligt ansatte, der skal måles og vejes, men når det handler om regeringens egne tiltag, og hvorvidt regeringen lever op til sine målsætninger og de europæiske målsætninger, ja, så vil man ikke give nogen karakter. Det synes jeg er trist.

Kl. 15:07

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ja. Ministeren.

Kl. 15:07

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Før fru Julie Skovsby gør sig videre klog på, hvad formålet med EU's fattigdomsår egentlig er og var, så læs lige de ting, vil jeg sige, der var omkring EU's fattigdomsår, hvis formål netop var at skabe debat omkring, hvordan vi kan bekæmpe fattigdom, hvad vi gør med fattigdom, og hvordan vi sørger for at hindre og reducere social udstødelse. Det var det, der var formålet med at have et fattigdomsår, nemlig at sætte fokus på den problemstilling, særligt i et år, hvor man arbejder med Europa 2020-strategien, hvor man faktisk som det femte target har sat fokus på, at vi skal bekæmpe fattigdom og social udstødelse samt noget, som jeg har været til en række møder i EU-sammenhæng om, nemlig hvordan vi arbejder videre med det.

Så der er fuldt tryk på den kedel, og det vil der fortsat være, selv om det her fattigdomsår så er færdigt. Vi vil blive ved med at have den her debat, og der vil blive ved med at iværksættes yderligere tiltag for at reducere og bekæmpe fattigdom. Det, vi også har gjort som regering i det her år, er, at vi har sagt, at vi gerne vil have udviklet nogle fattigdomsindikatorer, så vi kan være mere målrettet i vores indsats, når vi skal hjælpe mennesker, som har problemer med at få pengene til at række, som er i fattigdom, og som er udsat for social udstødelse. Men jeg kan forstå, at Socialdemokraterne her mere har fokus på, at vi skal hæve ydelserne i stedet for at få folk til at kunne få et arbejde.

Kl. 15:08

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet

Det næste spørgsmål er også stillet til socialministeren af fru Julie Skovsby.

Kl. 15:08

Spm. nr. S 641

8) Til socialministeren af:

Julie Skovsby (S):

Når der ifølge en ny analyse fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd er omkring 24.000 meget fattige børn i Danmark, hvilket svarer til en stigning på 65 pct. siden 2001, er ministeren så tilfreds med regeringens indsats for at nedbringe antallet af fattige børn i Danmark?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Julie Skovsby.

Kl. 15:08

Julie Skovsby (S):

Når der ifølge en ny analyse fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd er omkring 24.000 meget fattige børn i Danmark, hvilket svarer til

en stigning på 65 pct. siden 2001, er ministeren så tilfreds med regeringens indsats for at nedbringe antallet af fattige børn i Danmark?

Kl. 15:08

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Socialministeren.

Kl. 15:08

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Lad mig begynde med at slå fast, at det naturligvis altid er rigtig, rigtig trist, når en familie ikke kan få hverdagen til at hænge sammen og økonomien til at løbe rundt, og det er ualmindelig synd for børnene, når det også rammer deres hverdag. Derfor skal vi vedvarende gøre alt, hvad vi kan, for at bekæmpe fattigdom.

Men det gør altså ikke, at jeg er enig med Arbejderbevægelsens Erhvervsråd i, hvordan de mener man kan anvende det relative fattigdomsbegreb, og i, hvordan de bruger det. De bruger det til at definere fattigdom, uanset om det er 60 pct., 50 pct. eller i det her tilfælde 40 pct. af medianindkomsten. Fattigdom handler altså ikke kun om at ligge lige på eller under en økonomisk grænse, det handler om de samlede ressourcer, en familie har til at kunne klare hverdagen. Og når vi skal hjælpe børn i fattige familier, og det skal vi, så skal vi hjælpe familierne med at løse deres grundlæggende problemer – problemer, der ofte fører til, at familierne fastholdes i en social udstødt situation eller i fattigdom.

Det er også derfor, at regeringen fortsat vil have den politik at få så mange som muligt ud på arbejdsmarkedet. Regeringen har længe haft et vedvarende fokus på at bekæmpe fattigdom og årsagerne til fattigdom. Alene inden for de seneste 3 måneder har regeringen lanceret en ghettostrategi, en ny psykiatriftale og en national civilsamarbejdsstrategi. Det er bare for at nævne nogle eksempler. Samtidig er der fuld fart på implementeringen af bl.a. Barnets Reform, der styrker indsatsen over for udsatte børn, for vi skal være bedre til at gribe de børn, der lever i familier, der ikke har de tilstrækkelige ressourcer til at kunne støtte op om børnenes opvækst. Det mener jeg er det, man kan sige gælder for reel fattigdomsbekæmpelse.

Kl. 15:10

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Julie Skovsby.

Kl. 15:10

Julie Skovsby (S):

Den analyse, som jeg refererer til her i spørgsmålet, blev offentliggjort den 30. november i år, og den viser altså, at der er kommet 24.000 meget fattige børn i Danmark. Det svarer som sagt til en stigning på de 65 pct., da der i 2001 var knap 15.000 børn under den her definition. Det kom altså, dagen efter man havde haft en afslutningskonference, nemlig den 29. november, om EU's fattigdomsår.

Det var det, vi diskuterede i det forrige spørgsmål, hvor jeg kan forstå, at det fra regeringen og ministerens side mere handler om at skabe en debat om, hvordan man kan bekæmpe fattigdom, og hvad der øger fattigdom. Det har været regeringens bidrag, når man ser på de tiltag, regeringen har gennemført i år. Der har altså ikke været tale om en aktiv politik, når det drejer sig om, hvordan man bekæmper fattigdom i Danmark. Jeg synes, det er ærgerligt, at regeringen ikke ønsker at diskutere pengespørgsmål, når vi taler om fattigdom. At regeringen mener, at penge ikke skulle have nogen betydning for fattigdom og for, hvordan fattige børn vokser op, synes jeg er utrolig ærgerligt, for det er ikke det, jeg synes vi oplever i virkelighedens verden og slet ikke lige nu, hvor det er jul, og hvor vi oplever, at et stigende antal danskere søger om julehjælp, og hvor vi oplever, at nogle børn ikke har samme muligheder som andre børn.

Jeg vil ikke spørge efter en karakter, for jeg forstår, at ministeren ikke ønsker at give det, men jeg vil gentage mit spørgsmål: Er ministeren tilfreds med regeringens indsats?

Kl. 15:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:12

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Det er egentlig sjovt, at fru Julie Skovsby ikke undrer sig over timingen, altså over at Arbejderbevægelsens Erhvervsråds analyse kom lige på det tidspunkt. Men så kan jeg da glæde fru Julie Skovsby med – måske er det noget, fru Julie Skovsby med vilje har valgt at lade være med at have fokus på – at der er kommet en rapport fra UNICEF, som indeholder nogle opgørelser fra 2006 til 2008. I den rapport går man ind og sammenligner børns velfærd i de 25 rigeste lande i verden, og undersøgelsen viser, at Danmark sammen med Finland, Holland og Sverige faktisk ligger højest, når det gælder om at sikre alle børn og unge lige rettigheder og lige muligheder. Den viser også, at der er mindre ulighed blandt danske børn end blandt børn i de fleste andre rigtige lande. Faktisk placerer Danmark sig som nr. 2 i forhold til at sikre lighed i husstandsindkomsten. Danmark ligger desuden nr. 1, når det gælder om at sikre lighed i de uddannelsesmæssige ressourcer i hjemmet, dvs. adgang til computer og internet.

Det er en god undersøgelse, som jeg er ked af fru Julie Skovsby åbenbart ikke har registreret er kommet. Den er kommet inden for de seneste dage.

Men det rækker ikke ved, at vi selvfølgelig skal hjælpe de børn, der kommer fra familier, der er udsatte.

I øvrigt har jeg i flere sammenhænge brugt økonomi, når jeg taler om fattigdom.

Kl. 15:13

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Julie Skovsby.

Kl. 15:14

Julie Skovsby (S):

Vi kan godt diskutere tal osv. Jeg synes, at det, der lige nu er væsentligt, og det, som vi alle sammen oplever, er, at den ene hjælpeorganisation efter den anden siger, at der bliver flere fattige børn i Danmark, og det er et problem. Det er ikke bare et problem for de enkelte børn, som oplever social udstødelse, det er også et problem for samfundet, fordi samfundet helt generelt bliver fattigere. Vi ved, at uddannelse, kriminalitet og andre faktorer er påvirket af fattigdom.

Det, som jeg egentlig gerne vil lidt tilbage til, er regeringens indsats, for en af de ting, som vi har diskuteret i året, der er gået, er jo børnechecken. Vi skal kun lige tilbage til starten af året, hvor der blev delt skattelettelser ud, og hvor den konservative formand var ude at sige, at de her skattelettelser gjorde, at man kunne købe sig en ny cykel, og så kunne der rigtig komme gang i hjulene i Danmark. Det, som vi Socialdemokrater synes, er, at der skal gang i hjulene for de børn, der har brug for nye cykler, og det er lige præcis det, som det her handler om. Så igen: Når vi ser på det år, der er gået, og regeringens tiltag ...

Kl. 15:15

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ja tak! Ministeren.

Kl. 15:15

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg synes, det er lidt mærkværdigt, at vi skal til at blande køb af cykler og min formands udtalelser om køb af cyklerne ind i den her debat. Jeg kan så også vende den om og spørge, om Socialdemokraterne tror, at øgede skatter for 33 mia. kr. vil hæmme eller vil øge væksten i det her samfund.

Jeg tror helt klart, at man kan sige, at højere skatter i det her samfund i høj grad vil hæmme væksten og hæmme velstanden og derved også penge til velfærd. Hvis vi kigger ud over vores egne grænser, kan vi faktisk se, at de lande, vi plejer at konkurrere med, og de lande, vi plejer at sammenligne os med, har fokus på at sætte deres skatter ned for at kunne blive mere konkurrencedygtige. Men jeg kan se, at det ikke er den vej, Socialdemokraterne vil gå. De vil hellere øge skatterne uden tanke for, at det faktisk vil svække Danmarks konkurrencekraft og derved velstand og dermed også penge til velfærd.

I øvrigt har jeg det sådan, at det vigtigste, når vi skal have hjulene i gang i det her samfund, er, at vi også hjælper folk i arbejde. Den bedste vej til at kunne klare sig selv er nu en gang ved, at man kan få mulighed for at få sig et arbejde. Det er ikke blot, som Socialdemokraterne vil, ved at hæve de offentlige overførselsindkomster.

Kl. 15:16

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Julie Skovsby.

Kl. 15:16

Julie Skovsby (S):

Jeg må sige, at jeg vil give ministeren fuldstændig ret. Nej, jeg tror ikke på, at skattelettelser til de rigeste gør, at der kommer gang i væksten og der bliver solgt flere cykler, at der bliver solgt mere overtøj, vinterstøvler osv., som børnefamilierne har brug for. Derimod tror jeg, at det, som regeringen har gjort med at forringe børnechecken, vil føre til mere fattigdom i børnefamilierne, og at de mange andre tiltag – skærpelsen af 450-timers-reglen, forringelsen af flygtninges forhold, altså brøkpension til flygtninge, og dagpengeperioden, som er blevet halveret fra 4 til 2 år – alle er tiltag, der vil skabe mere fattigdom i Danmark.

Derfor er jeg dybt uenig i den politik, som regeringen har ført, og jeg er dybt uenig i den måde, som regeringen har forsøgt at bekæmpe fattigdom på. Man får næsten indtryk af, at regeringen har forsøgt det modsatte, nemlig at skabe mere fattigdom i Danmark, og det er derfor, jeg siger, at karakteren -3 giver mening.

Kl. 15:17

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:17

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg kan høre, at fru Julie Skovsby er rigtig inspireret af, at regeringen har fremlagt sit folkeskoleudspil i dag, siden alt åbenbart skal gives en karakter. Jeg vil så egentlig også give dumpekarakter til Socialdemokraternes skattepolitik.

Når vi taler om skattelettelser, er det, for at vi også skal være konkurrencedygtige med de lande, vi plejer at sammenligne os med. Det er for at skabe velstand og vækst i det her land. Og når vi taler om, at vi har lavet en gennemfinansieret skattereform, hvor vi bl.a. har fjernet mellemskatten, er det jo ikke kun de rigeste, vi går ind og letter skatten for, det er faktisk almindelige lønmodtagere som f.eks. sygeplejersken og LO-medarbejderen. Så jeg synes, det er rimelig kedeligt, at fru Julie Skovsby synes, at det kun er problematisk, at vi

har været inde at fjerne mellemskatten. Det synes jeg er rigtig, rigtig ærgerligt.

Nu har vi fået sat en ting på plads ved debatten i dag, og det er, at Socialdemokraterne og fru Julie Skovsby kun har fokus på en ting, og det er, at ydelserne skal sættes op, op, op. Vi kan ikke have fokus på, at vi skal sørge for, at vi er konkurrencedygtige med andre, og at vi får skabt mere velstand og vækst. Næh, fokus skal derimod være på de offentlige overførselsindkomster. Det synes jeg er rigtig ærgerligt, for det skal altid kunne betale sig at arbejde, og det skal altid være sådan, at der også bliver skabt arbejdspladser i det her land.

Kl. 15:19

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til socialministeren af fru Yildiz Akdogan.

Kl. 15:19

Spm. nr. S 644

9) Til socialministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Er ministeren enig med formanden for regeringens ghettokommission, den såkaldte programbestyrelse, Jørgen Nue Møller, når han ifølge Ritzaus Bureau den 9. november 2010 siger om boligaftalen, at »jeg kunne godt tænke mig, at politikerne erkendte, at det her er en samfundsopgave, som statskassen også skal bidrage til at løse«?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Yildiz Akdogan for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:19

Yildiz Akdogan (S):

Tak for det, formand.

Spørgsmålet lyder: Er ministeren enig med formanden for regeringens ghettokommission, den såkaldte programbestyrelse, Jørgen Nue Møller, når han ifølge Ritzaus Bureau den 9. november 2010 siger om boligaftalen, at »jeg kunne godt tænke mig, at politikerne erkendte, at det her er en samfundsopgave, som statskassen også skal bidrage til at løse«?

Kl. 15:19

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:19

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Vi har sammen med kommuner og boligorganisationer et fælles ansvar for at gøre noget ved situationen i de udsatte boligområder, ingen tvivl om det. I de seneste 4 år fra 2007 til 2010 har regeringen afsat ikke mindre end 754 mio. kr. til forskellige indsatser, som i høj grad har gavnet ghettointsatser.

Lad mig bare nævne nogle af dem. Det kan være den helhedsorienterede gadeplansindsats, hotspotinitiativer, en styrket social og forebyggende indsats i de problemramte boligområder. I dette års finanslovaftale er der afsat 90 mio. kr. til bl.a. strategiske samarbejder, og i satspuljen er der afsat 40 mio. kr. til jobcentre og flyttehjælp i ghettoområderne. Så jeg mener helt klart, at vi fra regeringens side tager et ansvar, og at vi også har en udmærket balance i tingene.

Kl. 15:20

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 15:20

Yildiz Akdogan (S):

Det var da et meget interessant svar, ministeren kom med der, især når man kigger på, hvad fagfolk siger, og ikke mindst hvad de mennesker, der kender til området og arbejder med området, går ud og siger netop om indsatsen.

Når man ser på den plan, som regeringen har lanceret, kan man se, at der er afsat nogle midler, som er taget igen, igen fra Landsbyggefonden, og igen er de midler så fordelt på en måde, som mange af de aktører, det drejer sig om, ikke er specielt positive over for. Når Jesper Nygård fra en af de største boligforeninger går ud og siger, at et gearskifte kan ske, ved at staten bidrager økonomisk til indsatsen i de udsatte boligområder som et supplement til den indsats, der finansieres af Landsbyggefonden, så synes jeg, at man som minister skal prøve at forholde sig til, hvad der bliver sagt.

En af ministerens egne tidligere partifæller, tidligere konservativ toppolitiker Hans Engell, siger, om det virkelig kan passe, at 20 pct. af Danmarks befolkning – det er egentlig dem, der bor i de her almene boliger – skal stå for 100 pct. af den sociale indsats i Danmark. Jeg kunne egentlig godt tænke mig at høre, om ministeren synes, at det er en fair fordeling. Er det på den måde, ministeren forstår det at tage et fælles ansvar for de udsatte boligområder?

Kl. 15:21

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:21

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg tror, at spørgeren har glemt, at der er rigtig mange aktører, som også har påpeget – det er nogle af de samme aktører, som bliver nævnt af spørgeren – at det her er en historisk boligaftale, der virkelig giver dem nogle gode muligheder for at gøre noget ved problemerne. Men det er åbenbart de her positive ytringer, der kommer, som man vælger at overhøre, når man er socialdemokrat i disse tider.

Med hensyn til boligaftalen og Landsbyggefonden så bliver jeg nødt til at henvise spørgeren til, at hele formålet med Landsbyggefonden jo også er, at lejernes egne penge skal gå tilbage til lejerne selv, og Socialdemokraterne har sådan set været med til at formulere hele formålet med Landsbyggefonden, ligesom Socialdemokraterne sidst i deres regeringsperiode fra i 1990'erne til 2001 har været inde med en finansieringsreform af Landsbyggefonden og har selv været inde med forslag og fået gennemført forslag og stemt for forslag, hvor man går ind og laver en fordeling, og hvor man også går ind og støtter nybyggeri og også en boligsocial indsats og renoveringer. Så jeg synes, at det er noget mærkværdigt, at Socialdemokraterne nu flygter fra det, de selv har været med til at sætte i søen i sin tid.

Kl. 15:23

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 15:23

Yildiz Akdogan (S):

Igen må ministeren meget gerne lige svare på det spørgsmål, jeg stillede: Synes ministeren, at det er en måde at tage et fælles ansvar på kun at lade lejerne i boligområderne tage hele gælden – skulle jeg til at sige – tage hele ansvaret, eller synes ministeren ikke, at det er fair, at staten skal være med til at bidrage og løse en så stor social udfordring, som vi har med vores ghettoer?

Nu er det jo ikke nogen hemmelighed, at netop den her regering har gået og pralet med, at de kunne finde en løsning på ghetto problemerne. Tilbage i 2004 så vi også et udspil. Det bidrog heller ikke til noget som helst. Så synes ministeren ikke, at det er fair, når både

vigtige aktører på boligområdet som Jesper Nygård fra KAB og også for den sags skyld Palle Adamsen har været ude at sige, at der altså skal mere til. Det er ikke nok, at man bare tager penge fra Landsbyggefonden. Staten skal også være med til at tage det her fælles ansvar. Synes ministeren ikke, at det er et fair spørgsmål, og bør man ikke forholde sig til det?

Kl. 15:24

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:24

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Nu har den tidligere spørger haft en længere samtale om karaktergivning, og når Socialdemokraterne er så interesserede i, hvad man skal give af karakterer til regeringens indsats og initiativer og forhandlingsresultater, så synes jeg, at det er rigtig, rigtig ærgerligt, at spørgeren ikke har set Boligen, det seneste blad, som netop er fra Boligselskabernes Landsforening, som giver rigtig, rigtig pæne karakterer til den boligaftale, der netop er indgået, også fra de aktører, som spørgeren selv henviser til. Det synes jeg faktisk at spørgeren kunne blive rigtig klog af at læse.

Staten bidrager også. Det var netop en af de ting, jeg sagde i begyndelsen, nemlig at staten fra 2007 til 2010 har været inde at bidrage med over 750 mio. kr. Derudover har vi med den her finanslovaftale også bidraget med yderligere midler.

Så vil jeg blot igen henvise til, at spørgsmål til, hvordan Landsbyggefondens midler faktisk skal anvendes, er noget, Socialdemokraterne selv har været med til at stille, selv har været med til at støbe, ved at man også bl.a. har lavet en finansieringsreform i slutningen af den regeringsperiode, man var i, som netop skulle være med til at sikre, at der både var penge til nybyggeri, penge til renoveringer, og så har man også haft fokus på den boligsociale indsats. Så det, der ligesom ligger i Landsbyggefonden, er, at man skal sørge for, at den almene boligsektor er bæredygtig, og det er jo sådan set det, vi også arbejder med.

Kl. 15:25

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 15:25

Yildiz Akdogan (S):

Tak for det. Igen mangler jeg et svar. Når ministeren snakker om karakterer, så har jeg ikke givet ministeren en karakter eller ladet hende dumpe eller bestå. Jeg kan kun forholde mig til den ghettoindsats, som regeringen havde tilbage i 2004, hvor man i øvrigt ville gøre op med ghettoiseringen, man ville gerne gøre op med parallelsamfundet, og man ville gerne have et blandet boligforhold. Der kan man så sige, at her 5 år efter sidder vi og snakker om de samme problemer. Regeringen har sjovt nok de samme hensigter og de samme formål, men det, der så er sket, er, at man igen kun tager penge fra ejerne, som bor i de almene boliger, og ikke selv er med til at løfte den her opgave.

I det socialdemokratiske udspil siger vi faktisk, at Landsbyggefondens midler skal være med, men vi vil også gerne fra statens side afsætte 1 mia. kr. til at løfte det her fælles, store ansvar. Jeg vil bare høre ministerens kommentar. Synes ministeren ikke, at det er fair, at staten er med til at løfte det her fælles ansvar, ja eller nej?

Kl. 15:26

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg synes også sidst på måneden, at 750 mio. kr. er en sjat, hvis man skal se på, hvad staten har været inde at bidrage med i nogle af de udsatte boligområder, så staten er jo også med inde at løfte den her opgave. Så er det jo ekstremt nemt som opposition blot at bruge penge, når man egentlig ikke skal stå på mål for, hvordan de findes. Der er jo ikke noget svar fra Socialdemokraterne på, hvordan man skal finde den her ene milliard kroner, som jeg hører Socialdemokraterne bliver ved med at fremhæve igen og igen, når vi faktisk er ved at komme ud af en rigtig hård tid med finanskrisen, og hvor det er virkelig vigtigt, at vi sørger for, at de offentlige budgetter kan hænge sammen. Så det er meget nemt som opposition at bruge en masse penge, som man ikke har ansvaret for at finde.

I forhold til den indsats, der var fra 2004, var det især også, med hensyn til at man gerne ville have en mere blandet beboersammensætning, således at der var flere og flere ressourcestærke beboere, der boede der, og færre, som ikke var i arbejde, så man kunne få skabt mulighed for at have nogle rollemodeller, så derfor arbejdede man med kombineret udlejning. Der var det faktisk sådan, at da man begyndte, var der 68 udsatte boligområder med kombineret udlejning, og sidste år røg man ned på 25. Så er man steget lidt igen, netop også på grund af den finansielle krise, så man kan altså ikke sige, at der ikke er sket noget, for det er der.

Kl. 15:26

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak for det. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til socialministeren af fru Yildiz Akdogan.

Kl. 15:27

Spm. nr. S 649

10) Til socialministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Er ministeren enig med formanden for Boligselskabernes Landsforening, Palle Adamsen, når han om mangelen på initiativer til at ændre beboersammensætningen i ghettområderne siger til Altinget den 23. november 2010, at »det er en reel bekymring i de kommuner, som har en sårbar beboersammensætning, og som har rigtig mange almene boliger, at man mangler initiativer«?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 15:27

Yildiz Akdogan (S):

Tak for det. Spørgsmålet lyder:

Er ministeren enig med formanden for Boligselskabernes Landsforening, Palle Adamsen, når han om mangelen på initiativer til at ændre beboersammensætningen i ghettområderne siger til Altinget den 23. november 2010, at »det er en reel bekymring i de kommuner, som har en sårbar beboersammensætning, og som har rigtig mange almene boliger, at man mangler initiativer«?

Kl. 15:28

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Socialministeren.

Kl. 15:28

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg kan næsten ikke tro, at Palle Adamsen er blevet citeret korrekt. Ellers er jeg meget ærgerlig over eller meget overrasket over den udmelding, for der er taget rigtig, rigtig mange initiativer for at styrke beboersammensætningen i de udsatte boligområder. Og det er mit

indtryk, at boligorganisationerne faktisk er glade for de mange værktøjer, som det er lykkedes os at indføre på trods af Socialdemokraternes modstand.

Alene i den seneste boligaftale kan jeg nævne, at vi har styrket mulighederne for at give fortrinsret til ressourcestærke beboere, for at afvise boligsøgende, som ikke har tilknytning til arbejdsmarkedet. Disse initiativer kommer i forlængelse af en lang række initiativer fra de tidligere år, som også har været med til at styrke mulighederne for at styre beboersammensætningen. Så jeg er bestemt ikke enig i, at der mangler initiativer.

Kl. 15:29

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 15:29

Yildiz Akdogan (S):

Det er lidt interessant, for dels svarer ministeren ikke på spørgsmålene, dels sætter hun spørgsmålstegn ved citaternes korrekthed. Jeg kan så læse det op igen og måske lidt mere sammenhængende denne gang. Det er Palle Adamsen, som i øvrigt er fra Boligselskabernes Landsforening, der siger – bare for at gøre det klart, så ministeren ikke tvivler på citatets korrekthed:

Det kommer bag på mig, at folk i den grad vil fravælge bestemte boligområder, hvis antallet af fremmede eller folk på overførselsindkomster fylder meget. Det viser, at der er brug for et meget langt og sejt træk, hvis beboersammensætningen skal ændres. Jeg er meget tvivlende over for, om den nye ghettoaftale i virkeligheden giver os de nødvendige værktøjer til at få ændret beboersammensætningen.

Palle Adamsen sætter altså spørgsmålstegn ved regeringens værktøjer. Og jeg vil gerne høre, om ministeren ikke synes, det er rimeligt at prøve at lytte til en formand, der ved, hvad han taler om, og som siger, at der mangler nogle konkrete værktøjer fra regeringen, man kan bruge i forhold til at ændre beboersammensætningen. Det kunne jeg godt tænke mig at høre ministerens kommentar til.

Kl. 15:30

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:30

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Nu kan jeg berolige spørgeren med at sige, at jeg udmærket godt kender Palle Adamsen, og vi har et glimrende samarbejde om, hvordan vi kan få løst nogle af de problemstillinger, der er i de udsatte boligområder. Det er et glimrende samarbejde, som vi har haft stor glæde af i forbindelse med de forhandlinger, som begyndte her i efteråret, og den aftale, vi så har indgået på boligområdet.

Med hensyn til det, der er sagt, synes jeg stadig væk, det er rigtig, rigtig ærgerligt, hvis det er det, der står til troende, for vi har faktisk gennemført rigtig mange initiativer, som skal gå ind og styrke mulighederne for, at man bedre kan styre beboersammensætningen ude i kommunerne og boligorganisationerne. Vi har sådan set været inde at tilføje ekstra værktøjer til den her redskabskasse, og jeg har hørt fra mange boligorganisationer, at de har været glade for de muligheder, de har haft førhen. Så jeg synes, det er rigtig, rigtig ærgerligt, hvis der er kritik af dem, men jeg mener faktisk – jeg kender Palle Adamsen – at man også er rigtig glad for den aftale, som faktisk er blevet indgået.

Kl. 15:31

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 15:31

Yildiz Akdogan (S):

Undskyld, men det er altså lidt underligt, at ministeren ikke rigtig svarer, når der bliver stillet nogle meget konkrete spørgsmål. Når ministeren siger, at man har de nødvendige værktøjer, kan jeg altså igen kun henvise til nogle af de politikker, den her regering har stået for. Dengang var ministeren ikke socialminister, så det kan ministeren måske selvfølgelig ikke tage ansvaret for, men ministeren er en del af den her regering. I 2004 kom man med et ghettoudspil, hvor man ville ændre beboersammensætningen. Her, 5 år efter, sidder vi og diskuterer de samme ting. Der er ikke sket noget som helst. Det, der er sket, er, at man har taget pengene fra Landsbyggefonden, men de er i hvert fald ikke blevet brugt på de områder, det var påkrævet. Beboersammensætningen har ikke ændret sig, tværtimod, andelen af beboerne i de udsatte områder, der er indvandrere og efterkommere af indvandrere fra ikkevestlige lande, er blevet langt større. Den andel er faktisk steget i perioden fra 2003 til 2008 fra 49,6 pct. til 53,6 pct., altså stik imod den intention og den påstand, som ministeren kommer med.

Så jeg vil lige høre ministeren nu, hvor de midler og værktøjer, som den her regering igen og igen har igangsat, ikke har været specielt effektfulde, om ministeren måske kunne lytte til en fornuftigt socialdemokratisk politik, der hedder: Hvad med at lave en anvisningspligt på tværs af kommunerne, så f.eks. de rige kommuner i de nordlige dele af København også kan være med til at tage ansvaret?

Kl. 15:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ja tak. Ministeren.

Kl. 15:32

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg vil blot sige, at det er lidt trist at høre, at spørgeren igen siger, at der ikke er sket noget som helst, når jeg faktisk har fremhævet, at der er sket rigtig mange ting. Da vi fremhævede det her ghettoudspil, sagde vi også, at der er nogle områder, hvor vi ikke har knækket kurven, og det er baggrunden for, at vi kommer med endnu et ghettoudspil.

Jeg synes også, det er rigtig ærgerligt, at spørgeren allerede nu ved den her lille debat går ind og miskrediterer Landsbyggefonden, for det er Landsbyggefonden, der faktisk sørger for at fordele de midler, som Landsbyggefonden kan sende tilbage til lejerne. Jeg synes faktisk, at de gør et glimrende arbejde med at sørge for, at de udsatte boligområder, der virkelig har brug for at få nogle midler, også får det. Det er nogle rigtig gode projekter, de sætter i gang, og med den her boligaftale har de faktisk fået mulighed for at bruge historisk mange penge til at kunne sætte endnu flere ting i gang.

Kommunerne har fået rigtig, rigtig mange værktøjer gennem de seneste år. Der er sket en rigtig positiv udvikling mange steder, og under den her plan vil der også kunne ske noget godt og fremadrettet. Bl.a. vil jeg fremhæve, at vi har fokus på beskæftigelsen ved at have jobcentre rundtomkring, og vi har fokus på en lang række andre områder, som Socialdemokraterne i deres udspil sammen med Socialistisk Folkeparti overhovedet ikke har taget højde for. Det eneste, deres oplæg fremhæver, er faktisk etnicitet.

Kl. 15:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Yıldiz Akdogan.

Kl. 15:33

Yildiz Akdogan (S):

Tak. Jeg vil gerne understrege, at jeg stadig ikke har fået svar på mit spørgsmål. Når ministeren siger, at der er områder, hvor vi ikke har

knækket kurven, vil jeg sige, at det er et meget mildt udtryk for, at der altså ikke er sket noget. De tal, jeg refererer til – jeg ved så ikke, om ministeren også vil sætte spørgsmålstegn ved de tal – er altså tal, som står sort på hvidt, og som viser, at andelen af indvandrere og efterkommere fra ikkevestlige lande fra 2003 til 2008 er steget fra 49,6 pct. til 53,6 pct., altså stik imod det, der var intentionerne fra den her regering.

Så spørger jeg, hvad ministeren vil sige til måske at benytte sig af andre værktøjer såsom f.eks. at pålægge alle kommuner at være med til at påtage sig et fælles ansvar. Det skal i øvrigt siges, at jeg på intet tidspunkt har miskrediteret Landsbyggefonden, jeg værdsætter deres indsats, men hvis man nu skulle se på det her forslag, synes ministeren så ikke, det er rimeligt, at man laver en anvisningsret tværs over kommunerne, så også de rige kommuner er med til at tage et fælles ansvar for at løfte det her område?

Kl. 15:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:35

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg tror, at det forslag omkring regional anvisning nok er et af de mest uigennemtænkte forslag, man overhovedet kan komme med, for hvad gør man i forhold til, at det faktisk kan betale sig for nogle kommuner, at de i stedet for gå ind og forebygge, at en familie får det svært, faktisk kan læne sig tilbage og vente på, at den her familie bliver så dyr, at kommunen kan lave social eksport og eksportere den her familie til en anden kommune?

Man glemmer også at tænke på, at vi faktisk her i Danmark har noget, der hedder en udligning, også hovedstadsudligning, hvor man faktisk går ind og arbejder med, at de kommuner, der ikke har så store problemer, betaler til de kommuner, der har større problemer. Hele det aspekt skal også tænkes ind, hvis man begynder at arbejde med regional anvisning. Hvordan vil man håndtere social eksport af de borgere, som koster mest? Hvordan vil man håndtere hele udligningsspørgsmålet? Det er to meget væsentlige spørgsmål, når man taler om regional anvisning, som Socialdemokraterne overhovedet ikke berører, og når man ikke berører dem, så tager man ikke sit ansvar alvorligt. Man kan ikke bare sige regional anvisning uden at have svar på de her to spørgsmål, og det er bl.a. også derfor, at jeg afviser det.

Kl. 15:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til socialministeren af hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 15:36

Spm. nr. S 648

11) Til socialministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Hvorfor er der et loft på 104 ture i handicapkørslen, hvor man bliver hentet ved entredøren, hvilket f.eks. kørestolsbrugere er meget afhængige af, når de skal til fysioterapi m.v., hvorefter de er overladt til at sidde og vente ved kantstenen i al slags vejr, hvilket i virkelighedens verden ikke kan lade sig gøre?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 15:36

Bjarne Laustsen (S):

Tak, formand. Spørgsmålet lyder:

Hvorfor er der et loft på 104 ture i handicapkørselen, hvor man bliver hentet ved entredøren, hvilket f.eks. kørestolsbrugere er meget afhængige af, når de skal til fysioterapi m.v., hvorefter de er overladt til at sidde og vente ved kantstenen i al slags vejr, hvilket i virkelighedens verden ikke kan lade sig gøre?

Kl. 15:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Socialministeren.

Kl. 15:36

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Dansk handicappolitik er baseret på et grundlæggende princip om, at det er den enkelte sektor, der er ansvarlig for, at sektorens ydelser er tilgængelige for mennesker med handicap. Den individuelle kørselsordning hører under transportministerens ressortområde, og jeg har derfor fået et svar fra transportministeren, som jeg nu vil læse op:

Den individuelle handicapkørsel for svært bevægelseshæmmede, som i dag findes i Transportministeriets lov om trafiksselskaber, beror oprindeligt på en folketingsbeslutning tilbage fra 1991, som blev vedtaget af et bredt flertal, bl.a. bestående af Socialdemokraterne. Med beslutningen ønskede man at gøre de eksisterende ordninger for handicapkørsel til svært bevægelseshæmmede, som fandtes på Sjælland, landsdækkende. I 1992 fastsatte man derfor et krav om, at amterne skulle etablere individuel handicapkørsel. Kravet om, at der skulle ydes minimum 104 ture, blev fastsat ved en lovændring af de to kollektive trafiklove i 2005 for at sikre de svært bevægelseshæmmedes ret til minimum 104 ture årligt.

Minimumsreglerne om individuel handicapkørsel blev uden videre videreført efter kommunalreformen i lov om trafiksselskaber fra 2005. Ja, vi må gøre spørgeren opmærksom på, at Socialdemokraterne stemte for begge de to omtalte love i 2005. Og jeg vil gøre spørgeren opmærksom på, at der er tale om minimum 104 ture årligt. Der er således intet til hinder for, at en kommune tilbyder flere ture. Med andre ord: Der er ikke tale om noget loft.

Individuel handicapkørsel ydes i henhold til loven kun til transport til sociale aktiviteter, fritidsmål og lignende. Besøg til f.eks. fysioterapi, som spørgeren henviser til, er således ikke omfattet af ordningen.

Det var svaret fra transportministeren.

Derudover kan jeg oplyse, at der er mulighed for at dække kørsel til fysioterapi efter Sundhedsministeriets lovgivning, hvis fysioterapi er en del af den genoptræningsplan, der er udarbejdet af sygehuset. Og kommunerne skal ifølge servicelovens § 100 yde tilskud til dækning af merudgifter til befordring til personer med fysisk eller psykisk funktionsnedsættelse, når merudgiften er en direkte følge af den nedsatte funktionsevne og ikke kan dækkes af anden lovgivning, samt yde støtte til køb af bil efter servicelovens § 114 til personer med meget nedsat fysisk eller psykisk funktion, og som har et kørselsbehov af et vist omfang, og hvor funktionsnedsættelsen betyder, at vedkommende vanskeligt kan færdes uden brug af bil.

Kl. 15:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 15:39

Bjarne Laustsen (S):

Tak for sangen og historikken. Jeg vil da også gerne takke for, at socialministeren i det hele taget dukker op og svarer på et spørgsmål, der også relaterer sig lidt til andre ministerier. Det skal ministeren bestemt ikke have utak for.

Men grunden til, at jeg gerne diskuterer det her, er jo også, at fordi vi nu har en socialminister i dette land, så synes jeg, at der er lidt i det her, og at der jo er mange forskellige ting i det her. Kommunerne

bliver jo kun DUT'et for de 104 ture, så det er jo derfor, at jeg kalder det et loft. Der er en begrænsning her.

Nu kender jeg jo Birthe Knudsen fra det nordjyske, som er ramt af det her, og det eneste, hun faktisk har behov for for at klare sig, er, at hun kommer til fyssen, som hun siger. Og det er faktisk også det eneste, hun bruger taxakørslen til. Og når de 104 ture er brugt op, har man jo så det her system med fleksture, og der bliver man ikke hentet ved døren. Der skal man ud at sidde ved kantstenen, som jeg har formuleret det i spørgsmålet, i al slags vejr. I det hele taget er der fysiske problemer i forhold til det, og man kan ikke sige noget om, hvornår man kommer. Det er jo lidt underligt, at man, når det drejer sig om de 104 ture, kan blive hentet ved entredøren, og for den resterende dels vedkommende skal man selv sørge for at komme ud til kantsten, og man ved ikke, hvornår taxaen kommer.

Det er der sikkert flere myndigheder der er inde over, men det er jo sådan, virkelighedens verden er for den ældre, der er kørestolsbruger, og som ikke har andre muligheder. Der er der de to forskellige systemer. Man kan selvfølgelig sige, at man så må bruge fleksturene om sommeren, hvor der er godt vejr, og så tage de strenge vinterture inden nytår. Der er sikkert masser af muligheder, men det er bare lidt underligt.

Derfor vil jeg godt høre socialministeren, og hun er enig i, at der kan ændres på det her, fordi de 104 ture jo er et tal, man er blevet enige om, og så tager man den derfra. Så vil ministeren være med til at ændre det, altså give et pålæg til kommunerne om eventuelt at sørge for, at borgerne er ligestillet i forhold til det niveau, man nu bliver enige om de har behov for, altså f.eks. at komme til fysioterapi?

Kl. 15:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:41

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Det er godt, at hr. Bjarne Laustsen påpeger, at jeg er socialminister, og at det her faktisk er transportministerens område. Jeg har det sådan, at som socialminister vil jeg ikke gå ind og regulere andre ministres ressortområde. Jeg vil også sætte pris på, at andre ministre ikke går ind og regulerer mit ressortområde, og jeg vil heller ikke gå ind og regulere andre ministres ressortområde.

Men jeg har fået oplyst, at den individuelle kørsel efter Transportministeriets regler skal ydes så tæt ved gadedør som overhovedet muligt.

Men derudover er der en ting, som er ret væsentlig i hele det her spørgsmål om kørsel for personer med et handicap, nemlig at det er under de forskellige ministres ressortområde. Og der er brug for, at vi går ind og kigger på det her område, i forhold til at der er noget bureaukrati. Vi har brug for noget regelforenkling, og det er jo også derfor, at vi har sat det her på dagsordenen med vores afbureaukratiseringsplan, »Mere tid til velfærd«, her i 2010.

Kl. 15:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 15:42

Bjarne Laustsen (S):

Det takker jeg for, men jeg vil også gerne sige, at en socialminister – for det lyder lidt underligt i ørerne – og en regering vel arbejder som et kollektiv. Det er jo ikke et enkeltmandsforetagende. Man repræsenterer et flertal, man repræsenterer nogle borgere, og man skal sørge for, at borgerne har det bedst muligt.

Der er altså nogle borgere her, der er meget, meget svage. Der er også nogle, der ikke selv er i stand til at fremføre deres synspunkter. Så derfor forsøger jeg at sige, at her er et område, hvor de menne-

sker får meget lidt, men de omstændigheder, der er, og det behov for hjælp, der er, kræver altså lidt transport. Derfor synes jeg, det er underligt, at vi opererer med to systemer. Det ene, hvor der er en god service, og hvor man bliver hentet i sin lejlighed, og det andet, hvor man beder folk om at sidde ude ved kantstenen i al slags vejr.

Kan ministeren som socialminister ikke godt høre det? Jeg er godt klar over, at der findes en transportminister, og at der findes regioner og transportselskaber og alt det her, men det lyder bare underligt i folks ører. Folk kan være ligeglade med, hvor servicen kommer fra, om den er fra det ene eller det andet eller det tredje eller det fjerde sted, blot den er der. Jeg synes, det er vigtigt, at der er en ensartet service på det her område. Så det er faktisk det, jeg gerne ville have en snak med socialministeren om.

Kl. 15:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:43

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg hører, at hr. Bjarne Laustsen lige har annulleret det kommunale selvstyre. Hvis vi skal sidde herinde på Christiansborg og bestemme præcist, hvordan serviceniveauet skal være ude i landets kommuner, så ville jeg synes, at det ville være rigtig, rigtig ærgerligt.

Nej, jeg vil mene, at det er meget vigtigt som borger, at man forholder sig til, hvem der er ansvarlig for den ydelse, der bliver leveret. Og er det, som den enkelte kommune eller region leverer, dårligt, så skal man jo virkelig råbe vagt i gevær.

Det er jo ikke kun transportministerens ressortområde, det her drejer sig om, eller mit ressortområde i forhold til f.eks. handicappede. Det er jo også sundhedsministerens ressortområde, hvis man skal have hjælp til kørsel fra og til hospitalet eller fra og til genoptræning. Og der er brug for, at der er en kortlægning af hele det her område, for det er vigtigt, at man som borger ikke bliver kørt rundt og ikke ved, hvor man faktisk skal henvende sig. Det er også derfor, at vi har sat det her på dagsordenen.

Men det er vigtigt, at den enkelte kommune har fokus på, at det, man leverer til borgerne, også har en høj kvalitet.

Kl. 15:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 15:44

Bjarne Laustsen (S):

Jo, det er vigtigt, men vi ved jo også, at regeringen fortæller kommunerne, hvor mange penge de har, og at kommunerne, hvis de bevilger noget ud over de 104 ture, ikke får kompensation. Så er det en rent kommunal udgift.

Derfor aflyser jeg ikke det kommunale selvstyre. Jeg siger, at regeringen har et medansvar for, at tingene er sådan. Og bare vi nu kunne blive enige om at lave et system. For jeg tror, at der er masser af muligheder for at lave et system, hvor man ringer fra taxaen og siger, at man er på vej, og så kan ventetiden minimeres osv. Det er også lig med spildtid. Så kan folk få en bedre service, hvis ikke vi kan komme omkring at give mere end de 104 ture. Jeg tror, at der er masser af muligheder for at kvalificere og forbedre systemet. Det var det, jeg godt ville høre ministeren om ikke hun er enig i. For det er jo ikke noget med at annullere det kommunale selvstyre, men at give de borgere, der ikke kan tale for sig selv, der ikke selv kan komme rundt, der ikke selv kan tage bussen, en hjælp til at få et bedre liv med en livskvalitet og et indhold i, der er nogenlunde. Det bliver jo aldrig det samme, som hvis folk selv kan gøre nogle ting. Man de her folk har hjælp behov. De er de svageste i vores samfund. Det er det, jeg gerne vil have at ministeren kerer sig om.

Kl. 15:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:45

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Det kan hr. Bjarne Laustsen tro at jeg kerer mig om. Og det er virkelig noget, som jeg kerer mig om for at sikre, at det er en god service, de enkelte borgere får.

I sin tid, før jeg blev udnævnt til ministeren, sad jeg i Region Hovedstaden, og vi havde netop nogle problemer omkring kørsel af patienter til og fra hospitalerne, nemlig siddende patienttransport. Det, vi syntes var virkelig vigtigt, var, at vi lyttede til de borgere, som vi ydede den her service. Derfor lavede vi et brugerråd, og jeg kan kun anbefale, at man også sørger for at oprette brugerråd i de enkelte kommuner, hvis man meget gerne vil høre, hvad det er for nogle oplevelser, som borgerne har med dem, som kører, altså som leverer den her kørsel.

For det, vi skal huske, er, at man ude i de enkelte kommuner også laver udbud på det her område og får en leverandør ind, der skal levere den her service, og så er det jo vigtigt, at man som kommune sørger for, at man får noget ordentligt for pengene. Og der kan man bl.a. bruge brugernes erfaringer og brugernes gode råd til, hvordan tingene kan gøres bedre. Så hvis der er nogen, der oplever, at det er en dårlig service, så vil jeg da helt klart mene, at kommunerne også har behov for at få at vide, at den leverandør, der leverer servicen, ikke leverer det, som er aftalt.

Kl. 15:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Spørgsmålet er afsluttet.

Som det tidligere er anført, er spørgsmål nr. S 646 og S 650 udgået og overgår til skriftlig besvarelse.

Det næste spørgsmål er til skatteministeren af hr. Frank Aaen.

Kl. 15:47

Spm. nr. S 646

12) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Hvad mener ministeren om, at de arbejdsgiverbetalte sundhedsforsikringer er mest udbredt blandt privatansatte mænd under 55 år med en høj uddannelse og høj indkomst?

(Spørgsmålet er overgået til skriftlig besvarelse).

Kl. 15:47

Spm. nr. S 650

13) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Taget i betragtning, at ministeren den 17. november 2010 i Folketingets spørgetid påpegede, at »for det andet har fradragsmuligheden for sundhedsforsikringerne ført til, at der spares sygefravær«, kan ministeren så bekræfte, at ministeren endnu ikke har kunnet dokumentere, at de arbejdsgiverbetalte sundhedsforsikringer nedbringer sygefraværet signifikant?

(Spørgsmålet er overgået til skriftlig besvarelse).

Kl. 15:47

Spm. nr. S 636

14) Til skatteministeren af:

Frank Aaen (EL):

Hvorfor kan store danske selskaber år efter år stort set slippe for at betale skat?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Frank Aaen.

Frank Aaen (EL):

Hvorfor kan store danske selskaber år efter år stort set slippe for at betale skat?

Kl. 15:47 jen altså meget lille. Og igen: Hvordan kan det efter så mange år være, at det stadig væk lykkes dem stort set at undgå at betale skat?

Kl. 15:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Skatteministeren.

Kl. 15:47 **Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**
Jeg tror, at hr. Bjarne Laustsen og socialministeren skal fortrække. Hvis de skal forhandle, er det fint nok, men det er sådan lidt generende her. Tak.

Skatteministeren.

Kl. 15:47

Kl. 15:51

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg vil gerne starte med at sige, at fra starten af mit virke som skatteminister har jeg jo haft meget fokus på store selskabers skattebetaling eller mangel på samme. Det gælder store danske selskaber og for den sags skyld også udenlandske multinationale selskaber. Det er også vigtigt at sige, at regeringen løbende har strammet reglerne. Men der kan være behov for yderligere justeringer, og det stiller jeg mig selvfølgelig også villig til at diskutere. Vi ved ikke præcis, hvad der, om jeg så må sige, er de bagvedliggende faktorer for, at der er selskaber, som har underskud og endda også vedvarende underskud. Det kan der som bekendt være forskellige årsager til, og det har jeg så også tænkt mig at få belyst.

Heldigvis offentliggjorde jeg jo en handlingsplan for beskatning af multinationale selskaber i juli måned, hvoraf en del af det, der blev offentliggjort, var en igangsættelse af en compliance-undersøgelse, som skulle give os et bedre overblik over kilderne til, at underskud opstår. Den her compliance-undersøgelse dækker også danske selskaber med underskud. Derudover lægger handlingsplanen op til en lang række andre initiativer.

Men hvorom alting er, forventer jeg, at jeg i starten af det nye år har compliance-undersøgelsen klar, således at vi fra politisk side kan diskutere, om der er behov for justeringer af selskabernes skattebetaling.

Kl. 15:48

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Frank Aaen.

Kl. 15:48

Frank Aaen (EL):

Jo tak. Det håber jeg da at vi når frem til. Jeg fik jo et svar fra skatteministeren på et spørgsmål, jeg havde stillet, om, hvordan det går med de store selskabers skattebetaling i Danmark. For det havde vi også oppe for nogle år siden, og jeg syntes, at det var en god idé at følge op på det og se, om det var blevet bedre. Det viser sig jo, at virksomheder som A.P. Møller, Carlsberg, Danisco, Vestas, De Samvirkende Vognmænd, F L Schmidt, NKT og Rederiet Norden – altså en hel håndfuld, næsten to håndfulde af landets største allerstørste virksomheder – i 2009 betalte 300 mio. kr. i skat, altså ikke hver især, men dem alle sammen tilsammen. Sådan var det i 2005, i 2006, i 2007, i 2008 og altså nu i 2009. Ja, det er lige med den ene undtagelse, at de i 2008 kun betalte 200 mio. kr. De andre år var det 300 mio. kr. tilsammen.

Er det ikke overraskende, at så store selskaber, som altså virkelig tegner dansk erhvervsliv, stort set slipper for at betale skat i Danmark? Det er jo store selskaber, som ikke på nogen måde holder sig tilbage for i øvrigt at stille krav til det danske samfund. Forleden dag så jeg A.P. Møllers topchef, Nils Smedegaard Andersen, som slog ud med armene og sagde, at det offentlige Danmark uden videre kunne rundbarberes for 5-10 pct. af alle udgifter. Det er altså 30-60 mia. kr., der lige skal skæres væk. Der er der ikke nogen smalle steder med hensyn til at blande sig og sige, hvordan tingene efter deres opfattelse skal være. Men når det drejer sig om at bidrage til fællesskabet, at bidrage til den danske velfærd ved at betale skat, så er vil-

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Tak for det. Det kan være, de har noget spændende at bidrage med i den her debat.

I forhold til spørgsmålet vil jeg sige, at der kan være mange forskellige årsager til, at man ikke betaler skat. Det behøver der jo ikke nødvendigvis være noget negativt i. Mange virksomheder investerer heldigvis også mange penge, hvilket er med til at skabe mange arbejdspladser og dermed også er med til at udvikle det danske samfund, og det tror jeg bestemt er en af årsagerne. Men jeg kan ikke give det endegyldige svar. Derfor synes jeg også, at hr. Frank Aaen skulle være glad for, at der nu kommer en meget gennemgribende analyse, der ser på, hvad det er for faktorer, der ligger bag det her.

Jeg må jo være den første til at sige, at alle skal betale den skat, de skal. Det tror jeg også hr. Frank Aaen kender mig godt nok til at vide. For jeg har gennem hele mit virke som skatteminister haft fokus på, at den lille håndværker skal betale det, vedkommende nu engang skal, ligesom det store multinationale selskab skal. Derudover glemmer hr. Frank Aaen at glæde sig over noget af det, der er sket inden for de seneste år, nemlig en stor opjustering i forhold til transfer pricing, som er med til at gøre, at SKAT har gjort en meget stor indsats for at opjustere det skattepligtige beløb, endda med et tocifret milliardbeløb. Så det er ikke rigtigt, at der ikke sker noget. Men det er klart, at der er behov for at analysere det her mere. Det har jeg også allerede sagt, så det er sådan set i bund og grund en åben dør, der bliver løbet ind.

Så kan jeg blot for referatets skyld sige, at jeg hverken kan eller vil kommentere bestemte selskaber, og det ved hr. Frank Aaen jo også godt ikke er muligt her i Folketingssalen.

Kl. 15:52

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Frank Aaen.

Kl. 15:52

Frank Aaen (EL):

Jo, men ministeren var så venlig at sige, hvad en bestemt gruppe af virksomheder tilsammen betalte i skat, og det var lige præcis de virksomheder, jeg før remsede op meget nøjagtigt. Så selv om ministeren ikke er i stand til at bekræfte det, ved ministeren jo godt, at det er rigtigt, at de her store selskaber stort set ikke betaler skat, og at det er dem, jeg lige har navngivet, det drejer sig om. Det har jeg jo selv et medansvar for ved at sige, at Nestlé ikke betaler skat. McDonald's har brugt mange år på overhovedet at komme til at betale skat. Det første år ved jeg at Unilever ikke betaler skat, men måske skal hjælpes lidt til at betale lidt osv. osv. Så den del med udenlandske multinationale selskaber har vi i hvert fald skubbet lidt i gang.

Man det, der underer mig, er, at der ikke sker noget med de danske multinationale selskaber, at de bliver ved på den måde. På trods af at spørgsmålet f.eks. blev rejst i 2007 og den siddende regering, den siddende skatteminister, den daværende skatteordfører fra Venstre meget skarpt sagde, at nu skulle de virksomheder til at betale skat, så gør de det stadig væk ikke.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Skatteministeren.

Kl. 15:53

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg tror ikke, vi kommer det meget nærmere, for jeg har sådan set samme opfattelse, som jeg går ud fra at et bredt flertal af den danske befolkning har, nemlig at man ikke skal kunne spekulere i at undgå at betale skat. Det skal store selskaber ikke kunne, og det skal små virksomheder heller ikke kunne. Men jeg har allerede for et halvt år siden igangsat den undersøgelse netop for at komme et spadestik dybere, og der håber jeg så også at vi kan finde politisk velvilje til at se på, om der er behov for at ændre nogle af de regler, om der er behov for at gøre mere. Og der kan jeg så allerede sige, at som en del af finanslovaftalen er der nu også blevet oprustet i forhold til store selskaber, sådan at den del, der handler om kontrol med, hvorvidt man betaler det, man skal, i skat, nu bliver oprustet med et tocifret medarbejderantal.

Så jeg synes sådan set, at der er fokus på det her område, men det er klart, at man skal overvåge det meget nøje, for man skal ikke kunne undgå at betale skat til samfundet. Der er så også andre gode forklaringer på, hvorfor man i en periode måske ikke er i stand til at betale skat, og det synes jeg også er vigtigt at tage med i den diskussion, vi har her.

Kl. 15:54

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Frank Aaen.

Kl. 15:54

Frank Aaen (EL):

Jamen finansielle virksomheder har jo betalt skat gennem alle årene, et stort beløb i virkeligheden. Medicinalsektoren betaler også hvert eneste år et stort beløb i skat. Det er kun dem, jeg lige nævnte før, som får sneget sig ned i nærheden af nullet, og derfor vil jeg godt spørge – og vi kan også godt fortsætte med det under det næste spørgsmål: Altså, er det ikke korrekt, at i 2007 blev der fremsat et skatteforslag af regeringen, som, efter hvad vi fik at vide dengang, ville betyde, at de her selskaber kom til at betale skat? Men det fik A.P. Møller, Carlsberg og Danisco helt op i røde felt og til at lave store kampagner i aviserne om, at det var noget svineri, og så blev loven ændret. Er det, der er humlen i det, ikke den lovændring, der skete i 2007 – eller rettere sagt manglende lovændring – som blev trukket tilbage, og som skulle have forhindret noget af det her, altså at regeringen blev bange for sig selv i 2007 og derfor ikke gennemførte den lovændring, der var lagt op til? Så kan vi bare se resultatet i dag, nemlig at de store selskaber stadig væk ikke betaler skat.

Kl. 15:55

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Skatteministeren.

Kl. 15:55

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Nu er det jo vigtigt at sige, i forhold til at hr. Frank Aaen på et tidligere tidspunkt kastede sin kærlighed på multinationale selskaber, at han i hvert fald anerkendte, at der var gang i en proces. Det er vigtigt at sige, at danske selskaber også er multinationale og derfor også kan have problemer eller udfordringer i forhold til transfer pricing. Så den del synes jeg at hr. Frank Aaen glemte, og derfor vil jeg også gerne gøre opmærksom på det.

Men når det så er sagt, vil jeg sige: Nej, det er ikke sådan, at regeringen holder hånden over bestemte selskaber eller ønsker, at der

er nogen, der ikke skal betale det i skat, som der kræves. Men jeg må også sige, at for at tage de rigtige værktøjer i brug synes jeg også at man skal være klar over, hvad de betyder, og der må jeg sige, at jeg har behov for et bedre ståsted, end jeg har i dag. Af samme grund igangsatte jeg jo netop også en meget omfattende undersøgelse og fremlagde, synes jeg selv, en meget omfattende handlingsplan på 50 sider, hvor vi forklarer, hvad udfordringerne er. Det er et helt nyt initiativ, og det er meget lang tid siden, at regeringen har taget et sådant initiativ, så jeg forstår godt hr. Frank Aaens interesse. Hr. Frank Aaen ved jo også udmærket godt, at jeg gennem det sidste halve år minuttøst har fulgt det her område, og det bliver jeg også ved med.

Kl. 15:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til skatteministeren af hr. Frank Aaen.

Kl. 15:56

Spm. nr. S 639

15) Til skatteministeren af:

Frank Aaen (EL):

Hvad vil ministeren gøre for at sikre, at store danske multinationale selskaber kommer til at betale skat?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 15:56

Frank Aaen (EL):

Hvad vil ministeren gøre for at sikre, at store danske multinationale selskaber kommer til at betale skat?

Kl. 15:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Skatteministeren.

Kl. 15:57

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Nu overlapper de to spørgsmål jo hinanden. Det gør svarene også. Jeg har jo sådan set allerede forklaret, hvad det er for initiativer, der kan tages og også skal tages: Store selskaber bliver opjusteret i forhold til medarbejderantal, der bliver sat flere ressourcer af. Det er en ting. Så har man jo set på, om lovgivningen er indrettet på den mest hensigtsmæssige måde. Det er en anden ting. Den tredje ting er selvfølgelig, at vi må overveje – også med baggrund i internationale erfaringer – hvad det så er, andre lande vælger at gøre i en situation, hvor der også kan blive spekuleret i, hvor man skal betale sin skat. Derfor er det vigtigt for mig at sige, at hele spørgsmålet om transfer pricing er afgørende både for danske selskaber og for udenlandske selskaber, der opererer i Danmark.

Uanset hvad, er det i hvert fald de tre ting, som vil være mit hovedfokus i 2011, samt at jeg også håber, at vi politisk kan blive enige om, hvad handlingsplanen konkret skal føre til. Det kan også være noget, der skal omsættes i et lovforslag her i Folketingssalen.

Kl. 15:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 15:58

Frank Aaen (EL):

Tak. Jeg anerkender, at ministeren har taget nogle initiativer, og vi venter sådan set kun på at komme i gang med forhandlingerne, så vi også kan få det udmøntet og også så hurtigt som muligt. Jeg havde faktisk håbet, at vi havde nået det allerede her i efteråret. Jeg håber

så, det bliver i det tidlige forår, at vi får sat gang i tingene, fordi for hvert år der går, jo flere milliarder mister samfundet i virkeligheden.

Der er to ting, som jeg gerne have at ministeren forholder sig til konkret under det her.

Punkt 1. Når man kigger i de store selskabers regnskaber, ser det ud, som om de betaler 20, 30, 40 mia. kr. i skat om året, og det er jo mange penge. Så bliver man jo helt glad. Når man så kigger efter og bl.a. ser på det svar, jeg har fået fra skatteministeren, kan man se, at der ikke er nogen sammenhæng mellem de store flotte tal, der står i regnskaberne, og hvad de rent faktisk betaler i Danmark. Derfor synes jeg, at et af initiativerne er at få større åbenhed om det her spørgsmål, sådan at vi i selskabernes regnskaber faktisk kan se, ikke bare et eller andet tal, som de har fået en revisor til at skrive under på, og der måske bliver betalt i et helt andet land, men hvad der faktisk bliver betalt i Danmark, sådan at vi ligesom får syn for sagen. I stedet for at vi skal gå og gætte os lidt frem til, hvor lidt og hvor meget de her selskaber betaler, kunne vi jo lige så godt få skrevet ned, at ud af den del af skatten, de i deres regnskab siger de betaler, er så og så mange penge betalt i Danmark. Jeg synes, det ville være et stort fremskridt, sådan at selskaberne ikke, om jeg så må sige, kan føre os bag lyset med nogle fiktive tal i deres regnskaber.

Punkt 2. Jeg kunne tænke mig at høre lidt om, om det forslag om fradragsbegrænsninger, der var lagt op til i 2007, som bl.a. ville forhindre nogle fradrag og renter, man havde i andre lande, ikke skal tages op igen. For jeg tror, det er et af dem, der gør, at nogle selskaber kan slippe for at betale skat.

Kl. 16:00

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det skatteministeren.

Kl. 16:00

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg har altid meget stor respekt for hr. Frank Aaen, forstået på den måde, at hr. Frank Aaen er god til at starte politiske forhandlinger, nogle gange på ikke så fornuftige tidspunkter. Jeg ved også, hr. Frank Aaen er dygtig til at forhandle, men vi kommer ikke til at forhandle det i Folketingssalen. Uanset hvor dejligt det er at stå i Folketingssalen, så kommer vi ikke til at forhandle det, som jeg kommer til at fremlægge i starten af det nye år, her. Det kommer til at foregå i et lokale, ikke i Folketingssalen. Den slags tror jeg ikke Folketingssalen er så godt indrettet til.

Kl. 16:00

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Frank Aaen.

Kl. 16:00

Frank Aaen (EL):

Jeg har selvfølgelig ikke noget imod at forhandle ovre på ministerens kontor, eller hvor der nu er et godt sted at forhandle, og hvor jeg kan få en økologisk sodavand, sådan som jeg fik, da jeg sidst var ovre hos ministeren. Det er helt i orden.

Men jeg tror ikke, at den slags sager her tager skade af at blive diskuteret offentligt, tværtimod. Jeg tror i virkeligheden, at det forløb, vi nu ser, hvor der er kommet meget mere fokus på og debat om de store selskaber – om det så er multinationale selskaber med et udenlandsk moderselskab eller et multinationale selskaber med et dansk moderselskab – er sat i gang, ved at der er kommet tryk på den offentlige diskussion. Ellers er jeg bange for, at de slipper for nemt. Derfor synes jeg ikke, at ministeren skal holde sig tilbage.

Man skal selvfølgelig ikke komme med flere indrømmelser, end man har lyst til, men så vidt jeg kan forstå på ministeren, har vi her et område, hvor vi er nogenlunde enige om, at vi skal sørge for, at folk betaler den skat, de skal betale, og hvis reglerne er for dårlige,

skal de laves om. Det kan man jo sagtens diskutere i fuld offentlighed og oven i købet med stor fordel ved at få nogle gode ideer fra revisorer rundtomkring, som har stor indsigt i, hvordan man undgår at betale skat.

Kl. 16:02

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det skatteministeren.

Kl. 16:02

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Det er bestemt ikke for at forhindre ytringsfriheden i at blomstre i Folketingssalen. Men jeg noterede mig jo også, at det, som hr. Frank Aaen spørger om, nemlig land for land-afrapportering i forhold til skat og fradrag, er noget, som vi har diskuteret før, og at det med garanti også er noget, som vi kommer tilbage til at diskutere. Men det, som jeg har fokus på, er, at jeg i hvert fald først og fremmest vil se, hvilket resultat den undersøgelse, som jeg har sat i gang, giver, og så må vi diskutere det.

Men det her er ikke en øvelse i at undgå at diskutere det i et politisk rum. Hr. Frank Aaen ville måske gerne nå frem til, at det var for at undgå at komme til det politisk svære, men det er det bestemt ikke, for der er højest sandsynligt brug for at gøre nogle ting. Det er sådan set også det, jeg selv skriver i handlingsplanen. Men jeg synes, at man skal tage det i den rigtige rækkefølge. Så der er nok også plads til, at der kan serveres en økologisk sodavand mere til hr. Frank Aaen. Det vil jeg ikke udelukke – om det så ender med et godt resultat, må tiden vise.

Kl. 16:03

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 16:03

Frank Aaen (EL):

Det er i hvert fald en god start at have økologiske sodavand på bordet, så meget kan jeg sige, og så må vi se, hvad vi når frem til.

Når det interesserer mig, hvordan debatten forløber, er det også, fordi jeg har arbejdet med den her problemstilling i Folketinget en del år. Jeg husker engang for nogle år siden, hvor det så ud til, at arvingerne til Mærsk McKinney Møller skulle betale arveafgift. Oh skræk og rædsel – der blev sat en kampagne i gang på forsiden af Børsen og i alle mulige andre aviser om, at hvis det skete, ville A.P. Møller udfølge alle sine skibe. Og vupti, så var den helt elementære lov om, at arvinger til et så kæmpestort selskab selvfølgelig skal betale arveafgift, væk. Her tilbage i 2007 var det et indgreb over for kapitalfonde, som altså også ville komme til at ramme danske kapitalfonde og de store selskaber, jeg lige har nævnt, for de brugte de samme regler, som kapitalfonde bruger, hvor der blev lagt op til, at de skulle betale skat – jeg husker stadig Venstres ordfører, som virkelig førte sig frem – og vupti, var den regel også væk. Jeg står her sådan set bare for at hjælpe skatteministeren.

Kl. 16:04

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det skatteministeren.

Kl. 16:04

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Der er ikke noget så godt for en skatteminister som hjælp fra offentligheden. Det er noget af det bedste, der findes. Man kan lytte til det, der bliver sagt, og det gør jeg også, men vi kommer ikke til at eksekvere det i Folketingssalen. Der tror jeg at vi må vente lidt, men tak for indsparkene.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til hr. Frank Aaen og tak til skatteministeren. Hermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål, spørgsmål 16, er til undervisningsministeren af fru Christine Antorini.

Kl. 16:04

Kl. 16:04

Spm. nr. S 627

16) Til undervisningsministeren af:

Christine Antorini (S):

Hvordan mener ministeren, at regeringens pulje på 5 mia. kr. til »flere i uddannelse og svage grupper« fra genopretningspakken reelt er blevet brugt til et uddannelsesløft, når ministeren i et svar til Uddannelsesudvalget ikke kan redegøre for løftet, men konstaterer, at »den konkrete disponering kan derfor først opgøres endeligt, når og så prioriteringerne for 2013 foreligger«?

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Fru Christine Antorini for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 16:04

Christine Antorini (S):

Tak. Hvordan mener ministeren, at regeringens pulje på 5 mia. kr. til »flere i uddannelse og svage grupper« fra genopretningspakken reelt er blevet brugt til et uddannelsesløft, når ministeren i et svar til Uddannelsesudvalget ikke kan redegøre for løftet, men konstaterer, at »den konkrete disponering kan derfor først opgøres endeligt, når og så prioriteringerne for 2013 foreligger«?

Kl. 16:05

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det undervisningsministeren.

Kl. 16:05

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Som det fremgik af det skriftlige svar på Uddannelsesudvalgets spørgsmål 82, er der med finansloven for 2011 afsat ca. 1 mia. kr. mere i 2011 end i 2010 til uddannelserne på det statslige område, ud over hvad der finansieres inden for uddannelsesområdet eller dækkes af globaliseringspuljens reserver til meroptag. Tallet dækker bl.a. over merudgifter til de erhvervsrettede ungdomsuddannelser, gymnasiale uddannelser, EGU, produktionsskoler og videregående uddannelser samt merudgifter til SU på Undervisningsministeriets, Videnskabsministeriets og andre ministeriers uddannelser.

Kl. 16:05

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Christine Antorini.

Kl. 16:05

Christine Antorini (S):

Tak for svaret. Når jeg har valgt at gå i salen og spørge ministeren om den her del, er det jo, fordi vi har haft et antal lovforslag, hvor regeringen som udløber af genopretningspakken har skåret på en hel række områder på uddannelse, lige fra voksenuddannelse til produktionsskoler osv. Men det, vi så har hørt gang på gang nede i salen og også fra ministeren, er, at vi kunne være helt rolige, der ville være penge også til et uddannelsesløft, og så har man henvist til den pulje, der var i genopretningspakken.

Men det er meget svært at se med det svar, der er kommet fra ministeren, at det har været andet end bare en nem måde at sige på: Vi har afsat en pulje på 5 mia. kr., det skal nok komme. For det, som svaret viser, er, at der jo ikke er sat en krone af til et ekstraordinært uddannelsesløft. Det, som svaret siger, er, at der er kommet flere stu-

derende – og det er rigtigt og heldigvis for det, det er rigtig godt; der er også kommet flere ind på ungdomsuddannelserne, og det er rigtig godt, og det har altid været finansieret over taksterne på finansloven. Så man må forstå det sådan, at den der pulje til et ekstraordinært løft på uddannelse sådan set bare var til at finansiere det, man normalt plejer at ordne på finansloven, når der er flere studerende, der starter.

Kl. 16:07

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det undervisningsministeren.

Kl. 16:07

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Regeringen og Dansk Folkeparti og Kristendemokraterne har med genopretningsaftalen lagt en klar og konkret plan for genopretning af den offentlige økonomi over de kommende år. Med aftalen indfris den henstilling, som Danmark modtog fra ECOFIN i juni om en finanspolitisk stramning på i alt 1½ pct. af BNP i 2011-2013. Inden for rammerne af genopretningsaftalen er der skabt plads til at øge de offentlige udgifter på udvalgte områder med i alt 10 mia. kr. i 2011-2013. Heraf er 5 mia. kr. målrettet til sundhed, og 5 mia. kr. skal anvendes til flere i uddannelse, svage og udsatte grupper samt andre nødvendige merudgifter. De 5 mia. kr. er et prioriteringsråderrum, der inden for rammerne af regeringens holdbare økonomiske politik og forbrugsmålsætninger skaber mulighed for at bruge flere penge på, at flere unge får en uddannelse, og til svage og udsatte grupper og til andre nødvendige merudgifter. Den konkrete udmøntning af de 10 mia. kr. vil blive prioriteret løbende frem mod 2013, og den konkrete disponering kan derfor først opgøres endeligt, når også prioriteringerne for 2013 foreligger. Men konkret er der altså afsat ca. 1 mia. kr. mere til de statslige uddannelser i 2011 sammenlignet med 2010.

Kl. 16:08

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Fru Christine Antorini.

Kl. 16:08

Christine Antorini (S):

Det, som undervisningsministeren lige har læst op, er jo det, vi har fået i et svar. Det, som mit spørgsmål går på, er, at vi hele tiden har fået at vide, at der kom et markant løft på uddannelsesområdet, og at man havde afsat den her pulje på 5 mia. kr., der skulle dække uddannelse og svage grupper. Da vi så beder om at få at vide, hvad det konkret er blevet brugt til på uddannelsesområdet, bliver der nævnt en hel masse, faktisk meget konkrete, initiativer inden for det sociale område, som puljen er blevet brugt til. Og det, der bare nøgternt bliver konstateret i forhold til uddannelse, er, at det kan man ikke opgøre, det vil man først vide i 2013.

Det må vel så betragtes sådan, at den pulje, der skulle gå til uddannelse og sociale grupper m.v., i hvert fald ikke er gået til uddannelse, for ministeriet og undervisningsministeren kan ikke sige noget som helst om, hvad det er gået til, før vi når til 2013. Det er det, der står i svaret.

Kl. 16:09

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det undervisningsministeren.

Kl. 16:09

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jeg kan konstatere, at selv om der er bevillinger, vi har skåret på, altså på, hvad skal man sige, omkostningerne pr. enhed, eller f.eks. ved at vi har gjort det dyrere for nogle grupper på arbejdsmarkedet at

komme i voksen- og efteruddannelse, så bruger vi jo altså 1 mia. kr. mere i 2011, end vi gjorde i 2010, og det er også penge.

Jeg mener ikke, jeg på noget tidspunkt har sagt, at jeg ville komme med et ekstraordinært løft på 5 mia. kr. til uddannelse, men at der var 5 mia. kr. til uddannelse og til de udsatte grupper i genopretningsplanen. For det, vi gør, er sådan set, at vi henter flere penge ud i genopretningspakken end de 1,5 pct. for at kunne dirigere penge ind, f.eks. til aktiviteter på uddannelsesområdet. Så på den måde har Undervisningsministeriets område ikke været nettolieferandør til genopretningspakken, fordi vi har så store merbevillinger på grund af aktivitetsstigninger. Og den milliard kroner, vi bruger mere i 2011, er jo altså også penge, som skal skaffes.

Jeg tror, fru Christine Antorini med fordel vil kunne kigge S og SF's forslag til planer og til finanslov igennem, for jeg mener faktisk at kunne erindre, at det kniber med at finde finansieringen til netop de aktivitetsforøgelse i S-SF-udspillene.

Kl. 16:10

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Christine Antorini.

Kl. 16:10

Christine Antorini (S):

Det, som svaret fra Undervisningsministeriet siger, med hensyn til hvad der konkret er afsat til uddannelsesløft, er, at det først kan opgøres endeligt, når også prioriteringerne for 2013 foreligger. Det vil sige, at man ikke kan påpege noget som helst.

Til gengæld er der en række konkrete initiativer taget fra puljen på det sociale område, men der er ingen konkrete initiativer på uddannelsesområdet, selv om det blev lanceret, at her var der bare 5 mia. kr. til et massivt løft af uddannelse.

Men det hænger måske også sammen med, at regeringen nu i dag har offentliggjort sit udspil på folkeskoleområdet, og der fremgår det jo faktisk, hvordan finansieringen skal være. For hovedparten af den finansiering, som ligger, skal findes ved, at man skærer i SU'en for hjemmeboende på ungdomsuddannelser – væk med den – og det skal finansiere regeringens forslag.

Derudover er der nogle midler fra en læsefond, som allerede har været prioriteret, og så endelig et par globaliseringsmidler.

Jeg vil godt bede ministeren redegøre for, hvad det er for nogle af globaliseringsmidlerne, der skal finansiere regeringens folkeskoleinitiativer.

Kl. 16:11

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det undervisningsministeren.

Kl. 16:11

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Nu forholder jeg mig til det spørgsmål, vi havde i spørgetimen tidligere på dagen, hvor der var fri leg. Jeg forholder mig til det spørgsmål, der er stillet, men med hensyn til cafépengene mener jeg bare, at fru Christine Antorini skal drøfte med fru Helle Thorning-Schmidt, hvorfor fru Helle Thorning-Schmidt syntes, det var så fremragende en idé. For jeg tror faktisk, at hun talte helt i overensstemmelse med sit hjerte og sin hjerne, da hun i en bog fra 2002 foreslog, at man skulle bruge cafépengene til at styrke folkeskolen. Men lad det nu ligge.

Altså, man vil jo være nødt til at afvente, præcis hvordan de 5 mia. kr. bliver udmøntet, før man ser tilbage på det, for der laves finanslov hvert eneste år, og vi har jo ikke nødvendigvis fuldt overblik over, hvad der kan blive brug for af penge på enkeltområder hele vejen rundt.

Men i modsætning til S og SF mener vi faktisk også, det er hårdt for befolkningen at slæbe den milliard kroner ekstra hjem, som vi

bruger i 2011 på uddannelse i forhold til 2010, hvor vi har det højeste niveau nogen sinde brugt på uddannelse i det danske samfund.

Kl. 16:12

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Hermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål, spørgsmål 17, er også til undervisningsministeren af fru Christine Antorini.

Kl. 16:12

Spm. nr. S 628

17) Til undervisningsministeren af:

Christine Antorini (S):

Hvorfor hævder ministeren hele tiden, at regeringen har øget udgifterne pr. elev i folkeskolen, når ministeren samtidig bekræfter, at lærernes pensionsudgifter nu tæller med i elevudgiften, og trækkes pension samt udgifter til specialundervisning uden for den almene undervisning ud, så er enhedsudgiften pr. elev i folkeskolens almindelige undervisning faldet med 3.300 kr.?

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Fru Christine Antorini for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 16:12

Christine Antorini (S):

Hvorfor hævder ministeren hele tiden, at regeringen har øget udgifterne pr. elev i folkeskolen, når ministeren samtidig bekræfter, at lærernes pensionsudgifter nu tæller med i elevudgiften, og trækkes pension samt udgifter til specialundervisning uden for den almene undervisning ud, så er enhedsudgiften pr. elev i folkeskolens almindelige undervisning faldet med 3.300 kr.?

Kl. 16:13

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det undervisningsministeren.

Kl. 16:13

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Når jeg nu hele tiden hævder, at udgifterne pr. elev stiger, er det jo faktisk, fordi det er tilfældet. Omregnet til 2011-prisniveau var den samlede regnskabsførte udgift pr. elev 64.300 kr. i 2002, og i 2009 var denne udgift steget til 67.100 kr., altså en stigning. Sådan som jeg husker det, er den samlede udgift i folkeskolen steget med 9 pct. i den tid, hvor regeringen har haft flertal bag sig, og enhedsomkostningerne er steget med 5 pct. i den samme periode. Så altså merudgiften pr. elev er øget, og så er der jo så forskellige måder at gøre det op på, men vi har valgt at bruge de tal, som vi altid har brugt, fra Danmarks Statistik, og dem fastholder jeg.

Kl. 16:14

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det fru Christine Antorini.

Kl. 16:14

Christine Antorini (S):

Det er jo meget interessant, at undervisningsministeren bare sådan flot siger: Jamen vi vælger at bruge de tal, som der altid har været i Danmarks Statistik. Men det, der jo er hele diskussionen, er, at vi alle sammen har en fælles interesse i at finde ud af, hvad de øgede udgifter til folkeskolen rent faktisk går til, for at finde ud af, om det er rimeligt, at de går til det, eller om de kan bruges smartere.

Jeg har stillet spørgsmål til undervisningsministeren, som jeg ved, at ministeren kender, som handler om, hvis man nu trækker pensionsudgiften ud, og det er meget relevant at spørge til lærernes pensionsudgift her, fordi det er nemlig sådan, at tidligere var lærerne tjenestemænd under staten, og da var det staten, der finansierede

pensionsudgifterne til lærerne. Det er så nu overgået til, at de er blevet funktionærer, og derfor er pensionsudgiften også overflyttet til kommunerne. Den pensionsudgift tæller i dag med i folkeskolens samlede udgiftsniveau. Det gjorde den ikke før, da de var tjenestemænd under staten. Ministeren har bekræftet i et svar til mig, at det er korrekt, at der er sket et skift. Nu tæller pensionsudgiften også med i kommunernes budgetter, og ja, derfor er det rigtigt, at det samlede tal for folkeskolens udgifter pludselig indeholder pensionsudgifter, hvad de ikke gjorde før. Så hvis man trækker dem ud sammen med specialundervisningsudgifterne, og det vender jeg tilbage til, som ikke bliver brugt til den almene undervisning, så summa summarum viser BDO-rapporten, at der er sket et fald på 3.300 kr. pr. elev.

Derfor synes jeg, at vi skal starte med diskussionen om pensionsudgiften. Kan ministeren bekræfte, at pensionsudgiften er flyttet over til kommunerne, og derfor tæller den med i den samlede udgift til kommunerne? Men det er jo svært at påstå, at det, at kommunerne nu står for pensionsopgaven, betyder, at eleverne får flere penge til undervisning.

Kl. 16:15

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det undervisningsministeren.

Kl. 16:15

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jeg har jo oversendt en teknisk gennemgang af de to forskellige måder at gøre det op på, og de svar er selvfølgelig fuldstændig i overensstemmelse med de forskelle, som vi skønner i ministeriet at der er. Jeg har ved flere besvarelser i Uddannelsesudvalget redegjort for min opfattelse af den opgørelse af enhedsudgiften i folkeskolen, som BDO, Kommunernes Revision, har udarbejdet på foranledning af Danmarks Lærerforening, og hovedbudskabet i rapporten er altså efter min opfattelse, at normalundervisningen presses af specialundervisningen, og at regeringen tager hånd om den udfordring i sit kommende folkeskoleudspil.

Det er det, der gør den store forskel, nemlig hvor meget vi trækker ud til specialundervisning, der nu er øget til ca. 30 pct. af den samlede udgift. For mig er det faktisk mindre væsentligt, hvilke skønsmæssige korrektioner, herunder kommunernes udgift til pension, som jeg har bekræftet også skriftligt er en del af opgørelsen, som BDO, Kommunernes Revision, mener vil kunne give et retvisende billede af udgiftsudviklingen pr. elev til undervisning. De er således mindre interessante, idet de ikke tilfører mere viden om, hvordan opgaven fremover kan gribes an, hvis man vil have mere undervisning for pengene. En mere konstruktiv tilgang kunne være at se på, hvad der bruges på administration, indkøb og andre overheadudgifter, og hvad der er baggrunden for de store udgiftsforskelle mellem kommunerne.

Kl. 16:17

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Christine Antorini.

Kl. 16:17

Christine Antorini (S):

Jeg kan jo høre, at ministeren bekræfter, at lærernes pensionsudgift nu tæller med, hvad det ikke gjorde før. Lærernes pensionsudgift er selvfølgelig stor for kommunerne, fordi der er rigtig mange lærere, der underviser i folkeskolen. Så skal vi have et retvisende billede af, om vi har verdens dyreste folkeskole, der ikke laver nok for pengene – det er ikke noget, jeg siger, det er noget, ministeren har gentaget mange gange de seneste dage – så er det vel rimeligt at vurdere folkeskolens udgifter på, hvad det er, der bliver brugt til undervisning.

Så den ene store udgift, der intet har med undervisning at gøre, og som er væltet over på kommunerne, er lærernes pensionsudgift. Hvis man hiver den ene udgift ud, har vi allerede et helt anderledes beløb, der bliver brugt på folkeskolen. Hvis vi så kigger på den anden store udgift, som er vokset alt for meget de senere år, nemlig specialundervisningen, vil vi se, at det er sådan, at 30 pct. af folkeskolens samlede budget bliver brugt til specialundervisning uden for den almindelige undervisning. Hvis man tager de midler fra, for det er uden for den almindelige undervisning, og hvis man tager lærernes pensionsudgift fra, er virkeligheden den, at der er 3.300 kr. mindre pr. elev i dag, end da regeringen kom til.

Kl. 16:18

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det undervisningsministeren.

Kl. 16:18

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Den måde at gøre det op på er jeg simpelt hen slet ikke enig i, for det bliver jo helt skævt at køre en skole på den måde, hvis ikke vi må se på de samlede udgifter i forhold til det at drive en skole sammenlignet med udlandet. Jeg vil da godt i den forbindelse angive, at f.eks. pensioner jo i vidt omfang er indeholdt i lønningerne andre steder, så der tæller det med i enhedsomkostningen sammen med de samlede udgifter, man har til skolen.

Jeg vil også gerne fastholde, at Danmark har en af verdens dyreste folkeskoler, og det er uden for enhver tvivl, fordi pensionsudgiften jo er en del af aflønningen. Det er det jo også her i Folketinget, det er det ude på en arbejdsplads. Når en virksomhed gør op med sig selv, hvad det koster at have en medarbejder ansat, så går man også ind og vurderer, hvad det koster at have pensionsordningen for vedkommende, for det skal jo også finansieres. Så det giver et fuldt og rimeligt billede af de udgifter, som kommunerne har til folkeskolen, og pension er altså en del af aflønningen efter min bedste overbevisning.

Så vil jeg også gerne understrege, at man ikke kan gøre det op på den måde, at man, fordi der trækkes penge ud til specialundervisning, ikke må bruge det til en gennemsnitlig opgørelse over, hvad en elev koster. Selvfølgelig må vi det, selvfølgelig må vi det, for man må jo gå ud fra, at man også sparer en omkostning i normalklassen ved at ekskludere. Vi har bare den opfattelse i regeringen, at vi skal inkludere eleven og få nogle af de 30 pct. af ressourcerne bragt tilbage til normalklassen sammen med eleverne.

Kl. 16:20

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Christine Antorini.

Kl. 16:20

Christine Antorini (S):

Vi er også optaget af, hvordan man kan bruge de mange penge til specialundervisning, der er uden for den almene undervisning, på en bedre måde, også til at løse nogle af de specialundervisningsbehov, der er. Når vi er optaget af det her spørgsmål, er det ikke bare for at drille ministeren, så er det jo, fordi det, der er oplevelsen, er, at der, hvor det store flertal af børn er i folkeskolen, jo er i den almene undervisning, og der er altså ikke prangende forhold. Der kommer flere og flere elever i klasserne, der er aflyste timer, der er manglende vikardækning, der er naboordninger, fordi en lærer så lige kigger efter naboklassen, og jeg ved ikke hvad. Derfor er vi jo nødt til at kigge på, hvad årsagen til, at virkeligheden derude ikke opleves, som at man bare vælter sig rundt i penge, er.

Derfor er det jo interessant, at det, der tæller med i den samlede udgift for folkeskolen, dels er 30 pct. af det samlede budget til specialundervisning, der altså ikke kommer den almene undervisning til

gode, dels lærernes pensionsudgifter. Det er fuldstændig rigtigt, og det er jeg enig med ministeren i, at det tæller med i den samlede lønsum, men min pointe er bare, at det tidligere figurerede i statsbudgettet, men nu er det rykket over til kommunerne.

Kl. 16:21

Den fg. formand (Jens Vibjerg):
Undervisningsministeren.

Kl. 16:21

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jeg er da fuldstændig enig med fru Christine Antorini i, at vi særlig skal interesse os for den meget, meget store udgift, som går til specialundervisningen, men det har regeringen jo allerede taget hånd om. Vi har med aftalen med kommunerne aftalt, at vi arbejder videre på at nedbringe den udgift, der ligger ude i specialundervisningen, og få den bragt ind i klasserne, men det forudsætter jo også, vi får eleverne med tilbage. Og der kommer en stribe initiativer, som bl.a. også er redegjort for i det folkeskoleudspil, som jeg har offentliggjort i dag. Jeg vil meget gerne bl.a. kigge på, hvordan vi kan håndtere klagesystemet mere hensigtsmæssigt, og hvordan vi kan sikre, at der også bliver taget et hensyn til de mange elever, før man henviser til et meget, meget dyrere specialtilbud. Ud over det mener jeg også, at det er bedst for eleverne, at de er i deres distriktsskole eller har mulighed for at være i deres distriktsskole, fordi de jo simpelt hen også har brug for legekammeraterne, og de har heller ikke brug for at køre en time i taxa hver vej.

Så der er meget at vinde ved at lave en mere inkluderende folkeskole, men jeg er ikke enig i, at vi, hvad angår de udgifter, der ligger til specialundervisning, bare kan tillade os at se bort fra dem, for det er jo et udtryk for, at man skubber en opgave fra sig i normalklasserne. Den vil jeg gerne have man påtager sig igen, og derfor mener jeg stadig væk, det er relevant at måle på den samlede økonomi, og det er fortsat i top sammenlignet med internationale undersøgelser.

Kl. 16:22

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Hermed siger vi tak til fru Christine Antorini. Hermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål, nr. 18 på dagsordenen, er til undervisningsministeren af hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 16:22

Spm. nr. S 632

18) Til undervisningsministeren af:

Leif Lahn Jensen (S):

Er ministeren enig i, at de besparelser på uddannelse, som regeringen og Dansk Folkeparti har med i deres finanslovsforslag, rammer de svageste, ufaglærte og kortuddannede særlig hårdt?

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Hr. Leif Lahn Jensen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 16:22

Leif Lahn Jensen (S):

Tak for det.

Er ministeren enig i, at de besparelser på uddannelse, som regeringen og Dansk Folkeparti har med i deres finanslovsforslag, rammer de svageste, ufaglærte og kortuddannede særlig hårdt?

Kl. 16:22

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Undervisningsministeren.

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Nej, det er jeg ikke enig i. Jeg er til gengæld meget enig med resten af regeringen i, at hvis vi ikke gjorde det, ville det ramme de mest udsatte og de kortuddannede hårdest, for vi ved, at når en økonomi skranter, er det dem, der mest bliver udsat for arbejdsløshed, og at det også er dem, der mest bliver udsat for langtidsledighed. For hvis man lader hånt om en økonomi, er det helt klart de mest udsatte grupper, som vil blive ramt, og det, vi gør, er altså en væsentlig del af genopretningspakken; det er simpelt hen nødvendigt for at kunne fastholde vores velstand på sigt, da vi ellers ville blive udsat for et enormt økonomisk pres udefra. Jeg mener også, at det er vægtet socialt fornuftigt, for vi sikrer dermed flest mulige job i Danmark.

I modsætning til Socialdemokraterne og SF, der vil gøre det dyrere at producere i Danmark, har vi som målsætning at gøre det billigere og mere attraktivt at skabe vækst i det danske samfund, og derfor holder vi styr på de offentlige udgifter, i og med den danske offentlige sektor i forvejen er verdens største og der ikke er noget, der tyder på, at verdensøkonomien pludselig vender, så det kommer til at flyde med mælk og honning i den danske stat i fremtiden.

Så vi holder hus med pengene og ønsker ikke at gøre det dyrere at skabe arbejdspladser i Danmark, for det vil ramme de mest udsatte allerhårdest.

Kl. 16:24

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 16:24

Leif Lahn Jensen (S):

Det var interessant at høre. Regeringen og Dansk Folkeparti sparer omkring 5 mia. kr. på uddannelsesområdet, og det vil sige, at man netop sparer de mange penge på alles fremtid, altså på det absolut vigtigste område, vi har, især i et lille land som Danmark, som skal stå rigtig, rigtig stærkt i forhold til resten af verden. Vi kan måske klare os på lønningerne, men vi skal også klare os på viden i forhold til resten af verden, og her er det jo altså nødvendigt ikke kun at få de bedste med, også de dårligste skal med. Ministeren påstår så, at man ved at spare på uddannelserne også kan få de dårligst stillede med i forhold til uddannelse; det synes jeg er interessant.

Når jeg siger, det er særlig hårdt for denne gruppe, er det, fordi jeg ved, at man også sparer på mange andre grupper, men for lige netop denne gruppe vil det mærkes utrolig slemt, fordi de mennesker i forvejen har det svært med netop at uddanne sig. Man kunne prøve at forestille sig, at en ufaglært, som hele tiden har arbejdet, skulle til at tage en uddannelse, for så ville man opleve det samme, som jeg ved fra mig selv og tidligere kollegaer, nemlig at det er utrolig svært, for man skal virkelig sluge nogle kameler. Og hvad med de unge, som ikke er bogligt stærke, skal de til at rejse langt for at uddanne sig? Så også for dem vil det være utrolig svært.

Så med de besparelser, der nu er lagt op til, undrer det mig lidt, at ministeren ikke er specielt bekymret for den her gruppe mennesker, men mener, at de slet ikke bliver ramt, og at man faktisk tværtimod gør noget for dem. Det har jeg simpelt hen svært ved at forstå.

Kl. 16:25

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det undervisningsministeren.

Kl. 16:25

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jamen jeg synes, at spørgeren skal korrigere sig selv, for vi sparer ikke på uddannelsesområdet i 2011. Jeg har lige i min besvarelse til fru Christine Antorini redegjort for, at vi i 2011 vil bruge 1 mia. kr.

mere på uddannelse og på undervisning, end vi gør i 2010, som er på det højeste niveau nogen sinde, altså det går bare sådan her – opad – med udgifterne til uddannelse, og selv om vi har lavet en genopretningspakke, er der voksende udgifter. Hvis hr. Leif Lahn Jensen ser lidt på, hvad der sker rundtomkring i verden, vil han se, at det går lige stik modsat der – bang – for der er inden for uddannelsesområdet ikke penge til at opretholde et serviceniveau, der er det samme som det, vi nu har fået bygget op, og som vi så også udbygger yderligere i 2011. Det er simpelt hen ikke korrekt, at vi sparer.

Til det andet om de kortuddannede: Her vil jeg blot sige, at det jo er hos dem med en videregående uddannelse, at vi henter mest hjem, altså for dem, der har taget en videregående uddannelse, og som tager yderligere uddannelse, øger vi udgiften mest. Så det er ikke hos de kortuddannede, vi henter noget.

Kl. 16:26

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 16:26

Leif Lahn Jensen (S):

Det, jeg hører ministeren sige, er, at man ikke gør det dyrere for personer at tage en efteruddannelse. Det vil sige, at det ikke bliver dyrere for dem, som skal ud og tage en efteruddannelse, som skal ud og lære noget engelsk, lære at læse bedre, blive undervist i noget it. Det, jeg også hører ministeren sige, er, at man heller ikke forringer i forhold til VUC, altså i forhold til det der med, at der måske skal lukkes 20 VUC-centre rundt i landet, som netop betyder noget for de her unge mennesker, som ikke kan få den uddannelse. Det rører man heller ikke ved.

Er det heller ikke sådan, at når den almindelige arbejder bliver fyret, vil det for fremtiden blive sværere for ham at få et stort kørekort, et truckkørekort eller noget andet på AMU-kursus, fordi det for fremtiden bliver dyrere for kommunerne i forbindelse med reglerne om 6 ugers selvvalgt uddannelse? Det rører man altså heller ikke ved? Mener ministeren vitterlig, at de her besparelser, som jeg vil kalde dem, overhovedet ikke går ud over de her mennesker, men at det faktisk fremmer deres situation? Er det det, jeg hører?

Kl. 16:27

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det undervisningsministeren.

Kl. 16:28

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jeg kan besvare det på den måde, at hvis jeg var kortuddannet og var ansat i en privat virksomhed, og jeg havde valget mellem hr. Leif Lahn Jensens generøse offentlige sektor, som man jo bare kan beskaffe de private virksomheder til at finansiere, eller som man kan opretholde ved at gældstifte landet, eller at have et job, er jeg ikke i tvivl om, hvad jeg ville vælge: Jeg ville vælge jobbet. For det er jo forudsætningen for, at man kan forsørge sin familie, og det er også forudsætningen for, at man kan leve, som man gerne vil. Det er ikke alle, der er lige begejstrede for at blive fyret og så komme i uddannelse.

Derfor er mit udgangspunkt, at når vi gennemfører genopretningspakken, og når vi laver en finanslov, som hænger sammen og er økonomisk ansvarlig, er det særlig til glæde for de kortuddannede på arbejdsmarkedet.

Så vil jeg i øvrigt sige, at det er en meget interessant definition, som Socialdemokraterne er begyndt at lægge ned over kortuddannede, der er i beskæftigelse, nemlig at de er en udsat gruppe. Altså, jeg ville da blive meget fornærmet, hvis jeg var i beskæftigelse, forsørgede min familie og passede mine ting og så blev kaldt udsat, fordi

jeg ikke lige havde taget en lang videregående uddannelse. Den opfattelse deler vi ikke i regeringen.

Endelig vil jeg så sige, at der bliver foretaget besparelser på enkeltområder, men de opvejes til fulde af de merudgifter, vi har på undervisningsområdet, og det var det, jeg svarede indledningsvis.

Kl. 16:29

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 16:29

Leif Lahn Jensen (S):

Nu brugte jeg ordet ufaglært, og det er noget, jeg selv kender til, for det er jeg selv, så den gruppe har jeg også været en del af. Så det var det, jeg sagde.

Det lyder, som om ministeren simpelt hen ikke vil tage ansvar for de ting, der er ved at ske, og det er så også o.k., det har vi prøvet før med den her regering. Men det, jeg hører ministeren sige, er, at de her besparelser på VUC, de besparelser, der handler om, hvorvidt man kan finde flere penge til efteruddannelse, eller det bliver dyrere, og besparelserne på de 6 ugers selvvalgt uddannelse – altså besparelserne på alle de ting, der netop skal være med til at hjælpe de der mennesker, som i forvejen har svært ved at få en uddannelse, som i forvejen er strandet et sted og så skal videre – ingenting betyder, men at det faktisk er med til at fremme de menneskers situation. Mener ministeren virkelig, at alle de besparelser, man skal finde, ingen betydning har, eller siger ministeren, at der ikke er besparelser på det her område? Lad mig nu få et kort og klart svar.

Kl. 16:30

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Undervisningsministeren.

Kl. 16:30

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jamen altså, vi reducerer da isoleret set udgiften på voksen- og efteruddannelse, men samtidig bruger vi i Danmark flere penge på undervisning og uddannelse end nogen sinde tidligere. Hvis det er sådan, at hr. Leif Lahn Jensen mener, at Socialdemokraterne gjorde det så godt, da de selv havde magten tilbage i forrige århundrede, så vil jeg sige, at vi da godt kan reducere det til det niveau, for vi ligger jo klart over de offentlige udgifter, der var til voksen- og efteruddannelse, da Socialdemokraterne var i regering.

Det, der er sket, er, at vi har haft en dramatisk stigning i de offentlige udgifter til voksen- og efteruddannelse, og så sørger vi for, at der sker en lille afmatning i de kommende år, simpelt hen fordi dansk økonomi er presset.

Så vil jeg bare sige, at jeg tager det fulde ansvar for de besparelser, der måtte gennemføres, for det første fordi vi dermed tilvejebringer ressourcerne til at skabe mere undervisning også til vores unge mennesker, og for det andet fordi jeg ikke som Socialdemokraterne vil sidde stiltiende og vælge en af to dårlige veje, nemlig enten at gældsætte landet fuldstændig ud over alle grænser, eller at hente nye skatter og afgifter hjem på danske arbejdspladser, hvilket vil betyde, at de flytter, så der bliver flere ledige. Det er da simpelt hen ikke ansvarlig økonomisk politik.

Kl. 16:31

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Hermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål – spørgsmål 19 – er til undervisningsministeren af hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 16:32

Spm. nr. S 634

19) Til undervisningsministeren af:

Leif Lahn Jensen (S):

Vil ministeren stadig holde fast i 95-procents-målsætningen, når det nu viser sig, at regeringen og Dansk Folkeparti netop skærer på de grupper, som falder fra i løbet af deres uddannelse?

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Hr. Leif Lahn Jensen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 16:32

Leif Lahn Jensen (S):

Vil ministeren stadig væk holde fast i 95-procents-målsætningen, når det nu viser sig, at regeringen og Dansk Folkeparti netop skærer ned på de grupper, som falder fra i løbet af deres uddannelse?

Kl. 16:33

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Undervisningsministeren.

Kl. 16:33

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

[Lydudfald] ... med det foregående, og det er helt i orden og sådan, som det skal være. Ja, vi holder fast i 95-procents-målsætningen, ikke mindst fordi vi kan se af de seneste profilmodeltal, at vi faktisk bevæger os i retning af, at det går bedre med, at unge får uddannelse. Vi har faktisk rykket os nogle procentpoint. Derudover kan vi se, at frafaldet i ungdomsuddannelserne er faldet, særlig i grundforløbet i erhvervsuddannelserne, som jeg er meget optaget af – det er jeg naturligvis af alle uddannelser, men der er ingen tvivl om, at erhvervsuddannelserne er særlig sårbare – og her er frafaldet faldet fra 26 pct. til 21 pct. Så der er meget, der peger i retning af, at flere tager uddannelse.

Det, der er særlig positivt, er, at vi næsten har nået vores 2015-målsætning – for videregående uddannelser er vi sådan lige ved og næsten ved at være der. Så det går faktisk rigtig fint. Og med det folkeskoleudspil, som jeg og regeringen har fremlagt i dag, må man sige, at vi tager hånd om, at der er den faglighed, der også skal til for at kunne klare en ungdomsuddannelse fremadrettet.

Hvis man så ser på økonomien, kan man se, at vi jo aldrig har sendt så mange penge ind i ungdomsuddannelsessystemerne, som vi gør nu, også hvis man ser det i forhold til, at der også er SU. Vi bruger rigtig mange penge på uddannelse, og vi bruger altså 1 mia. kr. mere i 2011, end vi gør i 2010. Og jeg ved faktisk godt, at Socialdemokraterne ikke er særlig optaget af, hvordan man tjener pengene, de er mest optaget af hernede i Folketingssalen, hvordan man bruger dem, og så lade andre om at knokle for at skabe dem. Men det ændrer ikke på, at de penge, vi bruger på uddannelse i 2011, er på det højeste niveau nogen sinde – langt, langt højere, end da Socialdemokraterne var i regering sidst, og langt, langt højere end det, vi vil kunne have i fremtiden, hvis ikke vi fører en økonomisk ansvarlig politik, også i år.

Kl. 16:34

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 16:34

Leif Lahn Jensen (S):

Nu vil jeg så sige til ministeren, at der vist ikke er nogen regering i nyere tid, der har tømt kassen mere, end den her regering har gjort, så den her regering er også rigtig, rigtig god til at bruge pengene, det har de da bevist, for næste gang der er valg og oppositionen kommer til – for det er jeg ikke et sekund i tvivl om – så er der jo ingen penge at gøre godt med. Men det har vi prøvet før, når vi har overtaget regeringsmagten efter en borgerlig regering.

Med hensyn til ungdomsuddannelse hørte jeg ministeren sige, at procenterne var steget. Det er jo slet ikke de tal, vi andre kender. De tal, vi andre kender, og som jo også er de rigtige tal, er, at i 2001, da den her regering kom til, var det 82-83 pct. af alle unge, der havde en ungdomsuddannelse. Det tal er nede på 78-79 pct. nu. Vi er gået fra en niendeplads blandt de vestlige lande, som vi sammenligner os med, til en syttendeplads nu, når vi snakker om ungdomsuddannelse.

Så siger ministeren til det forrige spørgsmål, at man ikke skal reducere til det niveau, som det var på, dengang den kommende regering – ja, den kommende regering eller den sidste regering, det er jo næsten det samme – var ved magten. Men det er jo blevet meget, meget ringere, siger de her tal, og så står ministeren og siger, at det er blevet meget, meget bedre. Er vi ikke enige om, at når vi snakker om ungdomsuddannelse – medmindre man fifler med de tal, som man før har gjort, altså tager 5 pct. med fra tallene for de videregående uddannelser – er vi stadig væk under 80 pct., og det er langt under det niveau, det var på, dengang regeringen overtog regeringsmagten?

Kl. 16:36

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det undervisningsministeren.

Kl. 16:36

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Det er vi da slet ikke enige om, og jeg tror faktisk, at ordføreren ikke har fået de seneste tal, for andelen, som forventes at gennemføre en ungdomsuddannelse, er fra 2008 til 2009 steget fra ca. 81 pct. til ca. 84 pct., altså over det niveau, det var på, da vi kom i regering. Så det er vi lykkedes med – og det er det højeste nogen sinde. Og hvis man så dertil lægger dem, der har en videregående uddannelse, men som ikke har en ungdomsuddannelse – hvilket jeg i øvrigt synes vil være helt i orden at gøre – men de er ikke med i de 84 pct., så er vi faktisk oppe på 87 pct., der tager en ungdomsuddannelse, hvilket jo også er et markant højere niveau. Og derudover gælder det også i forhold til de videregående uddannelser, at vi har fået en markant stigning.

Jeg forstår ikke, hvorfor hr. Leif Lahn Jensen har så store problemer med at anerkende, at vi når nogle gode resultater på uddannelsesområdet, for det er der jo sådan set al mulig grund til at glæde sig over. Men det kan jo muligvis skyldes, at Socialdemokraterne og SF i øjeblikket kun er optaget af at tænke taktik, med hensyn til hvordan man kan tilsværte VK-regeringens indsats for de unge. Men man kan i hvert fald konstatere, at den har virket langt bedre end i forhold til det rygte, som S og SF søger at skabe omkring den.

Kl. 16:37

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 16:37

Leif Lahn Jensen (S):

Så må jeg jo stille nogle skriftlige spørgsmål, for det er bestemt nogle tal, jeg ikke kender. Det kunne være interessant at se, hvordan man kommer frem til det, men vi har jo før set, at man har fiflet med en del tal.

Men hvis vi virkelig skal gøre noget for de unge på uddannelserne og gøre noget for dem, som måske ikke er gode bogligt, eller som bogligt ikke er nogle genier, men som er rigtig gode til at bruge deres hænder, er det så ikke helt forkert, at man over årene har skåret ned på erhvervsuddannelserne, og at man på det her tidspunkt nu også gør det sværere at tage de her AMU-kurser via de 6 ugers selvvalgt uddannelse? Jeg tror, det drejer sig om omkring 800 kurser, nogle kurser, som virkelig er gode, og som kan få de her ufaglærte og andre gjort klar til et andet job og mere kvalificeret job, når de går hen og bliver fyret og så skal have et nyt job. De unge menne-

sker på produktionsskolerne får også mindre i ydelse og har også svært ved at komme tilbage, hvis de falder fra gymnasiet.

Kl. 16:41

Alt det her vil jeg da ikke sige fremmer målsætningen.

Kl. 16:38

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det undervisningsministeren.

Kl. 16:38

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jamen altså, i al den tid, VK har været i regering, har vi hørt på de der dommedagsprofetier og denne manen spøgelse frem om en nedskæringsregering, der ikke vil noget godt med hensyn til uddannelse og unge. Jeg er faktisk meget fristet til at invitere hr. Leif Lahn Jensen over til en økologisk sodavand, som jeg kunne høre at skatteministeren og hr. Frank Aaen tidligere på eftermiddagen enedes om at de ville drikke sammen. For det kunne måske være interessant for hr. Leif Lahn Jensen dels at se på de øgede udgifter, der har været i forhold til uddannelse, mens VK-regeringen har været der, dels at se på de i øvrigt rigtig flotte resultater, som jeg også godt vil give oppositionen en lillebitte flig af æren for, fordi S og R jo faktisk også har været med i en række forlig, og den ville jeg da egentlig gerne sidde og dele med hr. Leif Lahn Jensen over den økologiske sodavand.

Men lad mig også lige mane en af myterne i jorden, og det er den om, at vi har tømt kassen. Altså, inden krisen satte ind, havde Danmark en nettogæld, der var nul – nul – vi havde nedbragt gælden med 300 mia. kr., siden SR-regeringen måtte opgive at skabe flertal bag sin politik. Det er status. Så vælter vi ind i den største krise i nyere tid, og det er klart, at der bliver en regning at betale, fordi vi har ført en ekspansiv finanspolitik for at undgå, at der kom mange ledige. Men regningen ville have været langt, langt større, hvis det havde været Socialdemokraterne og SF, der havde haft magten, for man har ikke forstand på at holde udgifterne i ave. Jeg vil sige, at man er meget god til at bruge penge, men ikke ret god til at skaffe dem.

Kl. 16:40

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 16:40

Leif Lahn Jensen (S):

Så det vil sige, at ministeren mener, at det er i orden, at der er kommet, jeg ved ikke hvor mange milliarder i skattelettelser siden 2001, som nu skal betales af de her mennesker, som har svært ved at få en uddannelse; det er i orden, for så tænker man fremad, og det synes ministeren med sin liberale holdning selvfølgelig er det rigtige.

Så vil jeg til det der med, at det er gået rigtig, rigtig godt, også sige, at ledigheden, siden den her regering trådte til, faktisk er blevet større, end den var i 2001, da den kom til. Vi har færre penge i kassen. Selv om ministeren vil påstå noget andet, er der altså færre, der har taget en ungdomsuddannelse. Alt er gået fuldstændig galt for den her regering. Regeringen prøver at give den tidligere regering skylden, og hvis ikke de kan tage det, giver den kommunerne skylden eller den giver regionerne skylden. Jeg har aldrig nogen sinde hørt den her regering selv tage skylden for noget som helst.

Det synes jeg er fantastisk. Det er jo bare et tegn på, at den her regering overhovedet ikke kan se, hvad det er, den selv laver, og heller ikke kan forstå det, for det er jo krisen, og det er alle andres skyld. Sådan er det jo altid med den her regering; det kan ministeren da kun give mig ret i.

Kl. 16:41

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det undervisningsministeren.

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Med hensyn til skatteomlægningerne vil jeg sige, at vi ganske rigtigt gav nogle skattelettelser til nogle indkomstgrupper, særlig i 2010, altså i år, fordi vi ønskede, at det skulle være med til at kickstarte økonomien, men de er fuldt finansieret, og vi henter pengene ind i de kommende år. Men skatteomlægningen betyder f.eks., at en typisk LO-familie har 36.000 kr. mere til sig selv om året, end man ville have, hvis den tidligere regerings skattepolitik havde fungeret. Det er da i orden, at Socialdemokraterne er grønne i hovedet af misundelse over, hvis det skulle ske, at der var nogen, der fik noget ud af at arbejde. Den opfattelse har vi ikke i regeringen. Tværtimod vil vi gerne have, at flest mulige arbejder, og vi vil gerne skabe flest mulige arbejdspladser, og det er derfor, at vi i modsætning til Socialdemokraterne og SF ikke ønsker at brandskatte danske virksomheder, iværksættere og folk, der skaber job i det danske samfund.

Så vil jeg – for at sætte en fed streg under det – sige, at jeg altså ikke står og fifler med nogen tal, og jeg synes faktisk, det er en lille smule ufint at stå og sige det. De tal, jeg refererer fra, er de seneste profilmodeltal, som udarbejdes af UNI-C, som ikke er under min politiske kontrol, når de udarbejder økonomiske statistikker, og det er dem, jeg refererer fra i Folketingssalen.

Kl. 16:42

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til hr. Leif Lahn Jensen, og tak til undervisningsministeren. Hermed er spørgsmålet sluttet.

Kl. 16:42

Meddelelser fra formanden

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 9. december 2010, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 16:42).